

การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอจื่อ

Miss Liang Junpig

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2563

**The Development of Analytical Reading Ability in Thai Language
Through KWDL Technique for Third-year Chinese Students of Hechi
University**

Liang Junping

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of The Requirements
for The Degree of Master of Education
Department of Curriculum and Instruction
College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University**

2020

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์   การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอการค้า

เสนอโดย   นางสาวLiang Junping

สาขาวิชา   หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองेम

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.พจนมาลย์ สกตเกียรติ)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองेम)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัตย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์)

วิทยาลัยครุศาสตร์รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
(อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม่น โกศล)

วันที่ 24 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2563

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ
ชื่อผู้เขียน	Miss Liang Junping
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี ทองแถม
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)พัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย 3)ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL ประชากรเป้าหมาย คือ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือที่เรียนวิชาการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง และรายวิชาภาษาไทย เป็นวิชาบังคับ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีจำนวน 1 ห้อง 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1)แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย 3)แบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ได้แก่ 1) ค่าร้อยละ 2) ค่าเฉลี่ย 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 4) Paired Sample t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1)ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ นักศึกษามีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และการอ่านแต่ละประเภทมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยนักศึกษามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=15.24^*$, sig.=.000) 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL ภาพโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.66)

Thesis Title	The Development of Analytical Reading Ability in Thai Language Through KWDL Technique for Third-year Chinese Students of Hechi University
Author	Liang Junping
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Anchali Thongame
Department	Curriculum & Instruction
Academic Year	2019

ABSTRACT

This research aimed to 1) develop the analytical reading ability in Thai language for third-year Chinese students in Hechi University, China through KWDL technique; 2) investigate the students' learning achievement in analytical reading in Thai language, and 3) explore the students' satisfaction level towards analytical reading in Thai language with KWDL technique.

Samples which were purposively selected were 30 students in the third year from Hechi University in semester one of academic year 2019. Their major was Teaching Chinese for Foreigners. Meanwhile, Thai language was their required courses.

Research instruments were 1) lesson plans of analytical reading in Thai language using KWDL technique, 2) an achievement test on analytical reading ability in Thai language 3) a questionnaire on student's satisfaction towards using KWDL technique for analytical reading in Thai language. Statistics used in the research were percentage, mean score, standard deviation, and paired sample t-test.

The results showed that 1) after treatment by KWDL technique, all 30 students (100%) passed the criterion score at 70%; 2) The posttest scores of the achievement test in analytical reading in Thai language were higher than that of the pretest at .05 level ($t=15.24^*$, $sig.=.000$) with statistical significance; and 3) Students' satisfaction towards analytical reading in Thai language through KWDL technique was generally at a high level (Mean = 4.38, S.D. = 0.66).

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี ทองเอน อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำและชี้แนะข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งมาโดยตลอด อีกทั้งได้ให้ความช่วยเหลือในกระบวนการดำเนินการวิจัย ตลอดจนตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิทยานิพนธ์ให้งานมีคุณภาพ และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. พจมาลย์ สกลเกียรติ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภารัตน์ แสงจันทร์ และ อาจารย์ ดร. ไพทยา มีสัจย์ ที่เมตตาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และได้ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ปรียาภรณ์ เผือกส่อง อาจารย์ ดร. ไพทยา มีสัจย์ และอาจารย์สิริลักษณ์ หุ่นศรีงาม ผลพานิช เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือและคำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขและสามารถนำไปใช้ได้

ขอขอบพระคุณ คุณอาจารย์สาขาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี ทองเอนที่ให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกตั้งแต่ต้นเสมอมา ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณนักศึกษาชาวจีน วิชาการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง รายวิชาภาษาไทย เป็นวิชาบังคับ มหาวิทยาลัยหอจื่อ ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 ที่กำลังศึกษา ณ มหาวิทยาลัยหอจื่อ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน

ขอขอบเพื่อนนักศึกษาร่วมรุ่นทุกคน โดยเฉพาะนางสาวลลนา เลิศจิระวงศ์และนางสาวภรภัทร ยางงาม ที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจเสมอ จนทำให้การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

บุคคลสุดท้ายที่ส่งเสริมให้ดิฉันมาถึงจุดนี้ได้ คือ บิดา มารดา และสามี ดิฉันขอกราบขอบพระคุณ

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะแก่ ครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	5
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตงานวิจัย.....	5
1.5 นิยามศัพท์.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 การอ่านวิเคราะห์.....	9
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับเทคนิค KWDL.....	14
2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	20
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	31
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	46
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	47
3.1 ประชากรเป้าหมาย.....	47
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4. ผลการศึกษา.....	57
4.1 ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอจื่อ.....	58
4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอจื่อ.....	61
4.3 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่าน เชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL แสดงดังตารางที่ 4.4	63
5. สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	66
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	69
5.2 อภิปรายผล.....	70
5.3 ข้อค้นพบในงานวิจัย.....	72
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	73
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	83
ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	84
ข แบบประเมินความสามารถการคิดวิเคราะห์.....	111
ค แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	136
ประวัติผู้เขียน.....	146

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1.1 แสดงคะแนน/ร้อยละของความสามารถการพัฒนาความสามารถอ่าน เชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ.....	58
4.2 เปรียบเทียบความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยก่อนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ จำนวน 30 คน.....	60
4.3 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 คน.....	61
4.5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 คน.....	63
4.6 แสดงระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL จำนวน 30 คน.....	63

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.6 แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	46

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์และเป็นเสมือนสะพานที่เชื่อมต่อให้มนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสารกัน ให้ความเชื่อถือไว้วางใจกันและกัน ทำให้เกิดความร่วมมือสนับสุนน ใช้ในการทำธุรกรรมและพัฒนาให้ผู้คนต่างชาติต่างภาษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ภาษาจีนกลางเป็นภาษาสากล เป็นภาษาที่สำคัญของโลกและทวีปเอเชียมาช้านาน เนื่องจากประเทศจีนเป็นแหล่งอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่หนึ่งในสองของทวีป ด้วยสภาพภูมิศาสตร์ต่างๆ ทั้งขนาดของประเทศ จำนวนประชากร การเมือง การปกครอง และเศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทำให้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาหนึ่งของเอเชียที่ใช้ในองค์การสหประชาชาติ จึงเป็นการเพิ่มความสำคัญให้กับภาษาจีนกลางเป็นอย่างมาก จะเห็นได้ว่าภาษาสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆทั้งในระดับบุคคล ระดับสังคมและระดับประเทศ เช่น การศึกษาความรู้วิทยาการทุกๆด้าน การประกอบธุรกิจการลงทุน และการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยหอการค้าเป็นมหาวิทยาลัยแห่งเดียวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ซึ่งให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ภาษาจีนให้กับชาวต่างชาติ ปัจจุบันนี้คือโอกาสของนโยบาย “หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง” มหาวิทยาลัยหอการค้าได้รับนักศึกษาชาวต่างชาติที่จากประเทศไทย ปากีสถาน บังกลาเทศ เอธิโอเปีย อุซเบกิสถาน ทาจิกิสถาน เนปาล ไลบีเรีย ซิมบับเว กานา ไนจีเรีย แกมเบีย รวันดา แคมเบีย โคอดีเวียร์ ฯลฯ จำนวนสัญชาติ 20 กว่าสัญชาติ มาเรียนภาษาจีน โดยเฉพาะนักศึกษาไทยมีจำนวนมากที่สุดในกลุ่มนักศึกษาชาวต่างชาติ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยหอการค้ายังจัดตั้งวิชาการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สองขึ้นมาตั้งแต่ปี.ศ. 2009 และร่วมมือกับมหาวิทยาลัยของประเทศไทยหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ฯลฯ จัดโครงการหลักสูตร “3+1” โดยกำหนดให้นักศึกษาเรียนที่ประเทศจีน 3 ปี และทั้งเรียนและฝึกสอนด้วยที่ประเทศไทยอีก 1 ปี เพื่ออบรมครูสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง ที่มีเทคนิคการจัดการเรียนการสอนอย่างทันสมัย มีความรู้ภาษาจีนอย่างแข็งแกร่ง มีคุณธรรมและจริยธรรมทางวิชาชีพ มีความสามารถทางด้านปฏิบัติการจัดการเรียนการสอน และมี

ความสามารถในการพูดภาษาจีนและภาษาต่างประเทศอย่างดี ด้วยเหตุว่านักศึกษาต้องไปเรียนและฝึกงานที่ประเทศไทย และหลังจบปริญญาตรี มุ่งหมายให้นักศึกษาทำงานหรือเรียนต่อที่ประเทศไทย ไม่ว่าจะประกอบอาชีพเป็นครูสอนภาษาจีนหรืออาชีพอื่น ๆ หลักสูตรของมหาวิทยาลัยเหนือจึงประกอบด้วยวิชาภาษาไทยหลายวิชา เช่น พื้นฐานภาษาไทย การฟังการพูดภาษาไทย การอ่านภาษาไทย ภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว การแปลภาษาไทย-จีน เป็นต้น

สำหรับการอ่านภาษาไทยเป็นรายวิชาหนึ่งในหลักสูตรการสอนภาษาไทยที่เป็นภาษาที่ 2 เป็นวิชาประยุกต์การใช้ภาษา ซึ่งวิชานี้เปิดสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยเหนือที่ต้องเรียนภาษาไทยในประเทศจีน วิชาการอ่านภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมนักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาไทย

อัจฉรา ประดิษฐ์ (2550) กล่าวว่า การอ่านหนังสือ จะช่วยทำให้เกิดความสำเร็จในการดำรงชีวิต เพราะการ อ่านถือว่าเป็นรากฐานของการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต ความสำคัญของการอ่านเป็นการพัฒนาชีวิต ฝึกสมองให้คิดเรียบคมมากขึ้น ทำให้รู้ทันโลกทันคน รู้จักตนเอง การอ่านสามารถสร้างคนให้มีลักษณะหรือบุคลิกของการเป็นคน ที่คิดกว้าง คิดลึกซึ้ง คิดรอบคอบ เพื่อสร้างสิ่งดีๆ ให้กับตนเองและสังคม

ดังนั้น การอ่านภาษาไทยจึงมีส่วนสำคัญในการพัฒนาความรู้ ประสบการณ์และความคิด เป็นเรื่องที่สะสมความรู้และประสบการณ์ตรงที่ได้จากการเรียน การที่ได้ฝึกคิดบ่อยๆ จะทำให้เกิดความคิดและการคิดที่สำคัญคือ การอ่านเชิงวิเคราะห์ (Analytical Reading)

การอ่านเชิงวิเคราะห์ (Analytical Reading) คือ การแยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้อ่านที่อยู่ในยุคสังคมนวัตกรรม ซึ่งแวดล้อมด้วยข้อมูลข่าวสารที่มีทั้งเชื่อถือได้ มีคุณค่า และข้อมูลที่เชื่อถือไม่ได้ บิดเบือนความจริง มีอคติ ลำเอียง ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณเพื่อประเมินสิ่งที่ตนอ่านและตัดสินใจว่าจะเชื่อได้มากน้อยเพียงใด (วิณา วิสเพ็ญ, 2535 : 143) ดังนั้น การสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ ครูต้องหาวิธีทำให้นักศึกษาเข้าใจ และรู้คำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ก่อนที่จะทำความเข้าใจ ในการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ในการอ่านที่มีคุณภาพต้องอ่านอย่างรู้จุดมุ่งหมายว่าอ่านเพื่ออะไร และครูต้องมีเป้าหมายในการสอนด้วยว่าต้องการอะไรให้นักศึกษามีการพัฒนาการอ่านด้านใดบ้าง (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2545: 8) การจัดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การให้อิสระแก่ผู้เรียนในการทำงาน และสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้น ช่วยให้ผู้อ่านมีความคิดกว้างขวางรู้เท่าทันความเป็นไปของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ดังนั้นเราควรหาเวลาอ่านหนังสือเป็นประจำจะทำให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง หากผู้อ่านรู้จักเลือกหนังสือวิธีอ่านทั้งอ่านออกและอ่านเป็น สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน และรู้จักการวิเคราะห์ วิจารณ์ในสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง (วัชรวิ บูรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ, 2542,น. 9)

การอ่านเชิงวิเคราะห์ช่วยให้รู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น เข้าใจความเป็นมาของเหตุการณ์ต่างๆ รู้ว่าเรื่องนั้นมีองค์ประกอบอะไรบ้าง ตรวจสอบความสมเหตุสมผลของข้อมูลที่ปรากฏ ทำให้ได้ข้อเท็จจริงที่เป็นฐานความรู้ ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา การประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ พรทิพย์ แข็งขัน และเฉลิมลาภ ทองอาจ (2553:54) ที่กล่าวถึงความจำเป็นของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นปัจจัยสำคัญในการอ่านยุคปัจจุบันที่ผู้อ่านต้องเลือกบริโภคสื่อต่างๆ รวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของสังคม การติดต่อสื่อสารของโลกไร้พรมแดน เพราะทำให้นักศึกษามีหลักการแยกแยะประเมิน เรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล ช่วยพัฒนาความเป็นคนช่างสังเกต พิจารณาความแตกต่างและความเป็นเหตุเป็นผล ของสิ่งที่เกิดขึ้น ก่อนที่จะตัดสินใจหรือสรุปสิ่งใดลงไป และเป็นทักษะที่ใช้มากในวงการศึกษาระดับอาชีวศึกษาในปัจจุบัน(สุวิทย์ มูลคำ, 2550, น.40)

ดังนั้น ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านแก่นักศึกษา โดยเฉพาะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็นการอ่านในระดับที่สูงกว่าการอ่านทั่วไป การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นสิ่งจำเป็นต่อบุคคลทุกระดับ เนื่องจากเป็นพื้นฐานของการคิดแบบอื่นๆ ช่วยให้ได้ข้อเท็จจริงที่เป็นพื้นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา การประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ผู้ที่มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์จะเป็นผู้ที่สามารถคิดได้ลึกซึ้ง ซาญฉลาด รอบคอบ นำไปสู่การสร้างความรู้ ความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหาสามารถปรับตัวได้ทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน ตลอดจนนำไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี (กรมวิชาการ, 2546, น.208-210)

จะเห็นได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ ขณะเดียวกัน การอ่านเชิงวิเคราะห์ยังสามารถช่วยให้มนุษย์สามารถสังเคราะห์และสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาจากความรู้ที่มีอยู่เดิมไปด้วย

เทคนิคการอ่านที่ผู้วิจัยสนใจศึกษามานำมาใช้ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ เทคนิค KWDL ซึ่ง Shaw, G.M., Chambliss, M.S., Chessin, D.R., Price, V., & Bearfain, G. (1997, pp.482-486) ได้นำเทคนิค KWDL มาใช้สอนในวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น วัตถุประสงค์ของเทคนิค KWDL เพื่อการสอนทักษะภาษาแต่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนวิชาอื่นๆ ที่มีการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจเช่นวิชาสังคม คณิตศาสตร์ เป็นต้น เพราะผู้เรียนได้มีการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการคิด การทำความเข้าใจ จึงมีประโยชน์ในการฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ เขียนสรุป และนำเสนอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ เช่น ชลธิดา หงษ์เหม (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอน แบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด สุมาลี อุปนันท์ (2559) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยนิทานคุณธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 ศรีทรายมูล จุฑาทิพย์ อินทร์ช่วย (2558) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์บนเทคดรี้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS” บรรจง แสงนภาวรรณ (2557) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนา ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWDL Plus และ ปิยดา พงศ์สุชาติ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิง วิเคราะห์โดยใช้วิธีการสอนแบบ PANORAMA ร่วมกับเทคนิค KWLH Plus กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

งานวิจัยที่เกี่ยวกับเทคนิค KWDL เช่น ชัพพียะห์ สาและ (2561) ได้ศึกษา เรื่องผลการ จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL เรื่อง ค่ากลางของข้อมูลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ชญาณิศา เป็งจันทร์ (2560) ได้ศึกษา การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน คณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กนกพร เทพธิ (2559) ได้ศึกษา เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ที่มีต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา และความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร และนรินชัญญ์ ตระหง่าน (2558) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาการใช้ KWDL เพื่อการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์เรื่อง ไฟฟ้าและแม่เหล็กของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นต้น

ด้วยเหตุที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของความสามารถอ่าน เพื่อเป็นการ พัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ตลอดจนส่งเสริมให้นักศึกษาเงินของมหาวิทยาลัยเหนือ สามารถนำกระบวนการคิดวิเคราะห์ไปใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ และใช้ ความสามารถที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพัฒนา ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาเงินชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ อีกทั้งเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอการค้า
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอการค้า
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษามีความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL มีคะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มและการอ่านแต่ละประเภทมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL อยู่ในระดับมาก

1.4 ขอบเขตงานวิจัย

1. ประชากรเป้าหมาย

นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอการค้าที่เรียนวิชาการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง และรายวิชาภาษาไทย เป็นวิชาบังคับ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีจำนวน 1 ห้อง 30 คน
2. ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

ตัวแปรต้น	การใช้เทคนิค KWDL
ตัวแปรตาม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย 3. ความพึงพอใจของนักศึกษามีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในการพัฒนาความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 โดยใช้เทคนิค KWDL ดังนี้

เนื้อหาการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL กำหนดตามหลักสูตรศึกษา
ของมหาวิทยาลัยเหนือ ดังนี้

หน่วยที่ 1 การอ่านเชิงวิเคราะห์ข่าว

หน่วยที่ 2 การอ่านเชิงวิเคราะห์บทความ

หน่วยที่ 3 การอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี

หน่วยที่ 4 การอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น

4. ระยะเวลาในการศึกษา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง กระบวนการอ่านที่มีการปฏิบัติ
ตามลำดับขั้นตอนคือ เริ่มจากความรู้ ความเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และการนำไปใช้ การคิดโดย
ฝึกตั้งคำถาม กำหนดสิ่งที่ต้องการ วิเคราะห์ ตีความ และสรุป เป็นการปฏิบัติตามหลักการเป็น
ขั้นตอน KWDL สำหรับการเลือกเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ กำหนดขอบเขตของเนื้อหาของ
การอ่าน โดยแต่ละเรื่องที่มีคำภาษาต่างประเทศหรือมีคำศัพท์ใหม่ไม่เกินร้อยละ 10 ในเนื้อหาของ
แต่ละเรื่องที่น่ามาใช้ เพื่อช่วยจำกัดขอบเขตของการอ่านที่นักศึกษาไม่ทราบความหมายของศัพท์
และอาจไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ เมื่อนักศึกษาทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วมีคะแนน ไม่ต่ำกว่า
ร้อยละ 70 และมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การใช้เทคนิค KWDL หมายถึง การดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาพัฒนาการ
อ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ มี 4 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 K (What we know) หมายถึง รู้อะไร เป็นขั้นตอนที่แบ่งกลุ่มให้นักศึกษา
ช่วยกันหาสิ่งที่ต้องการรู้ ในเรื่องที่อ่านหรือเรื่องที่ศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 W (What we Want to know) หมายถึง ต้องการรู้ ต้องการทราบอะไร มี
วิธีการอย่างไร ใช้วิธีอะไรหรือดำเนินการตามกระบวนการ เป็นขั้นตอนใดบ้าง ซึ่งเป็นขั้นตอนที่
นักศึกษาในกลุ่มร่วมกันอภิปราย เพื่อหาสิ่งที่ต้องการรู้ เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือเรื่องที่ศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 D (What we Do to find out) หมายถึง ทำอะไร อย่างไร หรือดำเนินการตาม
กระบวนการ แล้วพบอะไรบ้าง โดยเขียนเป็นคำสำคัญ (Key word) เพื่อหาคำตอบและตรวจสอบ
คำตอบและอธิบายให้ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 4 L (What we Learned) หมายถึง เรียนรู้อะไรหรือหาคำตอบที่ได้คืออะไร เป็นขั้นตอนที่ให้ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มสรุปเป็นความรู้ที่ได้จากการอ่านหรือเรื่องที่ศึกษา โดยให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแนวคิด และสรุปเป็นความรู้ที่ได้ และมีการอภิปรายในชั้นเรียนอีกครั้ง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หลังจากเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการในการตอบแบบสอบถามที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค KWDL

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาพัฒนาสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ในเนื้อหาแต่ละประเภทโดยใช้เทคนิค KWDL ได้
2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้นหลังจากเรียนโดยใช้เทคนิคKWDL
3. นักศึกษาสามารถนำอ่านเชิงวิเคราะห์ไปปรับใช้ในรายวิชาอื่นๆได้
4. เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยนำไปปรับใช้กับการสอนได้
5. เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ไปปรับใช้กับการสอนสาระการเรียนรู้ อื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักเรียนจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีหัวข้อและรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การอ่านเชิงวิเคราะห์

- 2.1.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์
- 2.1.2 ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์
- 2.1.3 ทฤษฎีการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์
- 2.1.4 วิธีการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์
- 2.1.5 แนวทางการวัดและประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับเทคนิค KWDL

- 2.2.1 ความเป็นมาของ เทคนิค KWDL
- 2.2.2 ความหมายเทคนิค KWDL
- 2.2.3 ความสำคัญและประโยชน์ของเทคนิค KWDL
- 2.2.4 ขั้นตอนการสอน โดยใช้เทคนิค KWDL

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 2.3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3.4 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3.5 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3.6 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3.7 ประโยชน์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 ความพึงพอใจ

2.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

2.4.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

2.4.3 การวัดความพึงพอใจ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 การอ่านเชิงวิเคราะห์

2.1.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน (2545, น.42) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านเพื่อหาคำตอบ แบบไตร่ตรอง พิจารณาหาส่วนที่ดี ส่วนที่เป็นประโยชน์แล้วนำส่วนที่ดีไปใช้ประโยชน์ในการอ่านเพื่อจัดลำดับเหตุการณ์ เช่น การอ่านนิทานหรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ เช่น อ่านประโยคแล้วเข้าใจความหมายจับประเด็นสำคัญได้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547, น.3) ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้อ่านจะต้องจำแนกแยกแยะได้ว่า รูปแบบของงานประพันธ์ที่อ่านนั้นเป็นอะไร เช่น เป็นนิทาน บทละคร นิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง บทความ ฯลฯ พิจารณาว่าเนื้อหาประกอบด้วยอะไรบ้าง โดยแยกเนื้อเรื่องราวดอกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร พิจารณาให้ละเอียด วิเคราะห์ทัศนคติของผู้แต่งเพื่อให้ทราบจุดมุ่งหมายที่อยู่เบื้องหลังผ่านทางภาษาและถ้อยคำที่ใช้

CHUNMAN HUANG (2557, น.23) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การแจกแจงส่วนประกอบต่างๆของหนังสือที่เราอ่านได้ครบถ้วนเพื่อหาคำตอบ แบบไตร่ตรอง พิจารณาหาส่วนที่ดี ส่วนที่เป็นประโยชน์แล้วนำส่วนที่ดีไปใช้ประโยชน์

สรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่านใคร่ครวญ อย่างละเอียดในเรื่องราวต่าง ๆ อย่างรอบคอบลึกซึ้ง เพื่อแยกแยะส่วนย่อยของเหตุการณ์ของเนื้อหา เข้าใจส่วนประกอบ เหตุผล และประเด็นต่าง ๆ ของสิ่งที่อ่านได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

2.1.2 ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์

นักการศึกษาได้ให้ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2546, น. 208-210) การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นสิ่งจำเป็นต่อบุคคลทุกระดับ เนื่องจากเป็นพื้นฐานของการคิดแบบอื่น ๆ ช่วยให้ได้ข้อเท็จจริงที่เป็นพื้นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา การประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่างๆได้อย่างถูกต้อง ผู้ที่มี

ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์จะเป็นผู้ที่สามารถคิดได้ลึกซึ้ง ชาญฉลาด รอบคอบ นำไปสู่ การสร้างความรู้ ความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา สามารถปรับตัวได้ทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆในยุค ข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน ตลอดจนนำไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี

สุวิทย์ มูลคำ (2547, น.39) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ช่วยให้เราเข้าใจข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น เข้าใจความเป็นไปเป็นมาของเหตุการณ์ต่าง ๆ รู้ว่าเรื่องนั้นมี องค์ประกอบอะไรบ้าง สำนวความสมเหตุสมผลของข้อมูลที่ปรากฏ ช่วยให้เราไม่ด่วนสรุปสิ่งใด ง่าย ๆ ขณะเดียวกันช่วยให้เราไม่หลงเชื่อข้ออ้างที่เกิดจากตัวอย่างเดียว ช่วยพัฒนาความเป็นคนช่าง ตั้งเกตหาความแตกต่างของสิ่งที่ปรากฏทำให้ได้ข้อเท็จจริงที่เป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการ ตัดสินใจแก้ปัญหาการประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

CHUNMAN HUANG (2557, น.:24)การอ่านเชิงวิเคราะห์มีความสำคัญต่อการศึกษ การดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งโลกมีความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยี วิทยาการ และการสื่อสาร การ อ่านเชิงวิเคราะห์ทำให้ผู้อ่านสามารถเลือกข้อมูลข่าวสารที่เป็นประ โยชน์ มีคุณค่าต่อตนเองและต่อ สังคมอีกด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ ปัจจุบันโลก เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีที่อัปเดตทุกวัน ข้อมูลข่าวสารก็อัปเดตไปด้วยเพราะ ฉะนั้น มนุษย์จำเป็นต้องมีความสามารถแยกแยะข้อเท็จจริง คุณค่าและประโยชน์ของข้อมูลข่าวสาร เข้าใจเบื้องหลัง เหตุผลของสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน แล้วนำไปใช้กับการตัดสินใจแก้ปัญหา การประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอให้เป็นคนที่มีความคิด ทันสมัย สร้างประโยชน์ให้กับครอบครัวและสังคม

2.1.3 ทฤษฎีการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์

นักวิชาการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนอ่านวิเคราะห์ ดังนี้

สนิท ตั้งทวี (2531, น.26) กล่าวถึงการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ มีลำดับขั้นพื้นฐานของการ อ่านเชิงวิเคราะห์ 4 ประการ คือ 1) ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏใน ข้อความ 2) ต้องทำความเข้าใจในเนื้อเรื่อง สามารถแปลความ ตีความ จากเรื่องที่อ่าน ได้ 3) ต้องใช้ ความคิดวิเคราะห์พิจารณาหาเหตุผลจากข้อความที่อ่าน เข้าใจความคิดหรือความมุ่งหมายที่แท้จริง ของผู้เขียน 4) สามารถที่จะอภิปราย ชี้แจงเหตุผลได้อย่างชัดเจน และมีความคิดเชิงสร้างสรรค์ สามารถรวบรวมความคิดจากการอ่านแล้วโยงเข้ากับประสบการณ์เดิมให้เกิดเป็นความรู้ใหม่ แล้ว นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537, น.13) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ ดังนี้ 1) ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างข้อความและประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เน้นใจความสำคัญของสาร เมื่อผู้อ่านรับสารแล้วโยงเข้าสู่ประสบการณ์เดิมเพื่อเปรียบเทียบและตัดสินใจจะยอมรับข้อมูลหรือไม่ ถ้ายอมรับจะเก็บข้อมูลไว้ในสมองเป็นความรู้ใหม่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ 2) ทฤษฎีวิเคราะห์ข้อความของสาร เน้นความสำคัญขององค์ประกอบย่อยของประโยค ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาและชนิดของคำเพื่อให้เข้าใจความหมายได้ถูกต้อง

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2537, น.23) กล่าวถึงการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ที่สำคัญ คือใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์และทฤษฎีทางจิตวิทยา ซึ่งมีเป้าหมายของการสอนอ่านที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านหารายละเอียด และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยการสอนผสมผสานกันระหว่างทฤษฎีทางภาษาศาสตร์และทฤษฎีทางจิตวิทยา ซึ่งพิจารณาทั้งลักษณะของธรรมชาติทางภาษาศาสตร์ที่มนุษย์พึงรับรู้และมีประสบการณ์และจากวัสดุที่อ่านหรือสิ่งที่อ่านในชีวิตจริง และคำนึงถึงกระบวนการอ่านของมนุษย์โดยธรรมชาติเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า การสอนอ่านเชิงวิเคราะห์มีลำดับขั้นพื้นฐาน คือผู้สอนนำทางผู้เรียนด้วยทฤษฎีทางภาษาศาสตร์และทฤษฎีทางจิตวิทยา ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์และเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน และวิเคราะห์เหตุผล แท้จริง หรือปัจจัย สาเหตุ ฯลฯ ในเรื่องที่อ่านสามารถอภิปรายชี้แจงเหตุผลได้อย่างถูกต้องชัดเจน

2.1.4 วิธีการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์

นักการศึกษาได้เสนอวิธีการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2547, น.19) กล่าวว่า การสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) กำหนดสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ เป็นการกำหนดสิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อจะใช้วิเคราะห์ เช่น เหตุการณ์จากข่าว ของจริงหรือสื่อเทคโนโลยี เป็นต้น

2) กำหนดปัญหาหรือวัตถุประสงค์ เป็นการกำหนดประเด็นข้อสงสัยจากปัญหาของสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ เพื่อค้นหาความจริง สาเหตุ หรือความสำคัญ เช่น บทความนี้ต้องการสื่อหรือบอกอะไรที่สำคัญ

3) กำหนดหลักการหรือกฎเกณฑ์ เป็นการกำหนดข้อกำหนดสำหรับใช้แยกส่วนประกอบที่กำหนดให้ เช่น เกณฑ์ในการจำแนกสิ่งที่มีความเหมือนหรือแตกต่างกัน หลักเกณฑ์ในการหาลักษณะความสัมพันธ์เชิงเหตุผลอาจเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่มีความคล้ายคลึงหรือขัดแย้งกัน

4) พิจารณาแยกแยะ เป็นการพินิจพิเคราะห์ทำการแยกแยะ กระจายสิ่งที่กำหนดให้ออกเป็นส่วนย่อย ๆ โดยอาจใช้เทคนิคคำถาม ที่ประกอบด้วย What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไร) Why (ทำไม) Who (ใคร) How (อย่างไร)

5) สรุปคำตอบ เป็นการรวบรวมประเด็นที่สำคัญเพื่อค้นหาข้อสรุปเป็นคำตอบ หรือตอบปัญหาของสิ่งที่กำหนด

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น.135 – 136) ได้เสนอรูปแบบการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ ที่สอดคล้องกับทฤษฎีการวิเคราะห์ข้อความ ดังนี้

1) วิธีการสอนอ่านโดยนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญ แล้วร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในเรื่อง ต่อจากนั้นหาความหมายของคำ หน้าที่ของคำ และชนิดของคำ

2) วิธีการสอนอ่านโดยนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการแนะนำให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์ที่สำคัญ เพื่อให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำ และนำไปใช้ได้ถูกต้อง แล้วจึงอ่านเนื้อเรื่อง

3) วิธีการสอนอ่านโดยนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้รู้จักโครงสร้างของประโยค ชนิด และหน้าที่ของคำในประโยคก่อนการอ่านเรื่อง

สรุปได้ว่า วิธีการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. อ่านเรื่องคร่าวๆ ผู้สอนสั่งให้ผู้เรียนอ่านเรื่องอย่างรวบรัด วลีสองสามรอบ เพื่อจับใจความสำคัญหรือหาประโยคใจความสำคัญ และขีดเส้นใต้คำศัพท์ยากที่ไม่เคยพบมาก่อน

2. กำหนดปัญหาหรือตั้งคำถามที่ต้องวิเคราะห์ ผู้สอนนำทางให้ผู้เรียนกำหนดปัญหาที่ต้องวิเคราะห์ตามที่ เช่น ผู้เรียนอยากรู้อะไรจะเรื่องที่อ่าน เรื่องมีเหตุการณ์อะไร เห็นการณืเกิดขึ้นได้อย่างไร ละส่งผลกระทบอะไรบ้าง เป็นต้น

3. ทำความเข้าใจคำศัพท์ที่ยากหรือคำศัพท์ที่ไม่เคยพบ ขึ้นตอนนี้ ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ตามประโยคหน้า-หลัง หรือค้นหาความหมายคำศัพท์โดยวิธีต่างๆ ขึ้นตอนนี้ ผู้เรียนสามารถสนทนากัน หรือหาความช่วยเหลือจากผู้สอน

4. เรียงลำดับเหตุการณ์ ขึ้นตอนนี้เพื่อนำไปวิเคราะห์ หาแนวคิด กำหนดหลักการ และนำไปสรุปในขั้นตอนสุดท้าย

5. หาใจความให้ถูกต้อง ผู้เรียนอ่านละเอียดอีกรอบ และตามคำชี้แนะของผู้สอนหาใจความสำคัญให้ถูกต้อง

6. วิเคราะห์พิจารณา วิเคราะห์เหตุการณ์ที่เรียงลำดับมาแล้ว และบุคคลิกซึ่งแยกแยะความจริง หาสาเหตุ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือตอบคำถามที่ขั้นตอนที่สองกำหนดไว้ ขึ้นตอนนี้ ผู้สอนเป็นเพียงผู้นำ นำทางให้ผู้เรียนไปวิเคราะห์ในทางที่ถูกต้อง

สรุปเรื่องที้อ่านและสิ่งทีได้เรียนมา ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนรวมคำตอบ และสรุป ประสพการณ์ทีได้มาจากหกรอ่านในเรื่องนี้

2.1.5 แนวทางการวัดและประเมินผลกรอ่านเชิงวิเคราะห์

กรมวิชาการ (2546, น.216-218)ได้อธิบายแนวทางการวัดและประเมินผลกรอ่านเชิง วิเคราะห์ว่าอาจใช้วิธีการ ดังนี้

1) พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมในการวิเคราะห์คำ วลี หรือประโยคนอกจากนั้น ควรวัดผลด้านเหตุผลการวิเคราะห์ทัศนระของผู้เขียนกรเรื่องที่อ่าน ตลอดจนประเมินผลจากความ ตั้งใจ สนใจและผลงานทีได้รับมอบหมาย

2) ให้นักเรียนเลือกอ่านบทร้อยกรองทีนักเรียนชอบ แล้วสรุปความเป็นร้อยแก้ว โดยใช้ สำนวนภาษาทีเข้าใจง่าย

3) ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง แล้ววิเคราะห์วิจารณ์บทอ่านในด้านรูปแบบฉันท ลักษณ์ ความคิดและเนื้อหาสาระในบทร้อยกรอง กลวิธีในการแต่งของบทร้อยกรองและสิ่งทีผู้เขียน ผกไว้ในบทร้อยกรอง

4) ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง แล้ววิเคราะห์ว่าเนื้อหาของบทร้อยกรองให้อารมณ์ ความรู้สึกสอดคล้องกับเนื้อหาของบทร้อยกรองหรือไม่ อย่างไร นักเรียนมีความซาบซึ้งประทับใจ กับบทร้อยกรองทีอ่านหรือไม่ ต่อจากนั้นจึงพิจารณาความสามารถและผลกรทำงานด้วยการวัดผล ความถูกต้องของการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา การสรุปความ การวิเคราะห์ วิวิจารณ์บทร้อยกรอง และ ความตั้งใจในการทำกิจกรรม

5) ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วสรุปความให้ถูกต้องชัดเจนตามแบบทีกำหนดคให้ ดังตัวอย่าง

ใคร.....

ทำอะไร.....

เมื่อไร.....

อย่างไร.....

ผลเป็นอย่างไร.....

สรุปความ.....

6) ให้นักเรียนอ่านเรื่องและสรุปความกรเรื่อง พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์

7) ให้นักเรียนอ่านข่าวหรือบทความกรหนังสือพิมพ์ แล้วขีดเส้นใต้ข้อความทีเป็น ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของผู้เขียนด้วยสีหรือสัญลักษณ์ทีแตกต่างกัน

8) ให้นักเรียนตัดข่าวจากหนังสือพิมพ์ แล้ววิเคราะห์ว่าข่าวนั้นมีการนำเสนอเฉพาะข้อเท็จจริงหรือมีความคิดเห็นของผู้เขียนแทรกอยู่ด้วย พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบว่าความคิดเห็นของผู้เขียนน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด

9) ให้นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์การพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ในแง่การใช้สำนวนภาษา การสื่อความหมาย และความสอดคล้องกับเนื้อหาของข่าวนั้นๆ

10) ให้นักเรียนตัดข้อความโฆษณาจากสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ แล้วแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ในด้านความน่าเชื่อถือ การใช้สำนวนภาษา ความน่าสนใจของการนำเสนอ

11) ให้นักเรียนอ่านเรื่อง แล้วตีความเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เขียน แล้วสรุปความคิดเห็นของผู้เขียน พร้อมทั้งเสนอแนวความคิดของผู้เรียนที่มีต่อหนังสือเล่มนั้น

12) ให้นักเรียนเลือกวิเคราะห์วิจารณ์บทความ 1 เรื่อง ในเรื่องรูปแบบการนำเสนอ กลวิธีการแต่ง เนื้อหา และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา

13) ให้นักเรียนอ่านเรื่อง แล้วประเมินค่าของเรื่องทีอ่านทั้งจุดดีและจุดด้อยโดยใช้เหตุผลประกอบ ทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ และคุณค่าทางวรรณคดีและสังคม

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับแนวคิดของ KWDL

2.2.1 ความเป็นมาของเทคนิค KWDL

การสอนโดยเทคนิค KWDL ได้พัฒนาโดย Ogle ในปี ค.ศ.1986 ต่อมา Shaw,G.M., Chambless,M.S., Chessin, D.R., Price, V., & Bearfain, G. (1997, pp.482-486) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมิสซิสซิปปี ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้นำเทคนิค KWDL มาใช้สอนในวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น วัตถุประสงค์ของเทคนิค KWDL เพื่อการสอนทักษะภาษาแต่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนวิชาอื่นๆ ที่มีการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ เช่น วิชาสังคม คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น เพราะผู้เรียนได้มีการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการคิด การทำความเข้าใจ จึงมีประโยชน์ในการฝึกทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียนสรุป และนำเสนอ

2.2.2 ความหมายเทคนิค KWDL

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของเทคนิค KWDL ซึ่งได้รวบรวมไว้ดังต่อไปนี้

นิรันดร์ แสงกุหลาบ (2547, น.13) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWDL หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วยการถามตอบ และแสวงหาคำตอบ 4 ขั้นตอน คือ

1. K (What we know) เรารู้อะไรบ้าง
2. W (What we want to know) เราต้องการรู้ ต้องการทราบอะไร
3. D (What we do to find out) เราทำอะไร อย่างไร
4. L (What we learned) เรารู้อะไร

พิมพากรณ์ สุขพ่วง (2548, น.16) ได้กล่าวไว้ว่าเทคนิค KWDLหมายถึง วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการอ่านเพื่อการคิดวิเคราะห์ ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. K (What we know) เรารู้อะไรบ้าง
2. W (What we want to know) เราต้องการรู้ ต้องการทราบอะไร
3. D (What we do to find out) เราทำอะไร อย่างไร หรือเรามีวิธีการอย่างไร
4. L (What we learned) เราเรียนรู้อะไรบ้าง

วัชรรา เล่าเรียนดี (2549, น.149-150) ได้กล่าวไว้ว่า เทคนิค KWDLหมายถึง เทคนิคที่ช่วยชี้นำการคิดแนวทางในการอ่านและหาคำตอบของคำถามสำคัญต่างๆ จากเรื่องนั้น และยังสามารถนำมาใช้ในการเรียนรู้ และเร้าความสนใจเป็นอย่างดี ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ

1. K (What we know) เรารู้อะไรบ้าง
2. W (What we want to know) เราต้องการรู้, ต้องการทราบอะไร
3. D (What we do to find out) เราทำอะไร อย่างไร หรือเรามีวิธีการอย่างไรบ้าง
4. L (What we learned) เราเรียนรู้อะไรบ้าง

ไอ ที แคท (2550) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWDLหมายถึง เทคนิคการสอนที่จัดให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาโดยจะประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้

1. K (What we know) เรารู้อะไรบ้าง
2. W (What we want to know) เราต้องการรู้ ต้องการทราบอะไร
3. D (What we do to find out) เราทำอะไร อย่างไร
4. L (What we learned) เรารู้อะไรบ้าง

Shaw, J. M., Chambless, M.S., Chessin, D.A., Price, V., & Beardain, G. (1997) ได้กล่าวว่าเทคนิค KWDL หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ

- 1 K (What we know) เรารู้อะไรบ้าง
- 2 W (What we want to know) เราต้องการรู้ ต้องการทราบอะไร
- 3 D (What we do to find out) เราทำอะไร ไปบ้างแล้ว
- 4 L (What we learned) เราเรียนรู้อะไรบ้าง

อดิเรก เฉลียวฉลาด (2552) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWDL หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. K (What we know) เรารู้อะไรบ้าง
2. W (What we want to know) เราต้องการรู้ ต้องการทราบอะไร
3. D (What we do to find out) เราทำอะไร อย่างไร
4. L (What we learned) เรารู้อะไร

สรุปได้ว่า ความหมายของเทคนิค KWDL หมายถึง การดำเนินการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 K (What we know) หมายถึง เรารู้อะไร เป็นขั้นตอนที่แบ่งกลุ่มให้นักเรียนช่วยกันหาสิ่งที่ต้องการรู้ ในเรื่องที่อ่านหรือเรื่องที่ศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 W (What we want to know) หมายถึง เราต้องการรู้ ต้องการทราบอะไร มีวิธีการอย่างไร ใช้วิธีอะไรหรือดำเนินการตามกระบวนการ เป็นขั้นตอนใดบ้าง เป็นขั้นตอนที่นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปราย เพื่อหาสิ่งที่ต้องการรู้ เพิ่มเติมเกี่ยวกับที่อ่านหรือเรื่องที่ศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 D (What we do to find out) หมายถึง เราทำอะไร อย่างไร หรือดำเนินการตามกระบวนการ เป็นขั้นตอนที่ต้องการรู้ โดยเขียนเป็นคำสำคัญ (Key word) เพื่อหาคำตอบและตรวจสอบคำตอบ

ขั้นตอนที่ 4 L (What we learned) หมายถึง เราเรียนรู้อะไรหรือหาคำตอบที่ได้และบอกวิธีคิดอย่างไร คำตอบคืออะไร เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปเป็นความรู้ที่ได้จากการอ่านหรือศึกษา โดยให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแนวคิด และสรุปเป็นความรู้ที่ได้

2.2.3 ความสำคัญและประโยชน์ของเทคนิค KWDL

เทคนิคการ KWDL เป็นเทคนิคการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เทคนิคหนึ่งซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

วีระศักดิ์ เลิศโสภา (2544, น.5) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWDL เป็นเทคนิคในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

เทคนิค KWDL จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาสติปัญญา พัฒนาทักษะทางสังคม พัฒนาทักษะและความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ที่ช่วยทำให้เกิดผลสะท้อนหลายรูปแบบทางคณิตศาสตร์ ซึ่งจะส่งผลให้เป็นนักแก้ปัญหาที่ดี นอกจากนี้ให้นักเรียนคิดพิจารณาจากข้อความหรือคำถามที่กำหนดไว้ให้แล้ว ซึ่งเป็นการกำหนดกรอบความคิดไม่ให้เบี่ยงเบนไปในทิศทางอื่น ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบแยกแยะก่อนหาข้อสรุปด้วยตนเอง และยังช่วยให้นักเรียนอ่อนปานกลางและเก่งมีโอกาสได้เรียนรู้ได้รับการฝึกวิธีคิดอย่างมีระบบและขั้นตอนร่วมกัน

นिरันตร์ แสงกุหลาบ (2547, น.7-8) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWDL จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการทางคณิตศาสตร์อย่างหลากหลาย
2. ช่วยส่งเสริมพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์
3. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น
4. ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาสติปัญญา พัฒนาการคิด พัฒนาทางสังคมโดยเฉพาะถ้าจัดให้ผู้เรียนฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

วีชรา เล่าเรียนดี (2549, น. 149) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWDL เป็นเทคนิค การสอนที่ช่วยส่งเสริมการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สรุปได้ว่าเทคนิค KWDL มีความสำคัญและประโยชน์ นอกจากช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ได้แล้วยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน มีทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ ความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ และสังเคราะห์ และถ้าจัดให้ผู้เรียนฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มก็จะช่วยพัฒนาทักษะการอยู่ร่วมกันทางสังคม

2.2.4 ขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค KWDL

จากความหมายของเทคนิค KWDL ที่กล่าวมาแล้วผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค KWDL ในเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เพื่อที่จะได้กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กำหนดขั้นตอนการสอนไว้ดังนี้

Shaw,G.M., Chambless,M.S., Chessin, D.R., Price, V., & Bearfain, G. (1997, pp.482-486) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมิสซิสซิปปีประเทศสหรัฐอเมริกาได้พัฒนาเทคนิค KWDLมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ซึ่งมี 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งกลุ่มให้นักเรียนช่วยกันหาสิ่งที่รู้เกี่ยวกับโจทย์ สิ่งที่โจทย์กำหนดให้ และสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบ โดยใช้บัตรกิจกรรมเทคนิค KWDL

ขั้นที่ 2 นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายเพื่อหาสิ่งที่ต้องการรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโจทย์หาความสัมพันธ์ของโจทย์ และกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 นักเรียนช่วยกันดำเนินการเพื่อแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยเขียนโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ให้อยู่ในรูปประโยคสัญลักษณ์ หากคำตอบและตรวจสอบคำตอบ

ขั้นที่ 4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปเป็นความรู้ที่ได้จากการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยให้ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอแนวคิดในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ และสรุปที่ได้จากการเรียน

นอกจากนี้เพื่อให้เทคนิค KWDLสามารถแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆละ 4-5 คน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่ความสามารถ คือ นักเรียนที่เรียนเก่ง นักเรียนที่เรียนปานกลาง นักเรียนที่เรียนอ่อน และมีการนำแผนผัง KWDL บัตรกิจกรรม KWDL จะเห็นได้ว่าเป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด วิเคราะห์ โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ได้อย่างหลากหลายตามขั้นตอนที่กำหนด และสามารถหาวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดพร้อมให้เหตุผลประกอบได้อย่างชัดเจน รวมทั้งผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักหน้าที่ ความรับผิดชอบเพื่อให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จ

การสอนโดยใช้เทคนิค KWDLจะต้องมีการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆละ 4-5 คน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่ความสามารถ คือ นักเรียนที่เรียนเก่ง นักเรียนที่เรียนปานกลาง นักเรียนที่เรียนอ่อน และมีการนำแผนผัง KWDLบัตรกิจกรรม KWDLมาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษาเพื่อพัฒนาสติปัญญา ทักษะความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ และการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีการเรียนคณิตศาสตร์ และได้ปรับปรุงแบบการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

1.1 ทบทวนความรู้เดิมโดยการยกสถานการณ์ปัญหาในเรื่องที่เรียนมาแล้วสนทนาซักถามนักเรียนให้ร่วมกันตอบคำถาม

1.2 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ และบทบาทการทำงานกลุ่ม

2. ชี้นสอนเนื้อหาใหม่

2.1 ครูนำเสนอ โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ให้กับนักเรียนทั้งชั้น แล้วให้นักเรียนร่วมกันอ่าน โจทย์ และแก้ปัญหาตามแผนผัง KWDLดังนี้

K = ครูและนักเรียนร่วมกันหาสิ่งที่โจทย์บอกให้ทราบ หรือสิ่งที่รู้เกี่ยวกับโจทย์

W = ครูและนักเรียนร่วมกันหาสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบและวางแผนแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์พร้อมทั้งเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดพร้อมให้เหตุผลประกอบ

D = ครูและนักเรียนร่วมกันดำเนินการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ตามแผนที่ได้วางไว้

L = ครูและนักเรียนร่วมสรุปการแก้ปัญหา และอธิบายตามแผนที่ได้วางไว้

2.2 นักเรียนฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มย่อยโดยครูคอยแนะนำ ด้วยการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรม KWDL

3. ชั้นฝึกทักษะโดยอิสระ

3.1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆละ 4-5 คน

3.2 ให้นักเรียนร่วมกันทำแบบฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโดยตรง และในสถานการณ์อื่นๆ ที่แตกต่างจากตัวอย่าง เพื่อฝึกทักษะการนำไปใช้

4. ชั้นสรุปบทเรียน

4.1 ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอรูปแบบ และแนวทางในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

4.2 ครูกับนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นความรู้ที่ได้การเรียนรู้

5. ชั้นประเมินผล

5.1 ตรวจสอบผลงานกลุ่มและแบบฝึกหัด

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสอนโดยใช้เทคนิค KWDLพบว่าเทคนิค KWDL เป็นเทคนิคการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด วิเคราะห์ โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ได้อย่างหลากหลายตามขั้นตอนที่กำหนด และสามารถหาวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดพร้อมให้เหตุผลประกอบได้อย่างชัดเจน รวมทั้งผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพรู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จ

สรุปการใช้เทคนิค KWDL

K (What we know) K = ผู้สอนตั้งให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้ว ชี้นำให้นักเรียนช่วยกันหาสิ่งที่ต้องการรู้ ในเรื่องี่อ่านหรือเรื่องที่ศึกษา

W (What we Want to know) W = ผู้สอนชี้นำให้นักเรียนตั้งคำถาม นักเรียนต้องการรู้ต้องการทราบอะไร มีวิธีการอย่างไร ใช้วิธีอะไรหรือดำเนินตามกระบวนการ นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปราย เพื่อหาสิ่งที่ต้องการรู้ เพิ่มเติมเกี่ยวกับที่อ่านหรือเรื่องที่ศึกษา

D (how to do to find out) D = ผู้สอนนำทางให้นักเรียนหาวิธีแก้ปัญหา เช่น ทำอะไร อย่างไร หรือดำเนินตามกระบวนการถึงจะหาคำตอบที่ขึ้น W ตั้งไว้ได้ โดยเขียนเป็นคำสำคัญ (Key word) เพื่อหาคำตอบและตรวจสอบคำตอบ

L (What we learned) L = ผู้สอนชี้นำให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาจากการอ่าน นักเรียนเรียนรู้อะไรหาคำตอบที่ได้และบอกวิธีคิดอย่างไร คำตอบคืออะไรนักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปเป็นความรู้ที่ได้จากการอ่านหรือศึกษาได้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสอนโดยใช้เทคนิค KWDLพบว่าเทคนิค KWDL เป็นเทคนิคการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์เนื้อเรื่องี่อ่านได้ง่ายขึ้น ตามขั้นตอนที่กำหนด

และสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน รวมทั้งผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนฝึกทักษะทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่ออีกด้วย ซึ่งเป็นทักษะที่ศตวรรษที่ 21 ที่นักเรียนจำเป็นต้องมี

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือคือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพสมอง

รัตนภรณ์ ผ่านพิเคราะห์ (2544) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของความสามารถทางวิชาการที่ได้จากการทดสอบโดยวิธีต่าง ๆ

วัฒนชัย อธิธาเวทย์ (2546) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความสามารถในการเข้าถึงความรู้ การพัฒนาทักษะในการเรียน โดยอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่งและแสดงออกในรูปความสำเร็จซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา

จกมล แก้วโก (2547) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความรู้หรือทักษะซึ่งเกิดจากการทำงานที่ประสานกัน และต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาแสดงออกในรูปของความสำเร็จสามารถวัด โดยใช้แบบสอบถามหรือคะแนนที่ผู้สอนให้

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2547) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ของผู้เรียน อันเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอน ว่าผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชามากน้อยเพียงใด ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้หรือตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของผู้สอนให้มีคุณภาพประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทิสนา แคมมณี (2548) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงการเข้าใจความรู้การพัฒนาทักษะในด้านการเรียน ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้คะแนนที่ได้จากงานที่ผู้สอนมอบหมายให้ทั้งสองอย่าง

CHUNMAN HUANG (2557) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การตรวจสอบความสามารถ หรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและ ประสิทธิภาพการเรียนรู้ในทิศทางเพิ่มขึ้น โดยใช้แบบทดสอบทางด้านเนื้อหาและด้านการปฏิบัติที่ ได้เรียนไปแล้ว

ซัพพีเยห์ สาและ(2559)กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความสามารถทาง สติปัญญาของบุคคล ที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน การฝึกฝน รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ

Willson (1971, p. 643 อ้างถึงในอำภาพงษ์ มังคละ, 2555, น. 13-15) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญา (Cognitive Domain) ในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นผลของการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ที่ประเมินพฤติกรรมด้านสติปัญญาในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ออกมาเป็นระดับความสามารถ

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ผลของความสามารถทางการเรียนของ นักเรียน ซึ่งแสดงออกมาเป็นคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้สอน สร้างขึ้น

2.3.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีผู้ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

Bloom (1976) กล่าวถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีอยู่ 3 ตัวแปร คือ

1. พฤติกรรมด้านปัญญา (Cognitive Entry Behavior) เป็นพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ หมายถึง การเรียนรู้ที่จำเป็นต้องการเรียนรู้เรื่องนั้นและมีมาก่อนเรียน ได้แก่ ความถนัด และพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งเหมาะสมกับการเรียนรู้ใหม่

2. ลักษณะทางอารมณ์ (Affective Entry Characteristics) เป็นตัวกำหนดด้านอารมณ์ หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความกระตือรือร้นที่มีต่อเนื้อหาที่เรียน รวมถึงทัศนคติของผู้เรียนที่มี ต่อเนื้อหาวิชา ต่อ โรงเรียน และระบบการเรียนและมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง

3. คุณภาพของการสอน (Quality of Instruction) เป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพในการ เรียนของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยภาระที่แน่ชัด หมายถึง การบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและ งานที่จะต้องทำให้ผู้เรียนทราบอย่างชัดเจน การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้ การเสริมแรงของผู้สอน การใช้ข้อมูลย้อนกลับ หรือการให้ผู้เรียนรู้ผลว่าตนเองกระทำได้อีกต้อง หรือไม่ และการแก้ไขข้อบกพร่อง

สุชาดา ศรีศักดิ์ (2544) กล่าวถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

1. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ อายุ เพศ สถิติปัญญา เจตคติ แรงจูงใจ พื้นฐานความรู้เดิม รวมทั้งความสนใจ
2. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ คุณวุฒิ ระยะเวลาที่สอน ความสามารถ เจตคติของผู้สอน
3. องค์ประกอบด้านอื่นๆ ได้แก่ องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ ระดับสังคมของผู้เรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา ขนาดของโรงเรียนและอุปกรณ์

ชนพร สิ้นค้อย (2552) ได้กล่าวถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายสาเหตุ ได้แก่ สาเหตุจากตัวนักเรียน เช่นด้านสถิติปัญญา ความรู้พื้นฐาน เจตคติ สาเหตุสิ่งแวดล้อมที่บ้านหรือพื้นฐานทางครอบครัวสาเหตุจากกระบวนการทางการศึกษา หรือคุณภาพการสอนของผู้สอน

นิรมล บุญรักษา (2554) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ด้านตัวผู้เรียน หมายถึงพฤติกรรมความรู้ ความคิด และสถิติปัญญาความสามารถด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัด ความสนใจและพื้นฐานเดิมของผู้เรียน ด้านอารมณ์ หมายถึง อารมณ์ ความกระตือรือร้น แรงจูงใจที่จะทำให้เกิดการอยากเรียนรู้ เจตคติต่อเนื้อหาวิชา ระบบการเรียน และพื้นฐานทางครอบครัว คุณภาพการสอน หมายถึง สามารถทำให้นักเรียนอยากเรียนรู้ สนใจ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน มีการให้แรงเสริมของผู้สอน บุคลิกภาพของผู้สอนผู้สอน มีการประเมินผลการสอนเพื่อการใช้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการสอน

CHUNMAN HUANG (2557) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ความรู้พื้นฐาน ความเข้าใจ ความถนัด ความคิดและสถิติปัญญาความสามารถด้านต่าง ๆ สภาพแวดล้อมที่บ้านของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนผู้สอนต้องเข้าใจในความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน นำไปสู่การถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ให้ผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ มีสื่อการเรียนการสอนที่ชัดเจน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ผู้เรียน เช่น ความรู้พื้นฐาน สถิติปัญญา ความคิด ทักษะการเรียน ความอยากรู้อยากเรียนในวิชาที่เรียน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ความตั้งใจเรียน ทักษะการที่มีต่อการเรียน มโนภาพของผู้เรียน

2. ผู้สอน ความรู้เชิงวิชาการ คุณวุฒิ บุคลิกภาพ การตั้งใจในการจัดเตรียมการเรียนการสอน วิธีการจัดการเรียนการสอน ประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน การเข้าใจความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนและนำไปสู่การถ่ายทอดความรู้ การให้การชี้แนะ การให้กำลังใจแก่นักเรียน

3. บรรยากาศในห้องเรียน กระตือรือร้นอยากเรียนรู้เนื้อหาของเพื่อนนักเรียน ความสามัคคีและความร่วมมือในการเรียน

4. ด้านอื่นๆ เช่น สื่อการสอนต่างๆ ระบบการเรียนของมหาวิทยาลัย ครอบครัวของนักเรียน ฯลฯ

2.3.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์ (2540) ได้กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้ที่ประกอบอาชีพผู้สอนผู้สอน ผู้ให้การฝึกอบรม ไม่ว่าจะอยู่ในสถาบันการศึกษาใดหรือในหน่วยงานธุรกิจย่อมจะต้องทราบผลว่า ผลของการสอน การฝึกอบรมจะบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด เราสามารถนำวิธีการดำเนินการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเข้าไปใช้วัดผลได้เสมอ การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการย่อยที่ประกอบอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนขั้นสุดท้ายเพื่อให้ทราบว่ากระบวนการเรียนการสอนบรรลุผลเพียงใด ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องชัดเจนและวัดผลได้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) ได้กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้จากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคล เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดความสำเร็จทางการเรียน หรือวัดประสบการณ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอน โดยวัดตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือวัดผลสำเร็จจากการศึกษาอบรมในโปรแกรมต่าง ๆ

CHUNMAN HUANG (2557) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นกระบวนการวัดความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจและสติปัญญา ว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดหลังจากเรียนในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องชัดเจนและวัดผลได้

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงการวัดความรู้ ความสามารถ สติปัญญา ประสบการณ์ ทักษะ ฯลฯ ของผู้เรียนที่ได้มาจากการสอนที่ผู้สอนจัดไว้ ตามจุดประสงค์และมาตรฐานการสอน ซึ่งเป็นกระบวนการการวัดก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ความสามารถ สติปัญญา ประสบการณ์ ทักษะของผู้เรียนมีความคืบหน้าหรือไม่ วิธีการวัดส่วนมาก

จะเป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นหรือเอื้อมมาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องตามมาตรฐาน และสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างชัดเจน

2.3.4 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ถ้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543) ได้กล่าวถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอ (paper and pencil test) กับให้นักเรียนปฏิบัติจริง

สมบูรณ์ ต้นยะ (2545) ได้กล่าวถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดพฤติกรรมการสมองของผู้เรียนว่ามีความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้มาแล้ว หรือได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้วมากน้อยเพียงใด

สมนึก ภัทธิชชนิ (2546) ได้กล่าวถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบวัดสมรรถภาพของสมองด้านต่างๆที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้ว

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2547) ได้กล่าวถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายความว่า การที่จะทำให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนว่ามีการพัฒนาตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ต้องใช้วิธีการทดสอบที่มีความถูกต้องเที่ยงตรง มีคุณภาพการสร้างอย่างถูกต้องตามหลักวิชาที่เรียกว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

CHUNMAN HUANG (2557) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่ใช้ ในการวัดทางด้านความรู้ ความสามารถ และ ทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียน ที่ได้เรียนรู้ หรือได้รับการสอนและการฝึกฝนมาแล้ว ว่าผู้เรียนมีความรอบรู้มากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ ความสามารถ สติปัญญาและประสบการณ์หลังเรียนของผู้เรียน โดยส่วนมากจะเป็นผู้สอนสร้างขึ้นหรือเอื้อมมาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องตามมาตรฐาน และแบบทดสอบจะต้องถูกตั้งตามหลักการ มีคุณภาพ มีความเที่ยงตรง และวัดได้จริง เพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีความพัฒนาตามจุดประสงค์การจัดการเรียนการสอนหรือไม่ และมีความคืบหน้ามากน้อยเพียงใด

2.3.5 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภัทรา นิคมานนท์ (2540) กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบด้านพุทธิพิสัยว่าโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบอัตนัย หมายถึง แบบทดสอบที่ถามให้ตอบยาวๆแสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวาง ประเภทที่ 2 คือแบบทดสอบแบบปรนัย หมายถึง แบบทดสอบประเภทถูก – ผิด จับคู่ เติมคำและเลือกตอบ โดยใช้เกณฑ์ที่ใช้จำแนกประเภทของแบบทดสอบได้แก่

- จำแนกตามกระบวนการในการสร้าง จำแนกได้ 2 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นมาเอง เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเฉพาะคราวเพื่อใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์และความสามารถทางวิชาการของเด็ก

2. แบบทดสอบมาตรฐาน เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นด้วยกระบวนการหรือวิธีการที่ซับซ้อนมากกว่าแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น เมื่อสร้างขึ้นแล้วมีการนำไปทดลองสอบและนำผลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพดี มีความเป็นมาตรฐาน

- จำแนกตามจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยชน์ จำแนกได้ 2 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดปริมาณความรู้ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับด้านวิชาการที่ได้เรียนรู้ว่ามีมากน้อยเพียงใด

2. แบบทดสอบความถนัด เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มาในอดีต

- จำแนกตามรูปแบบคำถามและวิธีการตอบ จำแนกได้ 2 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบอัตนัย มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้สอบได้ตอบยาวๆ แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่

2. แบบทดสอบปรนัย เป็นแบบทดสอบที่ถามให้ผู้สอบตอบสั้นๆ ในขอบเขตจำกัด คำถามแต่ละข้อวัดความสามารถเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียว ผู้สอบไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย

- จำแนกตามลักษณะการตอบ จำแนกได้ 3 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบภาคปฏิบัติ เช่น ข้อสอบวิชาพลศึกษา ให้แสดงท่าทางประกอบเพลงวิชาประดิษฐ์ ให้ประดิษฐ์ของใช้ด้วยเศษวัสดุ การให้คะแนนจากการทดสอบประเภทนี้ผู้สอนต้องพิจารณาทั้งด้านคุณภาพผลงาน ความถูกต้องของวิธีการปฏิบัติรวมทั้งความคล่องแคล่วและปริมาณของผลงานด้วย

2. แบบทดสอบเขียนตอบ เป็นแบบทดสอบที่ใช้เขียนตอบทุกชนิด

3. แบบทดสอบด้วยวาจา เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบใช้การโต้ตอบด้วยวาจา

- จำแนกตามเวลาที่กำหนดให้ตอบ จำแนกได้ 2 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบวัดความเร็ว เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดทักษะความคล่องแคล่วในการคิด ความแม่นยำในความรู้เป็นสำคัญ มักมีลักษณะค่อนข้างง่าย แต่ให้เวลาในการทำข้อสอบน้อย ผู้สอบต้องแข่งขันกันสอบ ใครที่ทำเสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดถือว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่า

2. แบบทดสอบวัดประสิทธิภาพสูงสุด แบบทดสอบลักษณะนี้มีลักษณะค่อนข้างยาก และให้เวลาทำมาก

- จำแนกตามลักษณะและโอกาสในการใช้ จำแนกได้ 2 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบย่อย เป็นแบบทดสอบที่มีจำนวนข้อคำถามไม่มากนัก มักใช้สำหรับประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยย่อย โดยมีจุดประสงค์หลักคือเพื่อปรับปรุงการเรียนเป็นสำคัญ

2. แบบทดสอบรวม เป็นแบบทดสอบที่ถามความรู้ความเข้าใจรวมหลายๆเรื่องหลายๆเนื้อหาหลายๆจุดประสงค์ มีจำนวนมากข้อ มักใช้ตอนสอบปลายภาคเรียนหรือปลายปีการศึกษา จุดมุ่งหมายสำคัญคือใช้เปรียบเทียบแข่งขันระหว่างผู้สอบด้วยกัน

- จำแนกตามเกณฑ์การนำผลจากการสอบไปวัดประเมิน จำแนกได้ 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดระดับความรู้พื้นฐานและความรู้ที่จำเป็นในการบ่งบอกถึงความรอบรู้ของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์

2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม เป็นแบบทดสอบที่มุ่งนำผลการสอบไปเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นในกลุ่มที่ใช้ข้อสอบเดียวกัน ถ้าใครมีความสามารถเหนือใครเพียงใดเหมาะสมสำหรับใช้เพื่อการสอบที่มีการแข่งขันมากกว่าเพื่อการเรียนการสอน

- จำแนกตามสิ่งเร้า จำแนกได้ 2 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบทางภาษา ได้แก่ การใช้คำพูดหรือตัวหนังสือไปเร้าผู้สอบโดยการพูดหรือเขียนออกมา

2. แบบทดสอบที่ไม่ใช้ภาษา ได้แก่ การใช้รูป กิริยา ท่าทางหรืออุปกรณ์ต่างๆไปเร้าให้ผู้สอบตอบสนอง

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. แบบทดสอบของผู้สอน หมายถึง ชุดของคำถามที่ผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนมีความรู้มากแค่ไหน บกพร่องตรงไหนจะได้สอนซ่อมเสริมหรือเป็นการวัดความพร้อมที่จะได้เรียนในบทเรียนใหม่ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้สอน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบประเภทนี้สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาหรือจากผู้สอนผู้สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองหลายครั้ง จนกระทั่งมีคุณภาพดีจึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าการเรียนการสอนเรื่องใดๆก็ได้ แบบทดสอบมาตรฐานที่มีคู่มือดำเนินการสอบบอกวิธีสอบและยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนด้วยทั้งแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐานมีวิธีการสร้าง

ข้อคำถามเหมือนกันเป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอนไปแล้วจะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามวัดได้ ซึ่งควรวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. ความรู้ ความจำ
2. ความเข้าใจ
3. การนำไปใช้
4. การวิเคราะห์
5. การสังเคราะห์
6. การประเมินค่า

สมนึก ภัททิยธนี (2546) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนผ่านมาแล้ว อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐานซึ่งทั้งแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐานมีวิธีการในการสร้างข้อคำถามเหมือนกัน เป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอนไปแล้ว จะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามวัดได้ ซึ่งควรจัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. วัดด้านความรู้ความจำ
2. วัดด้านความเข้าใจ
3. วัดด้านการนำไปใช้
4. วัดด้านการวิเคราะห์
5. วัดด้านการสังเคราะห์
6. วัดด้านการประเมินค่า

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2547) ได้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ผู้สอนสอน เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นใช้กันทั่วไปในสถานศึกษามีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียนซึ่งแบ่งออกได้อีก 2 ชนิด คือ

1.1 แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้วให้ผู้ตอบเขียนโดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติ ได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือแบบให้ตอบสั้น ๆ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิด ได้อย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบเติมคำ แบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่วไป ซึ่งสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างดีจนมีคุณภาพ มีมาตรฐาน กล่าวคือ มีมาตรฐานในการดำเนินการสอน วิธีการให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนน

CHUNMAN HUANG (2557) ได้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็นหลายประเภท คือ แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นมาเอง แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบทดสอบความถนัด แบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบปรนัย แบบทดสอบภาคปฏิบัติ แบบทดสอบเขียนตอบ แบบทดสอบด้วยวาจา แบบทดสอบวัดความเร็ว แบบทดสอบย่อย แบบทดสอบรวม แบบทดสอบอิงเกณฑ์ แบบทดสอบอิงกลุ่ม การจะเลือกใช้แบบทดสอบประเภทใดนั้นขึ้นอยู่กับผู้สอนผู้สอน ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาของรายวิชานั้นๆที่เหมาะสม

สรุปได้ว่าประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลายประเภท แบบทดสอบด้านพุทธิพิสัยโดยทั่วไปมี แบบทดสอบอัตนัยและปรนัยทั้ง 2 ประเภท ถ้าจำแนกตามผู้สร้าง มีแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นมาเอง แบบทดสอบมาตรฐานทั้ง 2 ประเภท ถ้าจำแนกตามจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยชน์ มีแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบทดสอบวัดความถนัดทั้ง 2 ประเภท ถ้าจำแนกตามรูปแบบคำถามและวิธีการตอบ มีแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบปรนัยทั้ง 2 ประเภท ถ้าจำแนกตามลักษณะการตอบ มีแบบทดสอบภาคปฏิบัติ แบบทดสอบเขียนตอบ แบบทดสอบด้วยวาจาทั้ง 3 ประเภท ถ้าจำแนกตามเวลาที่กำหนดให้ตอบ มีแบบทดสอบวัดความเร็ว แบบทดสอบวัดประสิทธิภาพสูงสุดทั้ง 2 ประเภท ถ้าจำแนกตามลักษณะและโอกาสในการใช้ มีแบบทดสอบย่อย แบบทดสอบรวมทั้ง 2 ประเภท ถ้าจำแนกตามเกณฑ์การนำผลจากการสอบไปวัดประเมิน มีแบบทดสอบอิงเกณฑ์ แบบทดสอบอิงกลุ่มทั้ง 2 ประเภท ถ้าจำแนกตามสิ่งเร้า มีแบบทดสอบทางภาษา แบบทดสอบที่ไม่ใช่ภาษาทั้ง 2 ประเภท ผู้สอนสามารถเลือกใช้แบบทดสอบประเภทที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาของรายวิชาที่เหมาะสม

2.3.6 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบให้มีคุณภาพ สามารถปรับปรุงได้โดยฝึกเขียนข้อสอบได้รับความวิจาร์ณและข้อเสนอแนะ ผู้สอนต้องเข้าใจทั้งจุดประสงค์และเนื้อหาที่จะวัด ต้องรู้ถึงกระบวนการคิดในการปฏิบัติงานของผู้เรียน รู้ระดับความสามารถในการอ่านและการใช้ศัพท์ของผู้สอบ รู้จักลักษณะเด่นและข้อบกพร่องของข้อสอบแต่ละชนิดเพื่อจะนำไปใช้ให้เหมาะสม

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2547) ให้แนวการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

3. กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้าง

4. เขียนข้อสอบ

5. ตรวจสอบข้อสอบ

6. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง

7. ทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ

8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

สุมาลี จันทร์ชลอ (2547) เสนอวิธีการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

1. ข้อสอบควรใช้ประเมินจุดประสงค์ที่สำคัญของการสอนที่สามารถสอบวัดได้โดยใช้แบบทดสอบที่เป็นข้อเขียน

2. ข้อสอบควรสะท้อนให้เห็นทั้งจุดประสงค์ที่เป็นเนื้อหาและจุดประสงค์ที่เป็นกระบวนการสำคัญที่เน้นในหลักสูตร

3. ข้อสอบควรสะท้อนให้เห็นทั้งจุดประสงค์ในการวัด เช่น วัดประเมินความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือวัดเพื่อแยกผู้ที่ได้เรียนรู้

4. ข้อสอบควรมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้อ่านและมีความยาวที่พอเหมาะ

สรุปได้ว่า หลักเกณฑ์เบื้องต้นในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ข้อสอบควรสะท้อนให้เห็นทั้งจุดประสงค์ที่เป็นเนื้อหาและจุดประสงค์ที่เป็นกระบวนการสำคัญที่เน้นในหลักสูตร ซึ่งต้องมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้อ่านและมีความยาวที่พอเหมาะ หลังจากนั้นทำการเขียนข้อสอบพร้อมทั้งตรวจทานข้อสอบ แล้วนำไปจัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง ทำการทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ สุดท้ายจัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

2.3.7 ประโยชน์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พรพิศ เกื้อนมนต์เชียร (2549) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ สำหรับ

1. วัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

2. ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. ให้แยกประเภทนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆตามความสามารถ

4. การวินิจฉัยสมรรถภาพเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือได้ตรงจุด

5. เปรียบเทียบความงอกงาม

6. ตรวจสอบประสิทธิภาพของการเรียน

7. พยากรณ์ความสำเร็จในการศึกษา

8. การแนะแนว

9. การประเมินผลการศึกษา

10. การศึกษาค้นคว้าวิจัย

พวงรัตน์ ทวีรัตน์(2543) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีดังนี้

1. ใช้สำรวจทั่วไปเกี่ยวกับตำแหน่งการเรียนในโรงเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ปกติ ให้เข้าใจนักเรียนได้ดีขึ้น

2. ใช้แนะแนวและประเมินค่าเกี่ยวกับการสอบได้สอบตกของแต่ละบุคคลจุดอ่อน และจุดเด่นของแต่ละบุคคล การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนฉลาด และนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ การปรับปรุงการสอน

3. ใช้จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน

4. ช่วยในการวิจัยทางการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนในวิชาที่สอบแตกต่างกันโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานเป็นเครื่องมือวัด

CHUNMAN HUANG (2557) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน คือ ใช้สำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มแล้วทำการเปรียบเทียบตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน ว่าบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ หากเกิดผลในทางที่ดีก็ดำเนินต่อ แต่ถ้าหากไม่บรรลุจุดประสงค์ก็นำไปปรับปรุงการเรียนการสอนหรือทำการวิจัยแล้วทำการประเมินผลการศึกษาอีกครั้ง

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประโยชน์ต่อทั้งผู้เรียนและผู้สอน สำหรับผู้เรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถตรวจสอบประสิทธิภาพและผลการเรียน รู้จุดอ่อนและจุดแข็งของตนเอง ต่อไปจะพยายามพัฒนาทักษะหรือความรู้ด้านใด ตรวจสอบตนเองบรรลุเป้าหมายการเรียนหรือไม่ หากยังไม่บรรลุ จะปรับแผนการเรียนอย่างไร ถึงจะทำให้การเรียนไปในทิศทางที่ดี

สำหรับผู้สอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม แสดงให้เห็นผลการสอนโดยตรง แยกประเภทผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยๆตามความสามารถ เช่น กลุ่มเรียนเก่ง กลุ่มเรียนปานกลาง กลุ่มเรียนอ่อน และปรับปรุงผลและวิธีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อที่ยกระดับผลการสอนเป็นหลักฐานชี้แนะนำทางให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนของตนไปในทิศทางที่ดีทำการวิจัยและประเมินผลการศึกษาเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือได้ตรงจุด

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้จำนวนมาก ดังเช่น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิต (2537) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ชอบ, ชอบใจ, พึงใจ, สมใจ, จุใจ

กิติมา ปริดีติลล (2529) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกชอบหรือ พอใจที่มีองค์ประกอบและจุดใจด้านต่างๆเมื่อได้รับการตอบสนอง

เศกสิทธิ์ สุภาอ้วน (2544) กล่าวว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์คือ ความพยายามที่จะขจัดความตึงเครียด หรือ ความกระวนกระวาย หรือภาวะไม่ได้คุณภาพในร่างกาย ซึ่งเมื่อมนุษย์สามารถขจัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวได้แล้ว มนุษย์ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ

อุทัยพรรณ สุดใจ (2545) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

สุพล จอกทอง (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นในลักษณะเชิงบวกของบุคคลเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการหรือได้รับสิ่งตอบแทนที่คาดหวังไว้

สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์ (2540) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกเป็นสุขหรือยินดีที่ได้รับการตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ขาดหายไป หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมใดๆ นั้น

อรรถพร คำคม (2546) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้นๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้นๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

สายจิตร เหมทานนท์ (2546) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ถ้ามืดใดที่สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกทางบวกแต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งใดสร้างความรู้สึกผิดหวังไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

นรินธ์ภักดิ์ ตระหง่าน (2558) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคล ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการทำให้บุคคลมีความรู้สึกในทางบวก เป็นลักษณะอย่างหนึ่งที่เป็นนามธรรม และเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกปฏิบัติในกิจกรรมนั้น

สรุปได้ว่าความหมายของความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่สอดคล้องกับความต้องการในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2.4.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

คณิต ดวงหัตถ์ (2537) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจของบุคคลที่มีต่อการทำงานและองค์ประกอบหรือสิ่งจูงใจอื่น ๆ ถ้างานที่ทำหรือองค์ประกอบเหล่านั้นตอบสนองความต้องการของบุคคลได้บุคคลนั้นจะเกิดความพึงพอใจในงานขึ้น จะอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ รวมทั้งสติปัญญาให้แก่งานของตนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจจากการศึกษา รวบรวม และสรุป มีดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (material inducement) ได้แก่ เงิน สิ่งของหรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ประกอบการต่างๆ
2. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา (desirable physical condition) คือ สิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกาย
3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (ideal benefaction) หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่สนองความต้องการของบุคคล
4. ผลประโยชน์ทางสังคม (association attractiveness) คือ ความสัมพันธ์อันมิตรกับผู้อื่นร่วมกิจกรรม อันจะทำให้เกิดความผูกพันความพึงพอใจและสภาพการเป็นอยู่ร่วมกัน เป็นความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในสังคม ซึ่งจะทำให้รู้สึกมีหลักประกันและมีความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม

Maslow , A. H. (1970) ได้สรุปทฤษฎีที่มีชื่อเสียงที่สุดของความพึงพอใจ คือ ทฤษฎีจูงใจ (motivation theory(หรือที่เรียกว่า ทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับการจูงใจ (Maslow's general theory of human motivation) ซึ่งมาสโลว์ได้ตั้งสมมุติฐานสิ่งจูงใจจากความต้องการของมนุษย์ไว้ว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจอีกต่อไป แต่ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองนั้นจะเป็นสิ่งจูงใจแทน และมาสโลว์ได้ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์จากระดับต่ำถึงระดับสูง โดยแบ่งออกเป็น 5 ชั้น ดังนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (safety needs) ได้แก่ ความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย เช่น ความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ อันตรายต่างๆ และความมั่นคงในอาชีพ
3. ความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (belonging needs) ได้แก่ความต้องการที่จะเข้าร่วม และได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตร และความรักจากเพื่อนร่วมงาน
4. ความต้องการจะเห็นคุณค่าของตนเอง (esteem needs) ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม เป็นที่ยอมรับ เป็นที่ยกย่องสรรเสริญของบุคคลอื่น
5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดของตนเอง (self-actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ที่คนส่วนมากอยากจะเป็นอยากจะได้

สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542) กล่าวว่า

1. ความพึงพอใจเป็นผลรวมของความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบต่อสภาพต่างๆ
2. ความพึงพอใจเป็นผลของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ
3. ความพึงพอใจในการทำงานเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดี และสำเร็จจนเกิดเป็นความภูมิใจ และได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่างๆ ตามที่หวังไว้

หทัยรัตน์ ประทุมสูตร (2542) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นเรื่องที่เปรียบเทียบได้กับความเข้าใจทั่ว ๆ ไป ซึ่งปกติจะวัดได้โดยการสอบถามจากบุคคลที่ต้องการจะถาม มีเครื่องมือที่ต้องการจะใช้ในการวิจัยหลายๆ อย่าง มีการวัดอยู่หลายแนวทางแต่การศึกษาความพึงพอใจอาจแยกตามแนวทางวัด ได้ 2 แนว กล่าวคือ

1. วัดจากสภาพทั้งหมดของแต่ละบุคคล เช่น ที่ทำงาน ที่บ้านและทุกๆ อย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการศึกษาตามแนวทางนี้จะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ แต่ทำให้เกิดความยุ่งยากกับการที่จะวัดและเปรียบเทียบ
2. วัดได้โดยแยกออกเป็นองค์ประกอบ เช่น องค์ประกอบที่เกี่ยวกับงาน การนิเทศงานเกี่ยวกับนายจ้าง

Oskamps (1984; อ้างถึงใน ประภาภรณ์ สุรปภา, 2544) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจมีความหมายอยู่ 3 นัย คือ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพการณ์ที่ผลการปฏิบัติจริงได้เป็นไปตามที่บุคคลคาดหวังไว้
2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ

3. ความพึงพอใจ หมายถึง งานที่ได้ตอบสนองต่อคุณค่าของบุคคล

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกที่เป็นการยอมรับ ความรู้สึกชอบ ความรู้สึกที่ยินดีกับการปฏิบัติงาน ทั้งการให้บริการและการรับบริการในทุกสถานการณ์ ทุกสถานที่

Korman, A.K. (1977; อ้างอิงใน สมศักดิ์ คงเทียง และอัญชลิ โพธิ์ทอง, 2542) ได้จำแนก ทฤษฎีความพึงพอใจในงานออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ทฤษฎีการสนองความต้องการ กลุ่มนี้ถือว่าความพึงพอใจในงานเกิดจากความต้องการส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อผลที่ได้รับจากงาน กับการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายส่วนบุคคล

2. ทฤษฎีการอ้างอิงกลุ่ม ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคุณลักษณะของงานตามความปรารถนา ของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกให้กลุ่มเป็นแนวทางในการประเมินผลการทำงาน

สรุปได้ว่าแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจมีหลักหลาย โดยสรุปแล้ว ความพึงพอใจเป็นผลรวมความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับความสำเร็จตามความต้องการ สมหวัง สมความปรารถนา รู้สึกชอบใจ เห็นคุณค่าของตน มีแรงจูงใจและยินดีที่จะไปทำหรือปฏิบัติงานต่อไป

2.5.3 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก หรือเจตคติ การที่จะทราบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเพียงใดเป็นเรื่องซับซ้อน

ปริญญา จเรรัชต์ และคณะ (2546) กล่าวว่า มาตรการวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ เช่น การบริการ การบริหาร และเงื่อนไขต่างๆ เป็นต้น

การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดี ที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

2. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

รณรงค์ พนชารา (2550; อ้างอิงจาก บุญเรือง ขจรศิลป์, 2528) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจหรือทัศนคติ เจตคติเป็นการแสดงออกก่อนข้าง ซ้ำซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดทัศนคติโดยตรง แต่เราสามารถที่จะวัดทัศนคติได้โดยวัดความคิดเห็นแทน ซึ่งอาจมีคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นได้ เป็นลักษณะการจัดการทั่ว ๆ ไป โดยเสนอว่าเทคนิคของ ลิเคิร์ต (Likert) เป็นแบบหนึ่งที่สามารถใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

สุชีรา ภัทรายุทธวรรณ์ (2551) ได้กล่าวถึงการวัดทางพฤติกรรมศาสตร์ว่าเครื่องมือวัดทางพฤติกรรมศาสตร์ว่ามีความแตกต่างเครื่องมือวัดทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากเป็นการวัดพฤติกรรมทางอ้อม มีเครื่องมือช่วยวัดดังนี้ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกตมาตรฐานค่า แบบทดสอบ

ชมพิชาน์ กฤษฎีธนากาญจน์ (2556) กล่าวว่า การวัดเจตคติเป็นการวัดคุณลักษณะภายในบุคคล ซึ่งจะทราบได้จากการแสดงความคิดเห็น หรือสังเกตจากพฤติกรรมภายนอก สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. ใช้แบบทดสอบวัดเจตคติโดยตรง ซึ่งมักเรียกว่า มาตรฐานส่วนวัดเจตคติ (Attitude Scale) ที่นิยมใช้แพร่หลายคือ แบบทดสอบวัดเจตคติของลิเคิร์ต โดยใช้มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุดได้ 5 คะแนน เห็นด้วยได้ 4 คะแนน ไม่แน่ใจได้ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วยได้ 2 คะแนน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งได้ 1 คะแนน

2. แบบทดสอบวัดเจตคติของเซอร์สโตน เป็นมาตรฐานส่วน 11 ระดับ คือตั้งแต่ความรู้สึกพอใจ (เห็นด้วย) มากที่สุด ไปจนถึงไม่พึงพอใจ (ไม่เห็นด้วยมากที่สุด) แต่ละระดับจะมีค่าเป็นตัวเลข คือ เห็นด้วยมากที่สุด ได้ 11 คะแนน และไม่เห็นด้วยมากที่สุดได้ 0 คะแนน

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจโดยส่วนมากใช้วิธี 3 วิธี ได้แก่

1. แบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถาม เพื่อที่จัดศึกษาความคิดเห็น ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แบบสอบถามสามารถเป็นแบบการตอบคำถามให้เลือก หรือเป็นการตอบคำถามอิสระ

2. การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผู้เรียนโดยตรงโดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์

3. การสังเกต วิธีนี้อาศัยการสังเกตกระทำของผู้เรียน ระหว่างเวลาการทำงานทดลอง และบันทึกข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุมาลี อุปนันท์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยนิทานคุณธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 ศรีทรายมูล”การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยนิทานคุณธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 ศรีทรายมูลสังกัดเทศบาลนครเชียงราย ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยนิทานคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 ศรีทรายมูล 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยนิทานคุณธรรมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาล 3 ศรีทรายมูล สังกัดเทศบาลนครเชียงราย จำนวน 26 คน โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยนิทานคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 เล่ม แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 แผนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยนิทานคุณธรรม เก็บข้อมูล โดยใช้การจัดการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ จากนั้นดำเนินการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 16 แผนแล้วดำเนินการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ฉบับเดิม จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้อ่านวิเคราะห์ด้วยการใช้สูตร E1/E2 หาประสิทธิภาพแบบฝึก เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนกับหลังเรียนด้วยสถิติทดสอบ t-test และหาระดับความพึงพอใจด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยนิทานคุณธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 ศรีทรายมูล สังกัดเทศบาลนครเชียงราย มีประสิทธิภาพ 86.53/85.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยนิทานคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 ศรีทรายมูล สังกัดเทศบาลนครเชียงราย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 ศรีทรายมูล สังกัดเทศบาลนครเชียงรายมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยนิทานคุณธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

Chen Xiaoxiao (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของ มคอ.3 รายละเอียดรายวิชาและแผนบริหารการสอนการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ของนักเรียนจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ก่อนกับหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เมื่อจัดการเรียนรู้ใช้เทคนิค KWL Plus พัฒนาทักษะการอ่านประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชาวจีน สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งยังศึกษาอยู่ที่คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยยู่ซี (Yuxi Normal University) ปีการศึกษา 2556 จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย มคอ.3 รายละเอียดของรายวิชา และแผนบริหารการสอนทักษะการอ่าน โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของนักเรียนจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เมื่อจัดการเรียนรู้ด้วยการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 12 ข้อ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ E1/E2 ร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) การหาประสิทธิภาพของมคอ.3 รายละเอียดของรายวิชาและแผนบริหารการสอนการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ของนักเรียนจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.75/86.40 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ก่อนกับหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 14.79 คิดเป็นร้อยละ 49.32 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 25.92 คิดเป็นร้อยละ 86.40 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและมีคะแนนพัฒนาการเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 11.13 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.08

3) ความพึงพอใจของนักเรียนจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เมื่อจัดการเรียนรู้ใช้เทคนิค KWL Plus พัฒนาทักษะการอ่าน โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก

จุฑาทิพย์ อินทร์ช่วย (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การศึกษาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์พื้นฐานเชิงคดีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์พื้นฐานเชิงคดีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS (2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมาคมเลขานุการสตรี 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม แบบการทดลองใช้แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและหลังเรียนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์พื้นฐานเชิงคดีร้อยแก้ว 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์พื้นฐานเชิงคดีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

Chunman Huang (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์หลังสื่อพิมพ์ไทยของนักเรียนชาวจีน โดยเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลงานวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์หลังสื่อพิมพ์ไทยของนักเรียนชาวจีน โดยเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ คะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 3.77 คะแนน หลังเรียนเฉลี่ย 6.53 คะแนน ($t=21.40$, S.D. = 0.04 2) เจตคติของนักเรียนชาวจีนที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์หนังสือพิมพ์ไทยโดยเรียนรู้แบบร่วมมือโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนแบบร่วมมือมีระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96 รองลงมาคือ ด้านการคิดวิเคราะห์ มีระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 ด้านบทเรียน มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.76 และด้านแบบทดสอบ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.37

บรรจง แสงนภาวรรณ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWDL Plus” ผลงานวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWDL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWDL Plus อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

พรรณิ วิเศษโวหาร (2556 , บทความย่อ) การศึกษาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL- Plus 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus กับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) ศึกษาความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus 5) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus และ 6) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus กับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโจด อำเภอกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาไทย แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus พบว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.75 คิดเป็นร้อยละ 45.83 หลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.69 คิดเป็นร้อยละ 85.63 และมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 11.94 คิดเป็นร้อยละ 39.79

2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus พบว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเท่ากับ 11.00 คิดเป็นร้อยละ 55.00 หลังจากจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.19 คิดเป็นร้อยละ 85.95 และมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 6.19 คิดเป็นร้อยละ 30.95

5. ความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยดา พงศ์สุชาติ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้วิธีการสอนแบบ PANORAMA ร่วมกับเทคนิค KWLH Plus กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ” ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบ PANORAMA ร่วมกับเทคนิค KWLH Plus มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบ PANORAMA ร่วมกับเทคนิค KWLH Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบ PANORAMA ร่วมกับเทคนิค KWLH Plus อยู่ในระดับมาก

พรสุดา อินทรสถาน (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการอ่านคิดวิเคราะห์ภาษาไทยจากการใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมกันคิดประกอบเทคนิคชิปปาโมเดลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 28 คน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมกันคิดเป็นเวลา 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมกันคิดประกอบเทคนิคชิปปาโมเดลจำนวน 5 แผน รวม 8 ชั่วโมง แบบวัดการคิดวิเคราะห์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคิดวิเคราะห์ แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน แบบประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน และแบบบันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และร้อยละ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการ

อ่านคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 9.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.67 คะแนนหลังเรียนเฉลี่ย 11.32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.47 และ (2) ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้นในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 76.79 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์

ซัพพียะห์ สาและ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL เรื่อง “ค่ากลางของข้อมูลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ” การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL เรื่องค่ากลางของข้อมูล ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 75 คน จาก 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ และแบบวัดความพึงพอใจ โดยแบบแผนการวิจัยเป็นแบบสุ่มกลุ่มควบคุมทดสอบหลังเรียนอย่างเดียว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ t – Test for Independent Samples ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL มีความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL เรื่องค่ากลางของข้อมูลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมากขึ้นไป

ชญาณิสสา เป็งจันทร์ (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา “การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง โจทย์ปัญหา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค KWDL เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนจิตรราวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 31 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้

คณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง โจทย์ปัญหา จำนวน 9 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง โจทย์ปัญหา เป็นแบบปรนัยชนิดตัว เลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค KWDL จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 จำนวน 9 แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 77.31/79.25 มีประสิทธิภาพสูงกว่า เกณฑ์ 75/75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจิตรราวิทยา สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้เทคนิค KWDL เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

กนกพร เทพธิ (2559,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ที่มีต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาและความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบการเชิงเส้นสองตัวแปร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาและความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL กับกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนละหานทรายรัชดาภิเษก อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้อง จำนวนนักเรียน 94 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL 2) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ 4) แบบทดสอบวัดความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL มีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL มีความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นรินทร์ณัฐ ตระหง่าน (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา “การศึกษาการใช้ KWDL เพื่อการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์เรื่อง ไฟฟ้าและแม่เหล็ก” การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาการใช้ KWDL เพื่อการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์ เรื่อง ไฟฟ้าและแม่เหล็ก 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ KWDL เพื่อการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์ เรื่อง ไฟฟ้าและแม่เหล็ก กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชวินิตบางเขนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน ที่ได้รับการเลือกมาแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ แบบทดสอบ และแบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการใช้ KWDL เพื่อการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ไฟฟ้าและแม่เหล็ก พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 74.29 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71 2) ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการใช้ KWDL เพื่อการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์ เรื่อง ไฟฟ้าและแม่เหล็ก ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.46$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด คือ (1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($X = 4.69$) (2) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ($X = 4.59$) และความพึงพอใจในระดับมากที่สุดด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ($X = 4.10$)

สุกัญญา ศรีสุธรรม (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “ผลของการใช้คู่มือการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเทคนิค KWDL เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการร่วมมือ ความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ” การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) พัฒนาการสอนตามคู่มือการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเทคนิค KWDL ที่มีประสิทธิผล 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการร่วมมือ ความสามารถในการแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมการร่วมมือ ความสามารถในการแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ปานกลาง และต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านโนนเรือ-ดอเรือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบ

แบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) คู่มือการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเทคนิค KWDL 2) แบบสอบถามวัดพฤติกรรมความร่วมมือ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา และ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) ค่าสถิติทดสอบที (t-test for Dependent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมพหุคูณทางเดียว (One-way MANCOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-way ANCOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) ดัชนีประสิทธิผลของกลุ่ม การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเทคนิค KWDL มีค่าเท่ากับ 0.60 แสดงว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 60 2) พฤติกรรมความร่วมมือ ความสามารถในการแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยคู่มือการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเทคนิค KWDL สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) พฤติกรรมความร่วมมือ ความสามารถในการแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน คะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิราภรณ์ อุปภา (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.29/83.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ มีความพึงพอใจในการเรียนรายชื่ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

มะลิ ศรีสารคาม (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ระหว่างกระบวนการและหลังกระบวนการมีค่าเท่ากับ 90.61 / 74.14 2) ดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปร มีค่าเท่ากับ 0.6014 3) นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการ

จัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก

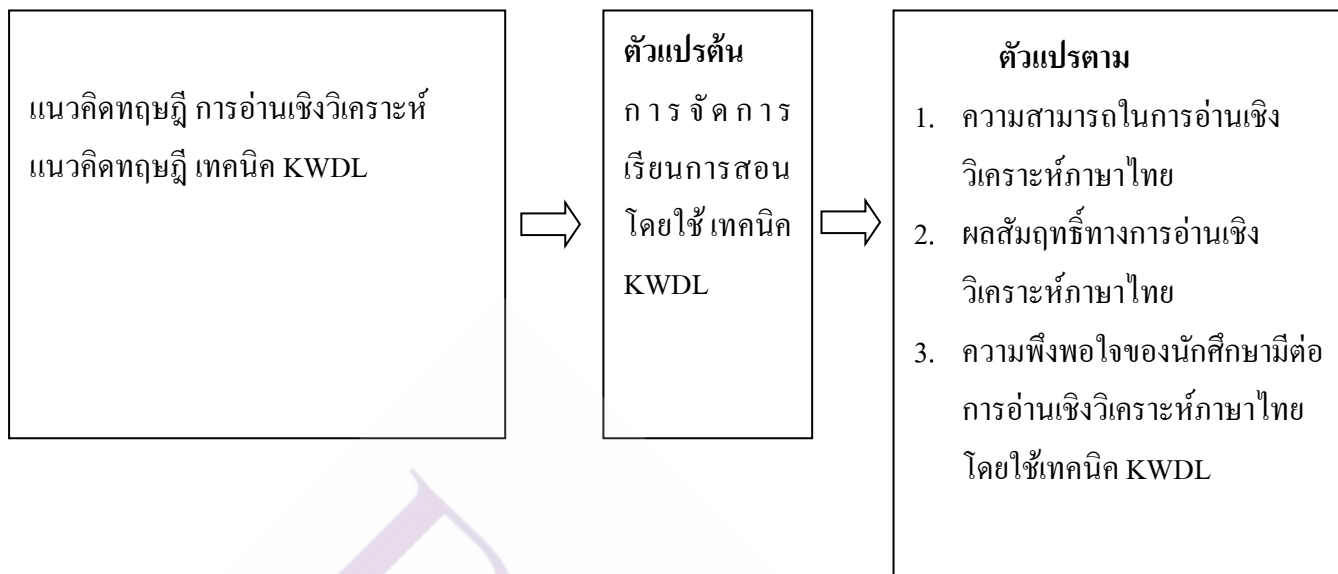
Shaw, G.M., Chambless, M.S., Chessin, D.R., Price, V., & Bearfain, G. (1997, pp.482-486) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าการร่วมกลุ่มแก้ปัญหาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค KWDL กับนักเรียนเกรด 4 โดย กลุ่มทดลองใช้การร่วมกลุ่มเพื่อโจทย์ปัญหาโดยใช้เทคนิค KWDL กลุ่มควบคุมทำงานกลุ่มเป็นครั้งคราวปรากฏผลว่า นักเรียนที่เรียนร่วมกลุ่มโดยใช้เทคนิค KWDL มีเจตคติด้านบวกและผลสัมฤทธิ์ในการแก้โจทย์ปัญหาสูงกว่าการสอนปกติ จากนั้นได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การพัฒนาความสามารถและเจตคติในการแก้โจทย์ปัญหาสูงกว่าการสอนปกติ และการพัฒนาความสามารถและเจตคติในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ควรเน้นกระบวนการมากกว่าการหาคำตอบ

Upapha (2011) ได้ศึกษา การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ผลการวิเคราะห์พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพกระบวนการ/ผลลัพธ์ 84.29/83.04 และผู้วิจัยได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ .05

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL ทั้งในประเทศและต่างประเทศพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังสามารถช่วยให้นักเรียนเพิ่มทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ให้แก่ นักเรียนซึ่งมีผลให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการสอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ รวมทั้งช่วยให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอการค้า” เพื่อให้การศึกษานี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรเป้าหมาย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรเป้าหมาย

นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอการค้าที่เรียนวิชาการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง และรายวิชาภาษาไทย เป็นวิชาบังคับ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีจำนวน 1 ห้อง 30 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

- 3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL
- 3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย
- 3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค

KWDL

3.2 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรอุดมศึกษาวิชาการอ่านภาษาไทยของมหาวิทยาลัยเหนือ

3.3.1.2 ศึกษาหลักสูตรของวิชาการอ่านภาษาไทย

3.3.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL

จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 4 คาบ คาบละ 45 นาที รวมเป็น 16 คาบ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ 1 การอ่านเชิงวิเคราะห์ข่าว จำนวน 4 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ 2 การอ่านเชิงวิเคราะห์บทความ จำนวน 4 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ 3 การอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี จำนวน 4 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ 4 การอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น จำนวน 4 คาบ

แต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วยเทคนิค KWDL คือ

ขั้นตอนที่ 1 K (What we Know) หมายถึง เรารู้อะไร เป็นขั้นตอนที่แบ่งกลุ่มให้นักศึกษาช่วยกันหาสิ่งที่ต้องการรู้ ในเรื่องี่อ่านหรือเรื่องที่ศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 W (What we Want to know) หมายถึง เราต้องการรู้ ต้องการทราบอะไร มีวิธีการอย่างไร ใช้วิธีอะไรหรือดำเนินการตามกระบวนการ เป็นขั้นตอนใดบ้าง เป็นขั้นตอนที่นักศึกษาในกลุ่มร่วมกันอภิปราย เพื่อหาสิ่งที่ต้องการรู้ เพิ่มเติมเกี่ยวกับที่อ่านหรือเรื่องที่ศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 D (What we Do to find out) หมายถึง เราทำอะไร อย่างไร หรือดำเนินการตามกระบวนการ เป็นขั้นตอนที่ต้องการรู้ โดยเขียนเป็นคำสำคัญ (Key word) เพื่อหาคำตอบและตรวจสอบคำตอบ

ขั้นตอนที่ 4 L (What we Learned) หมายถึง เราเรียนรู้อะไรหรือหาคำตอบที่ได้และบอกวิธีคิดอย่างไร คำตอบคืออะไร เป็นขั้นตอนที่ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มสรุปเป็นความรู้ที่ได้จากการอ่านหรือศึกษา โดยให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแนวคิด และสรุปเป็นความรู้ที่ได้ และร่วมกันอภิปรายในชั้นเรียน

สำหรับการเลือกเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ กำหนดขอบเขตของเนื้อหาของการอ่าน โดยแต่ละเรื่องที่มีคำภาษาต่างประเทศหรือมีคำศัพท์ใหม่ไม่เกินร้อยละ 10 ในเนื้อหาของแต่ละเรื่องที่น่าสนใจ เพื่อช่วยจำกัดขอบเขตของการอ่านที่นักศึกษาไม่ทราบความหมายของศัพท์ และอาจไม่เข้าใจเรื่องี่อ่านได้ โดยลำดับจากเรื่องี่ง่ายไปถึงเรื่องี่ยาก จากเรื่องี่เป็นรูปธรรมไปถึงเรื่องี่เป็นนามธรรม

ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการอ่านภาษาไทยที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.3.1.4 ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการอ่านภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence (บุญชม ศรีสะอาด. 2556, น.58-66) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่า มีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการอ่านภาษาไทย มีค่า IOC เท่ากับ .67-1.00

3.3.1.5 ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการอ่านภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับประชากรเป้าหมาย

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

3.3.2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความหมายและองค์ประกอบของพฤติกรรมขั้นต่างๆทางด้านพุทธิพิสัยตามแนวคิดของบลูม (Bloom)

3.3.2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับการวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์รวมทั้งหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเพื่อใช้ร่วมกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย

3.3.2.3 ผู้วิจัยได้สร้าง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด 25 ข้อ เพื่อนำไปใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน แบบทดสอบนี้ใช้แนวคิดของบลูมด้านพุทธิพิสัย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และ ด้านการประเมินค่า โดยแบ่งเป็นสัดส่วนตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

3.3.2.4 ผู้วิจัยได้นำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.3.2.5 ผู้วิจัยได้นำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านวิเคราะห์ภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆ ในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านวิเคราะห์ด้านภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity (มีความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) บุญชม ศรีสะอาด .2556, น.58-66 ซึ่งมีค่าเท่ากับ (0.5 ขึ้นไป ถือว่า มีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบนี้วัดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนี้วัดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบนี้ไม่ได้วัดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านวิเคราะห์ มีค่า IOC เท่ากับ .67-1.00

3.3.2.6 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยที่แก้ไขแล้วไปใช้ (Try out) กับนักศึกษาชาวจีน วิชาเอกการสอนภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สอง วิชาเลือกภาษาไทย ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับประชากรเป้าหมาย เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยกำหนดเกณฑ์การผ่าน ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) .20 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 67)

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.333 – 0.708 และค่าอำนาจจำแนก (r) .26 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่น .86

3.3.2.7 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับประชากรเป้าหมาย

3.3.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL ดังนี้

3.3.3.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL จากการศึกษาค้นคว้า เอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.3.3.2 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL ข้อคำถามความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL ประกอบด้วย 3 ด้านคือ 1) ด้านผู้สอน 2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านผู้เรียน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นแบบปลายเปิด (Open-ended)

สำหรับตอนที่ 2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2543, น. 95) โดยแต่ละข้อคำถามมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง ความพึงพอใจ ระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความพึงพอใจ ระดับมาก

3 หมายถึง ความพึงพอใจ ระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความพึงพอใจ ระดับน้อย

1 หมายถึง ความพึงพอใจ ระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม มีความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ความพึงพอใจระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ความพึงพอใจระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ความพึงพอใจระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

3.3.3.3 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน คน 3 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆ ในแบบสอบถามความพึงพอใจด้านภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา)Content validityมีความ (ชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของ) ผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องIOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item

Objective Congruence . บุญชม ศรีสะอาด)2556, น.58-66 ซึ่งมีค่าเท่ากับ (0.5 ขึ้นไปถือว่า มีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจนี้วัดตามวัตถุประสงค์ได้จริง

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจนี้วัดตามวัตถุประสงค์ได้จริง

คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจนี้ไม่ได้วัดตามวัตถุประสงค์

แบบสอบถามความพึงพอใจ มีค่า IOC เท่ากับ .67-1.00

3.3.4.5 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับประชากรเป้าหมาย

3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด จำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 4 คาบ คาบละ 45 นาที รวม 16 คาบ ในคาบเรียนปกติของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ และดำเนินการสอนดังนี้

1) ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้ชี้แจงและอธิบายให้นักศึกษาซึ่งเป็นประชากรเป้าหมายทราบถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้อ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL และให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยก่อนการเรียน (Pre-test) จำนวน 25 ข้อ โดยใช้เวลา 45 นาที เพื่อเก็บคะแนนและนำไปประมวลผล

2) ขั้นสอน

2.1) ดำเนินการสอนให้กับนักศึกษาซึ่งเป็นประชากรเป้าหมายตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 4 คาบ คาบละ 45 นาที รวม 16 คาบ แต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยอธิบายและยกตัวอย่างวิธีการอ่านเชิงวิเคราะห์ข่าว บทความ สารคดี เรื่องสั้น โดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับการเลือกเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ กำหนดขอบเขตของเนื้อหาของการอ่านโดยแต่ละเรื่องที่มีคำภาษาต่างประเทศหรือมีคำศัพท์ใหม่ไม่เกินร้อยละ 10 ในเนื้อหาของแต่ละเรื่องที่น่ามาใช้ เพื่อช่วยจำกัดขอบเขตของการอ่านที่นักศึกษาไม่ทราบความหมายของศัพท์ และอาจไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ และลำดับจากง่ายไปหายาก จากรูปธรรมเป็นนามธรรม และให้นักศึกษาทำงาน

เป็นรายบุคคล เมื่อสิ้นสุดแต่ละหน่วย นักศึกษาทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย เพื่อเก็บคะแนน และเฉลยคำตอบของแบบทดสอบให้นักศึกษาทุกครั้งเพื่อเป็นการทบทวนเรื่องที่เรียน

2.2) ผู้วิจัยให้นักศึกษาการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยหลังเรียน (Post-test) จำนวน 25 ข้อโดยใช้เวลา 45 นาที เพื่อเก็บคะแนนและประมวลผล

3) ชั้นสรุป

ชั้นนี้ ผู้วิจัยตรวจสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด และเพิ่มเติมความรู้ในส่วนที่นักศึกษาควรปรับปรุงแก้ไข

เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้งหมด ผู้วิจัยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมคะแนนทั้งหมดเพื่อนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน และสรุปผลการวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าที (Paired Sample t-test)

3.5.2 ประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปแปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.3 ประมวลผลและอภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.6.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 123)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

3.6.2 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 124)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D$	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของนักศึกษาแต่ละคนยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักศึกษา

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด (Index of item -Objective Congruence หรือ IOC) คำนวณค่า IOC ดังนี้ (Rovinelli and Hambleton, 1977, pp. 49-60) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 133)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถาม
	R	แทน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์ ค่า IOC มากกว่า 0.5 หมายความว่า ผ่านเกณฑ์

1) ดัชนีความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 97)

$$P = \frac{R}{N}$$

P	แทน	ค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ
R	แทน	จำนวนนักศึกษาที่ทำข้อนั้นถูก
N	แทน	จำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่ทำข้อสอบข้อนั้น

2) หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 99)

$$r = \frac{P_H - P_L}{\frac{n}{2}}$$

เมื่อ r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
P_H	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มเก่งที่ทำแบบทดสอบถูก
P_L	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มอ่อนที่ทำแบบทดสอบถูก
n	แทน	จำนวนนักศึกษาที่ทำแบบทดสอบทั้งหมด

3) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร K.R. 20 ของ คูเดอว์ ริชาร์ดสัน (Kuder & Richardson) มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 , น.103)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
k	แทน	จำนวนข้อสอบ
p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นๆ
q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดในข้อนั้นๆ
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

4) สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยวัดก่อนเรียน และหลังเรียน โดยคำนวณจากสูตร Paired-Samples t-test (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 , น.103-104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}; \text{ df} = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนและหลัง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอการค้า มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอการค้า
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอการค้า
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ โดยมีรายละเอียดการนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

4.1 ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับ
นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหอฉี แสดงดังตารางที่ 4.1 - 4.2

ตารางที่ 4.1 แสดงคะแนน/ร้อยละความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค
KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหอฉี จำนวน 30 คน

ลำดับ	ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย จำนวน 4 ประเภท ประเภทละ 2 ครั้งๆละ 5 คะแนน								คะแนน รวม 40 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ ผ่าน คะแนน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70
	ข่าว		บทความ		สารคดี		เรื่องสั้น				
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2			
1	3	4	2	4	3	5	3	4	28	70	ผ่าน
2	3	3	4	3	4	5	4	5	31	77.5	ผ่าน
3	4	2	3	4	4	4	4	4	29	72.5	ผ่าน
4	4	5	3	5	4	5	4	5	35	87.5	ผ่าน
5	4	3	4	4	4	5	3	5	32	80	ผ่าน
6	3	4	4	5	3	5	3	4	31	77.5	ผ่าน
7	4	4	4	5	4	5	4	5	35	87.5	ผ่าน
8	3	3	2	4	3	5	4	4	28	70	ผ่าน
9	4	5	4	3	4	4	3	3	30	75	ผ่าน
10	2	4	3	5	4	5	4	5	32	80	ผ่าน
11	2	4	2	4	3	5	4	5	29	72.5	ผ่าน
12	4	5	3	5	3	5	4	5	34	85	ผ่าน
13	4	5	2	4	4	5	4	5	33	82.5	ผ่าน
14	3	4	4	5	3	5	4	5	33	82.5	ผ่าน
15	4	3	4	5	4	5	3	5	33	82.5	ผ่าน
16	4	4	3	5	4	5	3	5	33	82.5	ผ่าน
17	4	5	4	5	4	5	4	5	36	90	ผ่าน
18	4	3	3	3	4	4	3	4	28	70	ผ่าน
19	3	4	3	4	4	3	3	4	28	70	ผ่าน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลำดับ	ความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย จำนวน 4 ประเภท ประเภทละ 2 ครั้งๆละ 5 คะแนน								คะแนน รวม 40 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ผ่าน คะแนน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70
	ข่าว		บทความ		สารคดี		เรื่องสั้น				
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2			
20	4	5	2	4	4	5	4	5	35	87.5	ผ่าน
21	3	3	3	5	3	5	4	5	29	72.5	ผ่าน
22	4	3	2	4	3	5	4	5	33	82.5	ผ่าน
23	4	5	4	5	4	5	3	5	33	82.5	ผ่าน
24	3	3	4	5	4	3	3	4	29	72.5	ผ่าน
25	4	5	4	5	4	3	4	4	31	77.5	ผ่าน
26	4	5	3	4	4	5	4	5	35	87.5	ผ่าน
27	4	4	3	5	4	5	4	5	34	85	ผ่าน
28	3	3	3	5	4	5	4	5	33	82.5	ผ่าน
29	3	4	4	5	4	4	4	5	31	77.5	ผ่าน
30	3	4	3	4	4	5	4	5	33	82.5	ผ่าน
คะแนนเฉลี่ย	3.50	3.93	3.20	4.36	3.70	4.70	3.66	4.66			

จากตารางที่ 4.1 แสดงคะแนน/ร้อยละความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอจ้อ จำนวน 30 คน พบว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษามีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหอหนือ จำนวน 30 คน

ประเภทการอ่าน	แบบทดสอบการอ่านเชิงวิเคราะห์	คะแนนเต็ม 5 คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ข่าว	ก่อนเรียน	5	3.50	0.62	2.54*	.017
	หลังเรียน	5	3.93	0.86		
บทความ	ก่อนเรียน	5	3.20	0.76	6.72*	.000
	หลังเรียน	5	4.36	0.71		
สารคดี	ก่อนเรียน	5	3.70	0.46	6.60*	.000
	หลังเรียน	5	4.70	0.59		
เรื่องสั้น	ก่อนเรียน	5	3.66	0.47	10.43*	.000
	หลังเรียน	5	4.66	0.54		

จากตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหอหนือ จำนวน 30 คนพบว่า นักศึกษามีคะแนนการอ่านเชิงวิเคราะห์ทุกประเภท หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัย
เหนือ แสดงดังตารางที่ 4.3-4.4**

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 คน

ลำดับ	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย		ผลต่างของคะแนน ก่อน-หลังเรียน
	ก่อนเรียน (25คะแนน)	หลังเรียน(25คะแนน)	
1	14	22	8
2	14	21	7
3	13	22	9
4	11	24	13
5	15	24	9
6	16	24	8
7	14	22	8
8	8	22	14
9	13	20	7
10	14	20	6
11	12	20	8
12	16	25	9
13	7	22	15
14	15	22	7
15	13	21	8
16	11	22	11
17	21	23	2
18	16	21	5
19	10	23	13
20	15	21	6

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ลำดับ	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ ภาษาไทย		ผลต่างของคะแนน ก่อน-หลังเรียน
	ก่อนเรียน (25คะแนน)	หลังเรียน(25คะแนน)	
21	15	22	7
22	15	19	4
23	11	21	10
24	10	21	11
25	13	20	7
26	14	24	10
27	8	24	16
28	8	19	11
29	9	20	11
30	15	22	7
คะแนน เฉลี่ย	12.87	21.77	
S.D.	3.09	1.59	

จากตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหอโจวก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 คน พบว่า นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 คน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	25	12.87	3.09	15.24*	.000
หลังเรียน	30	25	21.77	1.59		

*มีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ จำนวน 30 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย ก่อนเรียนเท่ากับ 12.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.09 และหลังเรียนเท่ากับ 21.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.59 พบว่า คะแนนหลังเรียนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=15.24^*$, $sig.=.000$)

4.3 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL จำนวน 30 คน

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
1.ด้านผู้สอน				
1.1	อธิบายเนื้อหาและขั้นตอนการทำกิจกรรมให้เข้าใจชัดเจน	4.00	0.85	มาก
1.2	เลือกเนื้อหาและกิจกรรมได้น่าสนใจ	4.50	0.51	มากที่สุด
1.3	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน	4.00	0.56	มาก
1.4	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.40	0.67	มาก
1.5	ให้คำปรึกษาและแนะนำอย่างใกล้ชิด	4.70	0.53	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านผู้สอน		4.41	0.67	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความหมาย
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
2.1	ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง	4.50	0.63	มากที่สุด
2.2	ทำทายความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ในเรื่องที่อ่าน	4.00	0.68	มาก
2.3	ใช้กระบวนการการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้ KWDL	4.20	0.73	มาก
2.4	กระตุ้นความสนใจในการเรียนการอ่านให้เพิ่มขึ้น	4.00	0.63	มาก
2.5	สร้างความสุข สนุกสนานในการเรียนการอ่าน	4.60	0.56	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านกิจกรรมการเรียนรู้		4.45	0.65	มาก
3. ด้านผู้เรียน				
3.1	สามารถเข้าใจบทเรียนได้เร็วและง่ายขึ้น	4.70	0.55	มากที่สุด
3.2	สามารถการคิดวิเคราะห์มากขึ้น	4.00	0.69	มาก
3.3	มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	4.40	0.49	มาก
3.4	มีพึงพอใจในการเรียนรู้ของตนเอง	4.40	0.62	มาก
3.5	สามารถนำกระบวนการ KWDL ไปใช้ได้	4.00	0.74	มาก
เฉลี่ยด้านผู้เรียน		4.29	0.67	มาก
คะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง 3 ด้าน		4.38	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงระดับความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL จำนวน 30 คน พบว่า ความพึงพอใจภาพโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D.=0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.45$, S.D.=0.65) ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.41$, S.D.=0.67) ด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 4.29$, S.D.=0.67) ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.45$, S.D.=0.65) คือ สร้างความสุข สนุกสนานในการเรียนการอ่าน ($\bar{X} = 4.60$, S.D.=0.56) ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.50$, S.D.=0.63) ใช้กระบวนการการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้ KWDL ($\bar{X} = 4.20$, S.D.=0.73) ทำทาย

ความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ในเรื่องที่อ่าน ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.68) กระตุ้นความสนใจในการเรียนการอ่านให้เพิ่มขึ้น ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.63)

ด้านผู้สอน ($\bar{X}=4.41$, S.D.=0.66) คือ ให้คำปรึกษาและแนะนำอย่างใกล้ชิด ($\bar{X}=4.70$, S.D.=0.53) เลือกเนื้อหาและกิจกรรมได้น่าสนใจ ($\bar{X}=4.50$, S.D.=0.51) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.40$, S.D.=0.67) อธิบายเนื้อหาและขั้นตอนการทำกิจกรรมให้เข้าใจชัดเจน ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.85) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.56)

ด้านผู้เรียน ($\bar{X}=4.29$, S.D.=0.67) คือ สามารถเข้าใจบทเรียนได้เร็วและง่ายขึ้น ($\bar{X}=4.70$, S.D.=0.55) การเรียนรู้ของตนเอง ($\bar{X}=4.40$, S.D.=0.62) มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.40$, S.D.=0.49) สามารถนำกระบวนการ KWDL ไปใช้ได้ ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.74) สามารถการคิดวิเคราะห์มากขึ้น ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.69)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สรุปผลการศึกษาลำดับได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษามีความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL มีคะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มและการอ่านแต่ละประเภทคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDLอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตงานวิจัย

1. ประชากรเป้าหมาย

นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหอหนิงที่เรียนวิชาการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง และรายวิชาภาษาไทย เป็นวิชาบังคับ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีจำนวน 1 ห้อง 30 คน

2. ตัวแปร

ตัวแปรต้น การใช้เทคนิค KWDL

ตัวแปรตาม 1. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย

2. ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย

3. ความพึงพอใจของนักศึกษามีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้

เทคนิค KWDL

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในการพัฒนาความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 โดยใช้เทคนิค KWDL ดังนี้

1. เนื้อหาการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL กำหนดตามหลักสูตรศึกษาของมหาวิทยาลัยเหอหนิง เนื้อหาดังนี้

หน่วยที่ 1 การอ่านเชิงวิเคราะห์ข่าว

หน่วยที่ 2 การอ่านเชิงวิเคราะห์บทความ

หน่วยที่ 3 การอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี

หน่วยที่ 4 การอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น

4. ระยะเวลาในการศึกษา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้

เทคนิค KWDL

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย ก่อนการเรียน (Pre-test) กับประชากรเป้าหมาย จำนวน 25 ข้อ โดยกำหนดเวลา 45 นาที หลังจากนั้น ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด จำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 4 คาบ คาบละ 45 นาที รวม 16 คาบ ในคาบเรียนปกติของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหอการค้า และดำเนินการสอนดังนี้

1) ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้ชี้แจงและอธิบายให้นักศึกษาซึ่งเป็นประชากรเป้าหมายทราบถึง วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้ เทคนิค KWDL และให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ ภาษาไทยก่อนการเรียน (Pre-test) จำนวน 25 ข้อ โดยใช้เวลา 45 นาที เพื่อเก็บคะแนนและ ประมวลผล

2) ขั้นสอน

2.1) ดำเนินการสอนให้กับนักศึกษาซึ่งเป็นประชากรเป้าหมายตามแผนการ จัดการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 4 คาบ คาบละ 45 นาที รวม 16 คาบ แต่ละหน่วยการ เรียนรู้ ผู้วิจัยอธิบายและยกตัวอย่างวิธีการอ่านเชิงวิเคราะห์ข่าว บทความ สารคดี เรื่องสั้น โดยใช้ เทคนิค KWDL สำหรับการเลือกเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ กำหนดขอบเขตของเนื้อหาของ การอ่านโดยแต่ละเรื่องที่มีคำภาษาต่างประเทศหรือมีคำศัพท์ใหม่ไม่เกินร้อยละ 10 ในเนื้อหาของแต่ละเรื่องที่น่ามาใช้ เพื่อช่วยจำกัดขอบเขตของการอ่านที่นักศึกษาไม่ทราบความหมายของศัพท์ และ อาจไม่เข้าใจเรื่องที่สามารถอ่านได้ และลำดับจากง่ายไปหายาก จากรูปธรรมเป็นนามธรรม และให้นักศึกษา ทำงานเป็นรายบุคคล เมื่อสิ้นสุดแต่ละหน่วย นักศึกษาทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเชิง วิเคราะห์ภาษาไทย เพื่อเก็บคะแนน และเฉลยคำตอบของแบบทดสอบให้นักศึกษาทุกครั้งเพื่อ เป็นการทบทวนเรื่องที่เรียน

2.2) ผู้วิจัยให้นักศึกษาการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเชิง วิเคราะห์ภาษาไทยหลังเรียน (Post-test) โดยกำหนดเวลาสอบครั้งละ 45 นาที เพื่อเก็บคะแนนและ ประมวลผล

3) ขั้นสรุป

ขั้นนี้ ผู้วิจัยตรวจแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด และเพิ่มเติมความรู้ในส่วนที่นักศึกษาควรปรับปรุงแก้ไข

2. เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้งหมด ผู้วิจัยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL
3. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมคะแนนทั้งหมดเพื่อนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน และสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าที (Paired Sample t-test)
2. ประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปแปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล
3. ประมวลผลและอภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ การอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษามีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และการอ่านแต่ละประเภทมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

5.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ พบว่านักศึกษามีคะแนนหลังเรียนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=15.24^*$, sig.= .000)

5.1.3 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL พบว่า ความพึงพอใจภาพโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้อ ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.65) ด้านผู้สอน ($\bar{X}=4.41$, S.D.=0.66) ด้านผู้เรียน ($\bar{X}=4.29$, S.D.=0.67)

5.2 อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ของการวิจัยดังนี้

5.2.1 ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหอหนิง การอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษามีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จากการให้นักศึกษาอ่านวิเคราะห์งานแต่ละประเภทจำนวน 2 ครั้งทดสอบก่อนและหลังการใช้เทคนิค KWDL การอ่านแต่ละประเภทของนักศึกษามีพัฒนาการคะแนนครั้งที่ 2 เพิ่มขึ้นทุกประเภทมีนักศึกษบางคนมีคะแนนคงที่ (เท่าเดิม) บางประเภทและบางประเภทมีคะแนนลดลง แต่อย่างไรก็ดีเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว นักศึกษามีพัฒนาการการอ่านเชิงวิเคราะห์ดีขึ้น และการอ่านแต่ละประเภทคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 การอ่านครั้งแรกคือการอ่านข่าว นักศึกษารู้สึกยากมากเพราะเป็นภาษาไทยและมีคำศัพท์ที่นักศึกษาไม่เข้าใจความหมาย ผู้สอนได้อธิบายความหมายให้ และได้ดำเนินการสอนโดยใช้ KWDL ให้ช่วยกันทำแบบฝึกเป็นกลุ่มๆ หลังจากนั้นให้นักศึกษาอ่านข่าวเรื่องใหม่ซึ่งเป็นแบบทดสอบความสามารถในการวิเคราะห์ข้อสอบนักศึกษาทำแบบทดสอบได้มีคะแนนเพิ่มขึ้น และการอ่านประเภทอื่นๆก็ทำเช่นเดียวกัน นักศึกษาจึงมีคะแนนหลังสูงกว่าก่อนเรียนดังได้กล่าวไว้ข้างต้น ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษารู้สึกว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์ไม่ใช่เรื่องยาก และนักศึกษายังสามารถนำไปใช้กับการเรียนวิชาอื่นที่ใช้ภาษาไทยได้ ดังที่ Shaw,G.M., Chambless,M.S., Chessin, D.R., Price, V., & Bearfain, G. (1997, pp.482-486) กล่าวถึง เทคนิค KWDL ไว้ว่า เป็นการสอนทักษะภาษา เพราะผู้เรียนได้มีการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการคิด การทำความเข้าใจ จึงมีประโยชน์ในการฝึกทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียนสรุป และนำเสนอ และนิรันดร์ แสงกุหลาบ (2547, น. 7-8) กล่าวว่า เทคนิค KWDL จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาสติปัญญา พัฒนาการคิด พัฒนาทางสังคม โดยเฉพาะถ้าจัดให้ผู้เรียนฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การพัฒนาดังกล่าวข้างต้นจึงสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWDL ในรายวิชาการคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ส่วนวิชาภาษาไทยมีบ้างแต่ไม่มาก เช่น งานวิจัยของนรินช์ฉวี ทรห่าน (2558) ได้ศึกษา “การศึกษาการใช้ KWDL เพื่อการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์เรื่อง ไฟฟ้าและแม่เหล็กของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้ KWDL เพื่อการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์ ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ไฟฟ้าและแม่เหล็ก พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 74.29 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.27 และกนกพร เทพธิ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ที่มีต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาและความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์

เรื่อง ระบบการเชิงเส้นสองตัวแปร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาได้รับการจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL มีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสำหรับการอ่านเชิงวิเคราะห์ สอดคล้องกับงานวิจัยของพรณี วิเศษโวหาร (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ พบว่านักศึกษามีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=15.24^*$, $sig.=.000$) เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คะแนนของผลการทดสอบหลังเรียนสูงขึ้นผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนผลต่างตั้งแต่ 2-16 คะแนน อาจกล่าวได้ว่าการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค KWDL ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น อีกประการหนึ่งนักศึกษาได้เรียนรู้การอ่านประเภทต่างๆ คือ ข่าว บทความ สารคดีและเรื่องสั้น ซึ่งเป็นเรื่องภาษาไทย มีทั้งเรื่องง่ายและยาก เมื่อนักศึกษาได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์บางคนประสบความสำเร็จเพราะคะแนนเพิ่มขึ้นตั้งแต่ 10-16 คะแนน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.66 ดังที่พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้จากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคล เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณี วิเศษโวหาร (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และบรรจง แสงนภาวรรณ (2557) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus” ผลงานวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้

โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจุฑาทิพย์ อินทร์ช่วย (2558) ได้ศึกษาการศึกษาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์หับันเทิงคดีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์หับันเทิงคดีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

5.2.3 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWDL พบว่า ความพึงพอใจภาพโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความพึงพอใจ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง สร้างความสนุกสนานในการเรียนการอ่าน การใช้กระบวนการการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยเทคนิค KWDL ท้าทายความสามารถการคิดวิเคราะห์ในเรื่องที่อ่านและกระตุ้นความสนใจในการเรียนการอ่านให้เพิ่มขึ้น ด้านผู้สอน ได้แก่ การให้คำปรึกษาและแนะนำอย่างใกล้ชิด เลือกเนื้อหาและกิจกรรม เปิดอธิบายเนื้อหาและขั้นตอนการทำกิจกรรมให้เข้าใจชัดเจนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและเรียนรู้ด้วยตนเอง และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และ ด้านผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถเข้าใจบทเรียนได้เร็วและง่ายขึ้น สามารถคิดวิเคราะห์หับันเทิงคดีมากขึ้น มีพึงพอใจในการเรียนรู้ของตนเอง มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ สามารถนำกระบวนการKWDLไปใช้ได้ ความพึงพอใจที่กล่าวมานี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์โดยใช้ KWDL ของ บรรจง แสงนภาวรรณ (2557) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus” ผลงานวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและ จุฑาทิพย์ อินทร์ช่วย (2558) ได้ศึกษาการศึกษาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์หับันเทิงคดีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

5.3 ข้อค้นพบในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ KWDL สามารถพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ ได้อย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน เหมาะสำหรับนักศึกษาโดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับการทำกิจกรรมซึ่งเมื่อนักศึกษาเกิดความเข้าใจแล้วสามารถจะเชื่อมโยงไปหาคำตอบได้ และเมื่อให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนครั้งแรกยังไม่เข้าใจ แต่เมื่อผ่านมาเป็นครั้งที่ 2 และ 3 นักศึกษามีความเข้าใจเพิ่มขึ้น เมื่อเรียน

บทเรียนจบแต่ละประเภทก็ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียนนักศึกษาก็ทำได้ดี นอกจากนี้นักศึกษายังได้เรียนรู้เรื่องใหม่ๆอีกหลายเรื่องและบางเรื่องก็สนุกสนาน บางเรื่องมีคำศัพท์ให้ได้เรียนรู้ โดยครูผู้สอนบอกความหมายและอธิบายเพิ่มเติม เรื่องส่วนใหญ่ที่นำมาให้เรียนมีตั้งแต่เรื่องที่อ่าน ไปถึงเรื่องยาก จากเรื่องใกล้ตัวไปหาเรื่องไกลตัว เป็นเรื่องที่เป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรม ซึ่งให้ข้อคิดและประโยชน์แก่นักศึกษา ผลการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการใช้เทคนิค KWDL จึงเป็นประสบการณ์ที่ดีแก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเหนือ

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1) การจัดเตรียมบทอ่านนำมาใช้ต้องใช้เวลาคัดเลือกเรื่องให้เหมาะกับประเด็นที่ต้องการให้นักศึกษาเรียนรู้ เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา และเนื่องจากเป็นเรื่องที่เขียนเป็นภาษาไทย ซึ่งจะช่วยให้ให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น หรืออาจเป็นเรื่องซึ่งท้าทายให้นักศึกษาล้ำที่จะอ่านเรื่องที่ยากขึ้นตามลำดับต่อไปได้

2) นักศึกษาจีนโดยส่วนมากจะมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยคือ มีคลังคำศัพท์ไม่เพียงพอ และไม่เข้าใจความหมายของคำ และบางทีสับสนเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคยาวๆ ไม่สามารถทำความเข้าใจได้ อุปสรรคเหล่านี้ทำให้นักศึกษาจีนทำแบบทดสอบผิดในครั้งแรกๆ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องบอกความหมายหรืออธิบายคำศัพท์บางคำหรือประโยคบางประโยค หรือบางข้อความ

3) การจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ครูผู้สอนอาจต้องเลือกบทอ่านที่มีเนื้อหาความรู้ที่มีคำศัพท์ภาษาต่างประเทศ หรือคำศัพท์เฉพาะ โดยจำกัดจำนวนให้พอเหมาะกับระดับการศึกษา จะทำให้เรื่องที่น่าสนใจและได้ความรู้และเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน

4) แบบฝึกทุกแบบฝึกควรจัดเฉลยคำตอบและเพิ่มพูนความรู้บางเรื่องให้ด้วยทั้งนี้ครูผู้สอนอาจจะให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องที่อ่าน

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ควรศึกษาการใช้เทคนิค KWDL เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในรายวิชาอื่นๆที่เรียนเป็นภาษาไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ.กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. กิดานันท์
- กนกพร เทพชี. (2559). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ที่มีต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาและความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบการเชิงเส้นสองตัวแปร. วารสารการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน (มนุษยศาสตร์ละสังคมศาสตร์) มหาวิทยาลัยนเรศวร, 9(2), 63-80.
- กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2540). การวัดการวิเคราะห์การประเมินการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริม
- กิติมา ปรีดีดิถก. (2529). ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ: ชนะการพิมพ์.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2547). การคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking) (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ชัคเซตมิเดีย.
- คณิต ดวงหัตถ์. (2537). สุขภาพจิตกับความพึงพอใจในงานของข้าราชการตำรวจชั้น ประทวนในเขตเมืองและเขตชนบทของจังหวัดขอนแก่น (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จงกล แก้วโก. (2547). การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์เจตคติต่อวิธีสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์กับวิธีการสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จินตนา ไบกาชฎี. (2543). การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: วิทยาศาสตร์
- จิราภรณ์ อุปภา. (2554). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL ในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง อัตราส่วน และร้อยละ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จุฑาทิพย์ อินทร์ช่วย. (2558). การศึกษาความสามารถการอ่านวิเคราะห์หับันเทิงคดีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS. วารสาร Veridian E-Journal : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 8(3), 71-83
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading Promotion). กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.

- ชมพิจาน์ กฤษณ์ชนกกาญจน์. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่องวิธีเรียงสับเปลี่ยนและวิธีจัดหมู่ ที่เรียนด้วยการเรียน การเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ (JIGSAW) แบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล (TAI) และแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชญานิศา เป็งจันทร์. (2560). การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 .วารสารบัณฑิตวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 8(1), 71-82.
- ชลธิศา หงษ์เหม. (2560). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด. วารสาร *Veridian E-Journal* ฉบับภาษาไทย (มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ) มหาวิทยาลัยศิลปากร ,10(3), 347-362.
- ชีพิยะห์ สาและ. (2561). ค่ากลางของข้อมูลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 .วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 20(4), 35-44.
- ฐะปะนีย์ นาคทรพร. (2539). ศิลปะการอ่าน ในภาษาไทย 5 การอ่าน หน่วยที่ 8 (พิมพ์ครั้งที่ 2) . นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาชิราช.
- ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (2536). การพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน ในเอกสารการสอนชุดวิชาการ ใช้ภาษาไทย เล่มที่ 2 หน่วยที่ 9 (พิมพ์ครั้งที่ 14). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาชิราช.
- ทิสนา แคมมณี และคณะ. (2544). วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- ทิสนา แคมมณี. (2548). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิสนา แคมมณี.(2554). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนพร สิ้นคู่. (2552). ผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาชิราช.
- นรินชัญญ์ ตระหง่าน. (2558). การศึกษาการใช้ KWDL เพื่อการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์เรื่อง ไฟฟ้าและแม่เหล็ก (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัญญัติ

- นิรมล บุญรักษา. (2554). ผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระงานบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดท่าข้าม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิรันดร์ แสงกุลลาบ. (2547). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง โจทย์ปัญหาทศนิยมและ ร้อยละ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค K-W-D-L และตามแนวสสวท (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บรรจง แสงนภาพรรณ. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus. วารสาร *Veridian E-Journal* : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 7(2), 448-460.
- บันลือ พุกกะวัน. (2545). แนวทางการพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). วิธีการวิจัย 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด.พี.เอ็น.การพิมพ์.
- ประภาภรณ์ สุรปภา. (2544). ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA111). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ปริญญา จเรรัชต์ และคณะ. (2546). ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ใช้เสบียงสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรี กิจกรรมนาหญ้าและพัฒนาอาชีพผลิตเสบียงสัตว์เพื่อการจำหน่าย. สุพรรณบุรี: กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์.
- ปิยดา พงศ์สุชาติ. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้วิธีการสอนแบบ PANORAMA ร่วมกับเทคนิค KWLH Plus กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พรสุดา อินทร์สา. (2554). ผลจากการอ่านวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมกันคิดร่วมกันชิปป่าโมเดลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิมพ์ภรณ์ สุขพวง. (2548). การพัฒนาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาเศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ร่วมกับเทคนิค KWDL. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2547). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เข้าออฟเคอร์มิสท์.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). *การสร้างและการพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพิศ เกื่อนมณเฑียร. (2549). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการฝึกด้วยเกมที่ใช้คำถามต่างกัน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรทิพย์ แข็งขัน, และเฉลิมลาภ ทองอาจ. (2553). *โมเดล 5 โมเดล การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อพัฒนากระบวนการคิดในกลุ่มมือฝึกอบรมภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณิ วิเศษไวยหาร. (2556). *การศึกษาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2540). *การประเมินผลการเรียน*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2545). *ประมวลการสอนชุดวิชาการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา หน่วยที่ 1* (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มะลิ ศรีสารคาม. (2554). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K-W-D-L เรื่องการประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัตนภรณ์ ผ่านพิเคราะห์. (2544). *การพัฒนาทักษะการคิด ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดด้วยกระบวนการวิทยาศาสตร์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). *พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พจนานุกรมลัทธิราชบัณฑิตยสถาน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2549). *เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วีระศักดิ์ เลิศโสภา. (2544). ผลการใช้เทคนิค KWDL ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชร บวรณสิงห์, และนิรมล ศตวุฒิ. (2542). การอ่านเชิงวิเคราะห์ห้วงวิชาคณิตศาสตร์และการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัฒนชัย ธีรศลาเวทย์. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรมการเรียน และพฤติกรรมด้านจิตพิสัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิณา วิสเพ็ญ. (2535). เอกสารประกอบการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เศกสิทธิ์ สุภาอ้วน . (2544). ความพึงพอใจของผู้เสียหายคดีข่มขืนกระทำชำเราที่มีต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สายจิตร เหมทานนท์. (2546). ความหมายความพึงพอใจ. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2560 , จาก <http://www.saw01.blogspot.com>.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง, และอัญชลิ โพธิ์ทอง. (2542). การบริหารบุคลากรและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กอปลินธ์: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- สมบูรณ์ ดันยะ. (2545). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2537). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุกัญญา ศรีสุธรรม. (2558). ผลของการใช้คู่มือการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเทคนิค KWDL เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการร่วมมือ ความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 12(57), 63-70.
- สุชาดา ศรีศักดิ์. (2544). หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง การขยายพันธุ์พืช โดยการใช้หัวและหน่อเพื่อใช้ในการสอนงานเกษตร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- สุชีรา ภัทรายศวรรัตน์. (2551). *คู่มือการวัดการวัดทางจิตวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ศรีเทพ.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุพล จอกทอง. (2540). *การศึกษาการบริหารงานในวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง*
สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์. (2540). *ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการส่งเสริมการปลูกมะเขือ*
เทศแบบมีลักษณะผูกพันในจังหวัดลำปาง. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์. (2545). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
 พานิช.
- สุมาลี อุปนันท์. (2559). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยนิทานคุณธรรม กลุ่ม*
สาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 ศรีทราย
มูล. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สุมาลี จันทร์ชลอ. (2547). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าธนบุรี.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). *กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา(สทศ.).
- สุวิทย์ มูลคำ. (2548). *กลยุทธ์การสอนวิเคราะห์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *กลยุทธ์การสอนวิเคราะห์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สนิท ตั้งทวี. (2531). *การสอนภาษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อรรถพร คำคม. (2546). *การให้บริการสินเชื่อของธนาคารอาคารสงเคราะห์: ศึกษาจากความคิดเห็น*
ของผู้ใช้บริการฝ่ายกิจการสาขากรุงเทพและปริมณฑล (วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัญญา ประดิษฐ์. (2550). *ชวนเด็กไทยให้เป็นนักอ่าน (๑)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานอุทยานการเรียนรู้.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2555). *ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21* (วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจ
 บัณฑิตย์เอกสารอัดสำเนา).
- อดิเรก เฉลียวฉลาด. (2552). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนการ*
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์
ปัญหาร้อยละ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค K-W-D-L กับการสอน
ปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ไอ ที แคม. (2550). *การร่วมกลุ่มแก้ปัญหาในวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K-W-D-L New*
school eMagazine : วารสารเพื่อการเรียนรู้บนโลกออนไลน์ สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน
 2560 , จาก <http://newschool.in.th>.

หทัยรัตน์ ประทุมสูตร. (2542). *พึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อำภาพงษ์ มังคละ. (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้แบบ K-W-D-L และการเรียนรู้แบบปกติ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ภาษาอังกฤษ

Bloom, Benjamins. (1976). *Human characteristics and school learning*. New York : McGraw-Hill Book Company.

Chen, Xiaoxiao. (2558). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง* มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Chunman, Huang. (2557). *ผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์หลังสื่อพิมพ์ไทยของนักศึกษาชาวจีนโดยเรียนรู้แบบร่วมมือ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

Korman, A. K. (1977). *Organizational Behavior*. New Jersey: Prentice Hall.

Lewis, R. B. (1999). *Developing critical thinking through and interdisciplinary approach with social studies simulations and technology in fourth-grade classroom*. Dissertation Abstracts International.

Manford, E. (1972). *Job Satisfaction: A study of computer specialists*. London: Long man.

Ogle, D.M. (2018). *K-W-L: A teaching model that develop active reading of expository to teacher available*. Retrieved November 15, 2018, from <http://www.google.KWL.htm.///A:/L517>.

Oskamps, S. (1984). *Applied Social Psychology. Englewook Cliffs*. New Jersey : Prentice-Hall, Inc.

Rovinelli, R. J. & Hambleton, R. K.(1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.

Shaw, J. M., Chambless, M.S., Chessin, D.A., Price, V., & Beardain, G. (1997).

Cooperative Problem Solving: Using K W D L as an Organizational technique. Teaching Children Mathematics.

Tok Sükran. (2013). Effects of the know-want-learn strategy on students' mathematics

achievement, anxiety and metacognitive skills. *Metacognition & Learning*, 8(2),193-212.

Upapha, J. (2011). *The development of learning with KWDL technique on mathematics problem solving for teaching ration and percentage to first year vacation certificate students.*

(Master's thesis). Maha Sarakham: Rajabha Mahasarakham University.

Wilson, J. W. (1971). *Evaluation of Learning in Secondary School Mathematics in Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning.* U.S.A., McGraw-Hill

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
บทเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีความรู้เกี่ยวกับข่าวและวิธีการอ่านวิเคราะห์ข่าว
2. สามารถวิเคราะห์ข่าวและตอบคำถามจากการอ่านวิเคราะห์ข่าวได้

สาระสำคัญการเรียนรู้

ข่าวเป็นหัวใจสำคัญของหนังสือพิมพ์ การพิจารณาหนังสือพิมพ์ควรพิจารณาว่าข่าวมีคุณค่าเพียงใด จึงต้องเรียนรู้ความรู้เกี่ยวกับข่าว ดังนี้

1. ความหมายของข่าว

ข่าว(News) คือการรายงานเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในความสนใจใคร่รู้ของประชาชน ข่าวที่ดีมีลักษณะดังนี้

- 1.1 มีความสำคัญ หมายถึงเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนส่วนใหญ่
- 1.2 มีความน่าสนใจ หมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ประชาชนสนใจใคร่ติดตาม เช่น

มีความสด ทันสมัยในการรายงานเหตุการณ์

มีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับตัวผู้อ่าน

มีความเด่นของเหตุการณ์

มีความผิดปกติ แปลกใหม่

มีความขัดแย้งที่รุนแรง

มีความลึกลับซับซ้อน

มีผลกระทบกระเทือนกับมวลชน เป็นต้น

2. ประเภทของข่าว

ประเภทของข่าวโดยทั่วไปแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม

- 2.1 ข่าวหนัก (Hard news) คือ ข่าวที่มีเนื้อหาสาระหนักสมองและมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับคนส่วนใหญ่ เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจและสังคม ข่าวการศึกษา ข่าวแรงงาน ฯลฯ จะพบได้มากใน

หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ(Quality Newspapers) เช่น หนังสือพิมพ์สยามรัฐ มติชน ฐานเศรษฐกิจ ฯลฯ

2.2 ข่าวเบา (Soft news) คือ ข่าวที่มีเนื้อหาสาระเบาสมองมุ่งให้ความตื่นเต้นเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านมากกว่าอย่างอื่น แม้จะมีความสำคัญและผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่น้อยกว่าข่าวหนัก แต่ชาวบ้านทั่วไปจะให้ความสนใจมากกว่า เช่น ข่าวประเภทเฟื่องปริมาณ หรือ ประชานิยม(Popular Newspapers) เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ บ้านเมือง สยามกีฬา ข่าวสด ฯลฯ นิยมนำเสนอในสัดส่วนที่มากกว่าข่าวหนักทั่วไป

3.องค์ประกอบของข่าว

องค์ประกอบของข่าวมีอยู่ 4 ส่วน คือ พาดหัวข่าว ความนำ ส่วนเชื่อม และเนื้อข่าว ดังนี้

3.1 พาดหัวข่าว (Headline) เป็นส่วนที่สร้างความสนใจ โดยใช้คำที่สะดุดตาและตัวอักษรขนาดใหญ่กว่าเนื้อข่าว

3.2 ความนำ (Lead) คือเนื้อเรื่องย่อของข่าว เป็นการเขียนอธิบายให้ผู้อ่านทราบโดยสรุปว่า เหตุการณ์ที่นำมาเขียนข่าวมีเนื้อความอย่างไร ความนำที่ดีต้องชัดเจนและทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวโดยไม่ต้องอ่านส่วนต่อไป ความนำแบ่งได้เป็นหลายรูปแบบ ดังนี้

3.2.1 ความนำแบบสรุปความ ซึ่งได้แก่การบอกให้ทราบว่า ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How) หรือเขียนเป็นสูตรง่ายๆว่า 5W's + H การเขียนความนำแต่ละครั้งไม่จำเป็นต้องตอบคำถามทุกประเด็นตามสูตร 5W's + H เสมอไป แต่อาจเลือกบอกเฉพาะประเด็นที่สำคัญ และคาดว่าผู้อ่านอยากรู้มากที่สุดเท่านั้นก็ได้

3.2.2 ความนำแบบภาพพจน์ ซึ่งเขียนบรรยายหรือพรรณนาภาพเหตุการณ์ เรื่องราวที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพความเคลื่อนไหว สภาพการณ์ อารมณ์ความรู้สึกของบุคคลต่างๆในเหตุการณ์นั้นอย่างแจ่มแจ้ง ความนำแบบนี้มักใช้กับข่าวที่นำเสนอเหตุการณ์ที่มีความเคลื่อนไหว เช่น ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวชุมนุมประท้วง เป็นต้น

3.2.3 ความนำแบบอัญพจน์ เป็นความนำที่ตัดตอนถ้อยคำของบุคคลสำคัญ ข้อความในประกาศ แถลงการณ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสาระสำคัญของข่าวมาเขียนไว้ในเครื่องหมายอัญประกาศ เพื่อให้

ผู้อ่านได้ทราบถ้อยคำของบุคคลสำคัญ หรือข้อความต่างๆ อย่างแท้จริง โดยไม่เกิดจากการสรุปหรือตีความของผู้เขียนข่าว

3.2.4 ความนำแบบกระแทกกระทั้น คือความนำที่เริ่มจากความนำแบบสรุป แล้วเพิ่มคำกริยาคำขยายที่แสดงความหนักแน่นรุนแรง จึงข้งแสดงอารมณ์ความรู้สึกอย่างชัดเจน

3.2.5 ความนำแบบให้ภูมิหลัง คือความนำข่าวที่ให้ข้อมูลเบื้องต้นของข่าวที่จะนำเสนอต่อไป เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ชัดเจนกระจ่างขึ้น

3.2.6 ความนำแบบเปรียบเทียบหรือแบบขัดแย้ง คือความนำข่าวที่เขียนแสดงภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ 2 เหตุการณ์ ซึ่งมีลักษณะเหมือนกัน หรือขัดแย้งกัน และประเด็นดังกล่าวเป็นสาระสำคัญของเรื่องที่เป็นจุดดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน เช่น ข่าวสงคราม ข่าวอุบัติเหตุ เป็นต้น

3.3 ส่วนเชื่อม (Bridge) คือส่วนที่อยู่ระหว่างความนำกับเนื้อเรื่อง ทำหน้าที่ขยายความหรือให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากความนำ องค์ประกอบส่วนนี้ไม่มีความจำเป็นมากนัก บางข่าวอาจจะมีส่วนนี้ และบางข่าวอาจจะไม่มีก็ได้ จากการสำรวจข่าวส่วนใหญ่ในปัจจุบันพบว่า ไม่มีส่วนเชื่อม

3.4 เนื้อข่าว (Body) รายละเอียดทั้งหมดของข่าว ส่วนใหญ่นิยมเขียนเป็นย่อหน้าสั้นๆ หากมีรายละเอียดมากก็จะเขียนแยกออกเป็นหลายย่อหน้า โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย

4. วิธีการอ่านวิเคราะห์ข่าว

การอ่านข่าวควรพิจารณาตามองค์ประกอบของข่าว ดังนี้

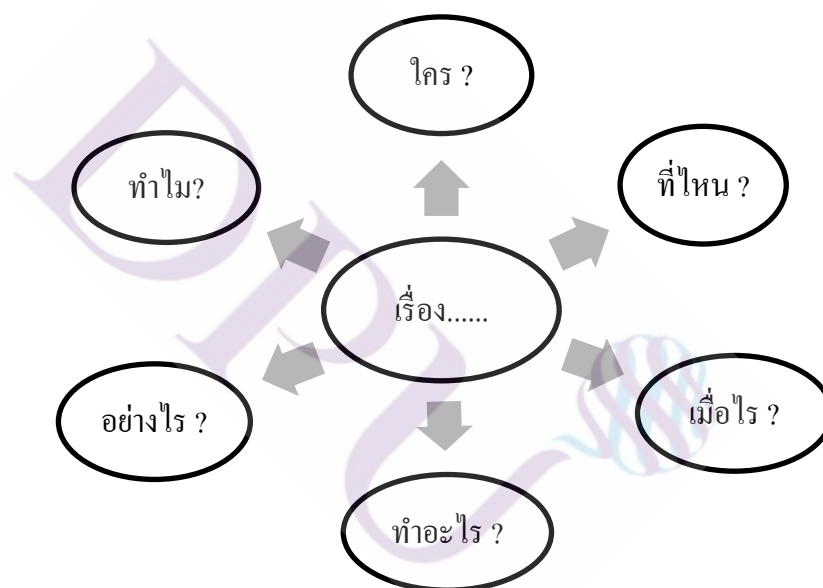
4.1 การอ่านพาดหัวข่าว หากสังเกตพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ จะพบว่าส่วนสำคัญที่สุดของข่าวจะพาดหัวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ ส่วนที่สำคัญรองลงมาจะใช้ตัวอักษรขนาดเล็กลงมาตามลำดับ ดังนั้น ในการอ่านข่าว ควรอ่านพาดหัวข่าวใหญ่ก่อน แล้วจึงอ่านพาดหัวข่าวย่อย

4.2 การอ่านความนำ เมื่ออ่านพาดหัวข่าวและทราบเรื่องราวสั้นๆของข่าวนั้น ขั้นตอนต่อมาคือการอ่านความนำ ความนำเป็นส่วนที่อยู่ต่อเนื่องจากพาดหัวข่าว โดยผู้เขียนข่าวจะจับประเด็นสำคัญของเหตุการณ์ทั้งหมดมารายงานให้ผู้อ่านรับรู้ทันทีอย่างสั้นๆว่า มีอะไรเกิดขึ้นบ้าง แม้การเขียนความนำสามารถทำได้หลายแบบ แต่ที่นิยมกันมากและเป็นพื้นฐานการเขียนข่าวทั่วไปคือ ความนำแบบสรุป

ความ

4.3 การอ่านเนื้อข่าว เป็นรายละเอียดของเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยมีรูปแบบการนำเสนอได้หลายอย่าง เช่น เรียงลำดับตามความสำคัญของเหตุการณ์หรือเรียงลำดับตามระยะเวลาที่เกิดเหตุการณ์เป็นต้น แต่ที่นิยมใช้กันมากที่สุดคือการรายงานข่าวโดยเรียงลำดับตามเหตุการณ์สำคัญมากไปยังเหตุการณ์สำคัญน้อย เพื่อให้ผู้อ่านจับสาระสำคัญของข่าวได้รวดเร็วที่สุดโดยใช้เวลาอ่านน้อยที่สุด เนื้อข่าวเป็นส่วนที่ผู้อ่านจะอ่านหรือไม่อ่านก็ได้หากทราบเรื่องย่อของข่าวจากความนำแล้ว

ผังมโนทัศน์ข่าว

ตัวอย่าง

มาเลเซียหนุน ‘หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง’ พร้อมอำนวยความสะดวกนักลงทุนจีนเต็มที่

วันพฤหัสบดี (8 ส.ค.) ลิม กวนเอ็ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาเลเซียระบุว่า มาเลเซียได้ประโยชน์จากแผนริเริ่มหนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง (BRI) และคาดว่าจะร่วมมือกับจีนในด้านการค้าและการลงทุนมากขึ้น

หัวข่าว

ลิมกล่าวขณะเข้าประชุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ แผนริเริ่มหนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง มาเลเซีย-จีน (Malaysia-China Belt and Road Economic Cooperation Forum) ว่าแผนริเริ่มหนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทางเป็นแผนริเริ่มทางเศรษฐกิจที่จีนเป็นผู้นำเสนอเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างจีนกับโลก

"มาเลเซียสนับสนุนแผนริเริ่มหนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนทั่วเอเชีย และนำพาประเทศในภูมิภาคนี้มาใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ผ่านกลไกที่โปร่งใสและเป็นธรรม" เขากล่าวกับผู้เข้าร่วมการประชุมจากวงการธุรกิจของทั้งสองประเทศ

เนื้อหาข่าว

ลิมกล่าวว่าปัจจุบันมาเลเซียยังคงเป็นพันธมิตรทางการค้าที่น่าเชื่อถือสำหรับผู้ส่งออกชาวจีน และเป็นประตูในอุดมคติสำหรับการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน)

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจอันแน่นแฟ้นระหว่างมาเลเซียกับจีนเห็นได้จากการที่จีนยังคงเป็นหุ้นส่วนทางการค้าที่ใหญ่ที่สุดของมาเลเซีย และมาเลเซียได้ต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.6 ในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2019

ลิมยืนยันอีกครั้งถึงความมุ่งมั่นของมาเลเซียในการอำนวยความสะดวกให้จีนเข้ามาทำธุรกิจในประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อดึงดูดบริษัทเทคโนโลยีระดับสูงให้เข้ามาลงทุนในประเทศ

"ผมรู้สึกยินดีที่ศูนย์กลางระดับภูมิภาคของหัวเว่ยตั้งอยู่ในกรุงกัวลาลัมเปอร์ และมีพนักงานปฏิบัติงานอยู่มากกว่า 2,500 คนทั่วมาเลเซีย หัวเว่ยมีชื่อเสียงในฐานะผู้นำด้านเทคโนโลยี 5G (5G) ซึ่งหัวเว่ยและบริษัทเทคโนโลยีอื่นๆ ล้วนมีบทบาทในการสนับสนุนเทคโนโลยีในอุตสาหกรรม 4.0 ของมาเลเซีย โดยการนำเทคโนโลยี 5G มาใช้ในสังคมของเรา"

ลิมกล่าวว่า "เราจะยังคงอำนวยความสะดวกให้จีนเข้ามาลงทุนในมาเลเซีย โดยเฉพาะอุตสาหกรรม

"ไฮเทคและบริการเชิงนวัตกรรม" พร้อมเสริมว่ามาเลเซียกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ความก้าวหน้าในด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) วัสดุหุ่นยนต์ขั้นสูง และคลาวด์คอมพิวเตอร์จากจีน

จีนนำเสนอแผนริเริ่มหนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทางในปี 2013 ซึ่งหมายถึง แถบเศรษฐกิจเส้นทางสายไหม (Silk Road Economic Belt) และเส้นทางสายไหมทางทะเล (21st century Maritime Silk Road) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างเครือข่ายการค้าและ โครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงเอเชียกับยุโรปและแอฟริกาตามแนวเส้นทางสายไหมสมัยโบราณ

(ที่มา : ซินหัว ฉบับวันที่ 9 สิงหาคม 2562)

แหล่งที่มา <https://www.xinhuaithai.com>

การใช้เทคนิค KWDL

K (What we know)	<ol style="list-style-type: none"> 1. มาเลเซียสนับสนุนนโยบาย ‘หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง’ ของจีน 2. มาเลเซียอำนวยความสะดวกนักลงทุนจีนเต็มที่ 3. ความคิดริเริ่มนโยบายหนึ่งแถบหนึ่งเส้นทางเป็นของนายสี จิ้นผิง ผู้นำจีน ที่เปิดตัวเมื่อปีค.ศ. 2013 มีจุดมุ่งหมายเพื่อเชื่อมต่อเส้นทาง 70 ประเทศ ให้ประชากร 2 ใน 3 ของโลกได้ไปมาหาสู่กัน ผ่านเครือข่ายสะพานและอุโมงค์เชื่อมต่อพรมแดน (เรียกว่า 'แถบ') และเครือข่ายท่าเรือ เพื่อรองรับเส้นทางเดินเรือใหม่ในทะเล (เรียกว่า 'เส้นทาง') อันนำมาสู่ชื่อ 'หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง' เข้าใจจีน เข้าใจโลก
W (What we Want to know)	<ol style="list-style-type: none"> 1. จุดมุ่งหมายของแผนริเริ่ม “หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง” ของประเทศจีนคือ 2. สาเหตุที่มาเลเซียสนับสนุนนโยบาย ‘หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง’ คืออะไร 3. มาเลเซียสนับสนุนนโยบาย ‘หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง’ ของจีนอย่างไร 4. มาเลเซียอำนวยความสะดวกแก่บริษัทประเภทใด ทำไม 5. ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ แผนริเริ่มหนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง มาเลเซีย-จีนมีผลประโยชน์ต่อประเทศทั้งสองอะไรบ้าง
D (how to do to find out)	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักศึกษาแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องข่าวอย่างละเอียด 2. จัดเส้นใต้กับประโยคสำคัญ 3. เขียนคำสำคัญ(Key word) เพื่อหาคำตอบ 4. ตรวจสอบคำตอบ 5. ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น เว็บไซต์ หนังสือ ฯลฯ
L (What we Learned)	<ol style="list-style-type: none"> 1. จุดมุ่งหมายของแผนริเริ่ม “หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง” ของประเทศจีนคือ เพื่อสร้างเครือข่ายการค้าและโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงเอเชียกับยุโรปและ

	<p>แอฟริ</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. มาเลเซียสนับสนุนนโยบาย ‘หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง’ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนทั่วเอเชีย และนำพาประเทศในภูมิภาคนี้มาใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ผ่านกลไกที่โปร่งใสและเป็นธรรม สาเหตุอื่น เช่น จีนเป็นหุ้นส่วนทางการค้าที่ใหญ่ที่สุดของมาเลเซีย มาเลเซียเป็นพันธมิตรทางการค้าที่น่าเชื่อถือสำหรับผู้ส่งออกชาวจีน บริษัทจีนที่ตั้งอยู่ในมาเลเซียสร้างโอกาสการทำงานให้กับชาวมาเลเซีย นักลงทุนชาวจีนช่วยกันพัฒนาทางเศรษฐกิจของมาเลเซีย นักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามาเที่ยวมาเลเซียเพิ่มขึ้นทุกปี สร้างรายได้ให้กับชาวมาเลเซีย 3. มาเลเซียสนับสนุนนโยบาย ‘หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง’ ของจีนด้วยการสนับสนุนแผนริเริ่มนี้ และอำนวยความสะดวกให้กับนักธุรกิจจีนเข้ามาทำธุรกิจหรือลงทุนการค้าต่างๆในประเทศมาเลเซีย 4. มาเลเซียอำนวยความสะดวกให้กับบริษัทเทคโนโลยีระดับสูง เช่น อุตสาหกรรมไฮเทค บริการเชิงนวัตกรรม ปัญญาประดิษฐ์ (AI) วัสดุขั้นสูง และคลาวด์คอมพิวเตอร์ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีระดับสูงของมาเลเซีย 5. Win win ทั้งสองประเทศ สำหรับจีน นักลงทุนหรือนักธุรกิจจีนได้ขยายธุรกิจของตนเอง ส่วนมาเลเซีย ก็ได้ร่วมมือกับนักธุรกิจจีน พัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ เพิ่มโอกาสการทำงานให้กับประชาชน สร้างรายได้ให้กับประเทศ ฯลฯ
--	--

การอ่านบทความ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ให้นักศึกษา

1. มีความรู้เกี่ยวกับบทความและวิธีการอ่านวิเคราะห์บทความ
2. สามารถวิเคราะห์บทความและตอบคำถามจากการอ่านได้

สาระสำคัญการเรียนรู้

1. ความหมายของบทความ

บทความ(Article) เป็นงานเขียนที่มุ่งเสนอความคิดเห็นหรือความรู้ในเรื่องที่คนกำลังสนใจกัน อยู่ตามทรรศนะส่วนตัวของผู้แต่งเพียงประเด็นหนึ่ง บทความโดยทั่วไปจึงมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ เหตุการณ์ทันสมัยขนาดสั้นๆและมีกลวิธีการแต่งที่มุ่งแสดงผล โน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเชื่อถือคล้อยตาม

2. องค์ประกอบของบทความ

2.1 ชื่อเรื่อง เป็นส่วนแรกของบทความที่สร้างความสนใจแก่ผู้อ่าน บทความในหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร อาจตีพิมพ์ชื่อเรื่องด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่เพื่อสร้างความดึงดูดใจ

2.2 บทนำ คือ ส่วนที่อยู่ย่อหน้าแรกของบทความ มีลักษณะเป็นการกล่าวนำเรื่องโดยให้ความรู้ เบื้องต้น

2.3 เนื้อหา เป็นส่วนสำคัญที่สุดของบทความ เพราะเป็นส่วนที่รวบรวมความรู้ สาระต่างๆและ ความคิดเห็นของผู้เขียน

2.4 บทสรุป คือ ส่วนสุดท้ายของบทความที่ผู้เขียนใช้สรุปเนื้อหาและสร้างความประทับใจแก่ ผู้อ่าน โดยใช้กลวิธีหลายประการ เช่น การชักจูงใจให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง การให้ข้อคิด การหา แนวร่วม เป็นต้น

3. ประเภทของบทความ

บทความโดยทั่วไป แบ่งออกได้กว้างๆดังนี้

3.1 บทความบรรยาย เป็นบทความที่ผู้แต่งมุ่งเสนอความรู้ซึ่งอยู่ในความสนใจของคนทั่วไปตาม ทรรศนะของตนเองโดยมีแง่มุมที่ทันสมัยแปลกใหม่และมีการอ้างอิงข้อมูลที่น่าเชื่อถือ มักนิยมใช้กัน

มากในการเสนอความคิดเห็นใหม่ๆทางวิชาการ บทความประเภทนี้จึงเรียกกันทั่วไปว่าบทความ
วิชาการ มีเผยแพร่ทั้งในวารสาร นิตยสารและหนังสือพิมพ์

3.2 บทความวิเคราะห์ เป็นบทความที่ผู้แต่งมุ่งเสนอความคิดเห็นจำแนกแยกแยะสถานการณ์ที่
เกิดขึ้นอย่างรอบด้านและเป็นกลาง โดยประมวลข้อมูล ข้อเท็จจริงและเหตุผล ทั้งแง่มุมที่เป็นผลดีและ
ผลเสียมาเสนอให้ผู้อ่านพิจารณา เพื่อจะได้เข้าใจสถานการณ์นั้นอย่างถ่องแท้ และสามารถตัดสินใจ
อย่างใดอย่างหนึ่งด้วยตนเองได้

3.3 บทความเชิงวิจารณ์ เป็นบทความที่เกี่ยวกับวรรณกรรมหรือศิลปกรรม บทความประเภทนี้มี
2 ลักษณะ ลักษณะแรก เป็นการเขียนแนะนำให้ทราบแม้จะมีการวิจารณ์ก็ไม่ค่อยจะรุนแรงมาก ส่วนอีก
ลักษณะเป็นการเขียนวิจารณ์ที่รุนแรงเพื่อวินิจฉัยคุณค่าของผลงานนั้น ๆ การวิจารณ์อาศัยหลักและ
กฎเกณฑ์ทั้งทางทฤษฎีและเหตุผลข้อเท็จจริงเป็นหลัก เพื่อการประเมินคุณค่าอย่างเป็นธรรม

3.4 บทความเชิงสัมภาษณ์ เป็นบทความแสดงความคิดเห็นของบุคคลต่อปรากฏการณ์ใด โดย
ปกติบทความประเภทนี้มักจะมีคำถาม คำตอบสลับกับแกนรูปแบบการเขียนลักษณะร้อยแก้ว
เหมือนกับบทความประเภทอื่น ๆ อย่างก็คิดในการเขียนผู้เขียนควรแทรกเกร็ดของเรื่องหรือแต่ละ
ประเด็นในบางตอนเพื่อจัดความน่าเบื่อ

3.5 บทความเพื่อแสดงความเห็น เป็นบทความที่เสนอความคิดเห็นของผู้เขียนในเรื่องใดเรื่อง
หนึ่ง ด้วยเหตุผล และข้อเท็จจริงแก่ผู้อ่าน ความคิดเห็นดังกล่าวจะต้องแปลกกว่าที่เคยมีมา และเป็น
ในทางสร้างสรรค์มีความเป็นไปได้ น่าสนใจ แต่ต้องไม่ใช่ความคิดเห็นในลักษณะโฆษณาชวนเชื่อ
ประการสำคัญความคิดเห็นนั้นจะต้องมากจากการบูรณาการของข้อเท็จจริง

3.6 บทความกระตุ้นจิตสำนึก เป็นบทความที่ผู้เขียนมุ่งเสนอประสบการณ์ของตนเองหรือผู้อื่น
เกี่ยวกับความเชื่อ ศาสนา การตัดสินใจ ความมานะ พยายาม ความอดทน ความเจ็บป่วย ฯลฯ เพื่อ
กระตุ้นหรือปลุกกระดมให้ผู้อ่านมีความสำนึกในบางเรื่องบางสถานการณ์

3.7 บทความเชิงโต้แย้ง เป็นบทความที่มีประเด็นปัญหาที่แตกต่างกันในเชิงความคิด ผู้เขียน
เสนอข้อเท็จจริงและเหตุผลให้มีความสมดุลระหว่างประเด็นที่แตกต่างกัน แล้วปล่อยให้ผู้อ่านได้
พิจารณาตัดสินใจเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้นเป็นการจำแนกประเภทของบทความในแนวหนึ่ง ซึ่งดำรบางเล่มอาจแบ่งประเภทของบทความที่แตกต่างไปจากนี้ เช่น เจือ สตะเวทิน แบ่งไว้ 2 ประเภท คือบทความทางการเมืองและบทความเชิงความรู้ นอกจากนี้ วาสนา เกตุภาค ได้แบ่งเป็น 2 ประเภท เช่นกัน คือบทความทางวิชาการ และบทความทั่วไป เป็นต้น

4. ความแตกต่างระหว่างบทความกับข่าว

บทความเป็นงานเขียนที่ได้รับความสนใจมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะในหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆ เพราะสามารถตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ได้มากกว่ารายงานข่าวธรรมดา ในขณะที่ข่าวต้องรายงานเฉพาะข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนลงไปได้ แต่บทความเปิดโอกาสให้ผู้แต่งแต่ละคนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวต่อสถานการณ์ที่กำลังเป็นที่สนใจร่วมกันได้โดยอิสระ ถ้ามีผู้เขียนบทความในเรื่องเดียวกันหลายคน ผู้อ่านก็อาจจะได้เห็นทรรศนะหรือมุมมองอันหลากหลายและก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้นหรืออาจใช้บทความเป็นเครื่องมือตรวจสอบความคิดเห็นของผู้อ่านเองว่าคล้ายคลึงหรือแตกต่างจากคนอื่นมากน้อยเพียงใด

5. วิธีการอ่านวิเคราะห์บทความ

- 5.1. อ่านชื่อเรื่อง ตีความชื่อเรื่อง ชื่อเรื่องอาจบอกแนวคิดของผู้เขียน
- 5.2. อ่าน 2 ย่อหน้าแรกเพื่อหาสาเหตุที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ
- 5.3. อ่าน 2 ย่อหน้าสุดท้ายเพื่อจะได้ทราบความต้องการของผู้เขียนว่าต้องการให้ผู้อ่านทำอะไรเช่น ให้ปฏิบัติตาม ให้เชื่อ ให้เข้าใจ
- 5.4. หากอ่านตามขั้นดังกล่าวแล้วยังไม่ชัดเจนให้กวาดสายตาอ่านแบบสำรวจในย่อหน้ากลางๆ 2-3 ครั้ง เพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ
- 5.5. วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของผู้เขียนว่าต้องการให้ใครอ่านและให้ผู้อ่านมีความคิดอย่างไร

เรียนรู้ภาษาที่สาม เพิ่มโอกาสให้ชีวิตอย่างมาก

คนที่มีความสามารถทางด้านภาษา ในปัจจุบันจะได้เปรียบมากๆ เนื่องจากทักษะทางด้านภาษานั้น จำเป็นกับทุกๆ หน่วยงานที่ใช้ในการสื่อสารทางธุรกิจ หรือแม้แต่ใช้ในชีวิตประจำวัน คนที่มีความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศก็จะได้เปรียบมากกว่าในเรื่องของการใช้ชีวิต หรือเอาตัวรอดเมื่อไปเที่ยวต่างประเทศ และที่สำคัญเด็กวัยมัธยมปลายหลายๆ คน มีความฝันอยากจะเข้ามหาวิทยาลัยในดวงใจ แต่การจะเข้ามหาลัยในฝันนั้นมีการกำหนดเกณฑ์เรื่องของคะแนนภาษาต่างประเทศไว้สูงมาก หลากๆ คนเรียนเก่งมาก แต่มาตกม้าตายเอาตรงภาษาต่างประเทศ ประเทศไทยมีหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศตั้งแต่อนุบาล คือภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่สอง ปัจจุบันหลายๆ คนก็สามารถที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษได้ แต่ทราบหรือไม่ว่าพอมีคนมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าไร ความสำคัญของภาษาที่สามก็เริ่มมีมากขึ้นตามมา ทำให้ทุกวันนี้มีหลายท่านกำลังสนใจมองหาภาษาที่สาม ฝึกไว้เพื่อที่จะได้เพิ่มโอกาสให้กับตัวเอง ทั้งในเรื่องของการใช้ชีวิต และที่สำคัญคือการทำงาน แต่การจะเลือกเรียนภาษาที่สามนั้น เราจะต้องแน่ใจก่อนว่าภาษาที่เราเลือกเรียนนี้จะคุ้มค่า และได้ใช้จริงๆ อย่างแน่นอน ดังนั้นสิ่งที่ต้องพิจารณาคือ ภาษานั้นมีคนใช้เยอะมากแค่ไหน สามารถเพิ่มโอกาสการทำงานของเราได้จริงหรือไม่ ซึ่งในบทความนี้เราจะมาแนะนำภาษาที่สาม คือภาษาจีน ก่อนอื่นเรามาทราบถึงความสำคัญของภาษาจีนกันก่อนว่า ทำไมจึงต้องเลือกเรียนภาษาจีน

เหตุผลที่ต้องเลือกภาษาจีน เป็นภาษาที่สาม

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีขนาดใหญ่ มีประชากรมาก การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีค่อนข้างสูงขึ้นไปเรื่อยๆ ปี ดังนั้นในแง่ของเศรษฐกิจแล้ว ใครที่มีความสามารถทางภาษาจีน จะมีโอกาสในการทำงานเพิ่มขึ้นแบบเท่าตัวกันเลยทีเดียว เนื่องจากในอนาคตประเทศจีนจะมีอิทธิพลต่อการค้าการลงทุนทั้งในประเทศไทย และประเทศอื่นๆ ทั่วโลก ด้วยเหตุนี้องค์การสหประชาชาติจึงได้กำหนดให้ภาษาจีนกลางเป็น 1 ใน 6 ภาษาหลักที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย สเปน จีน และอาระบิก ดังนั้นการเรียนภาษาจีนในประเทศไทยจึงมีความแพร่หลายมากขึ้น พบว่ามีตั้งแต่ชั้นอนุบาล มาจนถึงระดับปริญญา แถมยังมีสถาบันกวดวิชาโดยเฉพาะด้วย ทำให้เราทราบเลยว่าทุกๆ คนเริ่มเห็นความสำคัญของภาษาจีนกันมากแล้ว

เรียนภาษาจีนด้วยตัวเอง

หลายคนมองว่าการจะเรียนภาษาจีน จะต้องมีเงินส่งลูกเข้าโรงเรียนดีๆ หรือจะต้องเข้าเรียนสถาบันสอนพิเศษ ซึ่งต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการเรียนสูงมาก ยิ่งเศรษฐกิจไม่ดีแบบทุกวันนี้ ยิ่งต้องประหยัดเงิน ซึ่งการประหยัดก็เป็นสิ่งที่ดี แต่คนที่ไม่มีเงินมากก็อย่าเพิ่งท้อว่าตัวเองจะไม่มีทางที่จะเรียนภาษาจีนได้ เพราะทุกวันนี้มีหนังสือที่สอนภาษาจีนวางขายเยอะมาก ตัวอย่างหนังสือจีน ที่ได้รับความนิยมมากๆ เช่น hanyu-jiaocheng เป็นหนังสือเรียนภาษาจีน ที่ได้รับความนิยมมากทั้งในไทยและชาวต่างชาติ เหมาะสำหรับคนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาจีนเลย นอกจากหนังสือยังมีซีดีให้ด้วยเพื่อไว้ในการฝึกออกเสียงที่ถูกต้อง หนังสือนี้มี 6 เล่มจบ หลายๆ คนที่เรียนภาษาจีนด้วยตัวเองจากหนังสือเล่มนี้ พูดยกกันว่า หากใครสามารถเรียนจบ เข้าใจทั้ง 6 เล่ม จะสามารถดูซีรีส์จีนเข้าใจได้เลยทีเดียว

(ที่มา:)

แหล่งที่มา <http://www.cozylibrary.com>

การใช้เทคนิค KWDL

K (What we Know)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ภาษาที่สามเพิ่มโอกาสให้การทำงานของเรา 2. ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของคนจีน 3. ภาษาต่างประเทศสำคัญต่อการใช้ชีวิตของเรามาก 4. ถ้าเราพูดภาษาต่างประเทศหลายภาษาได้ จะทำให้การไปท่องเที่ยวที่ต่างประเทศสะดวกและสนุกมากขึ้น 5. การเรียนภาษาที่สาม หาดไม่มีบรรยากาศภาษาที่สาม คงจะยากมาก 6. เราสามารถเรียนภาษาที่สามที่โรงเรียน หรือสถาบันศึกษาต่างๆ 7. สำหรับคนไทยแล้ว ปัจจุบันนี้ส่วนมากมักจากเลือกภาษาจีนเป็นภาษาที่สาม
W (What we Want to know)	<ol style="list-style-type: none"> 1. สาเหตุที่คนไทยปัจจุบันจึงเลือกเรียนภาษาที่สามมีคืออะไร 2. มาตรฐานที่คนไทยเลือกภาษาที่สามคืออะไร 3. สาเหตุที่บทความนี้แนะนำคนไทยเลือกภาษาจีนเป็นภาษาที่สาม 4. สาเหตุที่สำคัญที่สุดของสหประชาชาติกำหนดให้ภาษาจีนกลางเป็น 1 ใน 6 ภาษาหลักที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารคืออะไร 5. วิธีการเรียนภาษาจีนด้วยตัวเองมีอะไรบ้าง 6. ประโยชน์ที่เรียนภาษาจีนด้วยตนเองมีอะไรบ้าง
D (What we Do to find out)	<ol style="list-style-type: none"> 6. นักศึกษาแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องข่าวอย่างรายละเอียด 7. จดเส้นใต้กับประโยคสำคัญ 8. เขียนคำสำคัญ (Key word) เพื่อหาคำตอบ 9. ตรวจสอบคำตอบ 1. ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น เว็บไซต์ หนังสือ ฯลฯ

L (What we Learned)	<ol style="list-style-type: none"> 1. สาเหตุที่คนไทยปัจจุบันจึงเลือกเรียนภาษาที่สามคือเพิ่มโอกาสในการใช้ชีวิตและการทำงาน 2. มาตรฐานที่คนไทยเลือกภาษาที่สามคือ <ol style="list-style-type: none"> 1) คุ่มค่าและใช้ได้จริงอย่างแน่นอน 2) มีคนใช้เยอะ 3) สามารถเพิ่มโอกาสในการทำงานได้จริง 3. สาเหตุที่บทความนี้แนะนำคนไทยเลือกภาษาจีนเป็นภาษาที่สามคือ <ol style="list-style-type: none"> 1) ประเทศจีนมีประชากรมากที่สุดในโลก มีคนใช้ภาษาจีนเยอะ 2) เศรษฐกิจของประเทศจีนปัจจุบันนี้เจริญเติบโต 3) จีน-ไทยได้ร่วมมือกันทำธุรกิจเพิ่มขึ้นทุกวัน 4) ภาษาจีนสามารถเพิ่มโอกาสการทำงานให้กับคนไทยได้ 4. สาเหตุที่สำคัญที่สุดของสหประชาชาติกำหนดให้ภาษาจีนกลางเป็น 1 ใน 6 ภาษาหลักที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารคือ อนาคตประเทศจีนจะมีอิทธิพลต่อการค้าการลงทุนทั้งในประเทศไทย และประเทศอื่นๆ ทั่วโลก 5. วิธีการเรียนภาษาจีนด้วยตัวเอง <ol style="list-style-type: none"> 1) วิธีที่บทความนี้แนะนำ hanyu-jiaocheng ซึ่งเป็นหนังสือเรียนภาษาจีนมาเรียนด้วยตนเอง 2) วิธอื่นที่นักศึกษาศึกษามา หาเพื่อนที่เป็นคนจีน ฝึกพูดภาษาจีนบ่อย, ดูหนังหรือละครจีน และพูดภาษาจีนตามหนังหรือละครจีน, เรียน class ออนไลน์, ดู VDO การสอนภาษาจีนใน Youtube ฯลฯ 6. ประโยชน์ที่เรียนภาษาจีนด้วยตนเองมี <ol style="list-style-type: none"> 1) สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาโดยไม่จำกัดสถานที่หรือเวลา 2) ประหยัดเงินทุน 3) เนื้อหาที่เรียนสามารถเลือกตามความชอบความต้องการ
---------------------	---

การอ่านสารคดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีความรู้เกี่ยวกับสารคดีและวิธีการอ่านวิเคราะห์สารคดี
2. สามารถวิเคราะห์สารคดีและตอบคำถามจากการอ่านวิเคราะห์สารคดีได้

สาระสำคัญการเรียนรู้

1. ความหมายของสารคดี

สารคดี คือ งานเขียนสร้างสรรค์ประเภทร้อยแก้วซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง มุ่งเสนอความรู้ที่น่าสนใจและความเพลิดเพลินในการอ่าน โดยมีการใช้ภาษาที่ทันสมัย คมคาย งดงามและเร้าความสนใจ อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคคล หรือสถานการณ์ก็ได้

2. องค์ประกอบของสารคดี

สารคดีประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

2.1 ชื่อเรื่อง เป็นข้อความอันดับแรกที่กระทบสายตาผู้อ่าน เปรียบเสมือนผู้ที่ไปเดินเลือกซื้อผ้า สิ่งที่จะกระทบหรือสะกดสายตาความรู้สึของผู้ซื้อให้สนใจก่อน คือสีลันและลวดลาย ต่อไปจึงเป็นเนื้อผ้า ฉะนั้นชื่อเรื่องจึงนับว่าสำคัญมากในการดึงดูดสายตาผู้อ่านให้เกิดความสนใจก่อนอย่างอื่น

2.2 คำนำหรือความนำ คือ การเริ่มต้นเรื่อง โดยการเกริ่นให้ผู้อ่านทราบว่าจะเขียนเรื่องเกี่ยวกับเรื่องอะไร เป็นการเสนอทรรศนะอย่างกว้าง ๆ ไว้ก่อน ไม่ต้องอธิบายอย่างละเอียด และไม่ต้องเขียนยาวมากนัก มีเพียงย่อหน้าเดียว ควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนใจแก่ผู้อ่านให้ได้ทราบข้อมูลเรื่องที่น่ารู้และน่าสนใจ

2.3 เนื้อเรื่อง คือ การขยายเนื้อความให้ผู้อ่านได้ทราบข้อมูล รายละเอียด โดยอาจแทรกสถิติ ตัวอย่างประกอบ เพื่อความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น การเขียนเนื้อเรื่องจึงมิได้หลายย่อหน้า

2.4 สรุป คือการเขียนข้อความในตอนท้ายของเรื่อง ผู้เขียนต้องใช้ศิลปะในการสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่าน อาจใช้กลวิธี เช่น สรุปโดยการใช้นามวล คำพังเพย หรือ คำคม หรือ ทิ้งท้ายด้วยคำถามที่น่าสนใจ การเขียนสรุปควรเป็นการสรุปอย่างสั้น ๆ เพียงหนึ่งถึงสองย่อหน้าเท่านั้น

3. ประเภทของสารคดี

สารคดีเป็นงานเขียนที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเผยแพร่ทั้งในนิตยสาร หนังสือพิมพ์ หรือแม้ในวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ สารคดีสามารถจำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท

3.1 สารคดีประวัติบุคคล

สารคดีบุคคลแบ่งได้ 2 ประเภทได้แก่

3.1.1 สารคดีอัตชีวประวัติ หมายถึง สารคดีที่เจ้าของประวัติเขียนเล่าประวัติและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

3.1.2 สารคดีชีวประวัติ หมายถึง สารคดีที่มีผู้อื่นกล่าวถึงประวัติของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรืออาจรวมถึงประวัติของรายบุคคลในกลุ่มเดียว

3.2 สารคดีท่องเที่ยว

สารคดีท่องเที่ยว เป็นสารคดีที่เล่าเรื่องราวการเดินทางไปในสถานที่ต่างๆมุ่งให้ความรู้แก่ผู้อ่านในด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ความเป็นอยู่ของผู้คน รวมทั้งรายละเอียดปลีกย่อยที่เป็นคู่มือการเดินทาง เช่น เส้นทาง การเดินทาง ที่พัก อาหาร ฯลฯ นอกจากนั้นผู้เขียนมักให้ข้อสังเกต และแสดงทัศนคติต่อสิ่งที่พบเห็นไว้ด้วย

3.3 สารคดีแนะนำ

สารคดีแนะนำจะมีเนื้อหาหลากหลาย ครอบคลุมการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทุกแง่มุม ตั้งแต่เรื่องปัจจัยสี่ การประกอบอาชีพ จนถึงการพักผ่อนหย่อนใจ

4. วิธีการอ่านวิเคราะห์สารคดี

การอ่านสารคดีมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้สาระความรู้และความเพลิดเพลิน ดังนั้นผู้อ่านควรอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ศึกษาความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา และเจตคติของผู้เขียน การอ่านสารคดีมีหลักการดังนี้

4.1. จับใจความสำคัญของเรื่อง วิเคราะห์ความหมายของถ้อยคำเพื่อหาคำสำคัญที่แฝงอยู่ และสรุปใจความสำคัญของเนื้อหานั้น โดยจัดลำดับประเด็นต่างๆให้เหมาะสม

4.2.วิเคราะห์ความเห็นของผู้เขียน ผู้อ่านควรแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้เขียนออกจากกันโดยใช้วิจารณญาณของตนเองว่าเห็นด้วยกับทรรศนะของผู้เขียนหรือไม่ และวิเคราะห์ตัวผู้เขียนโดยศึกษาจากลีลาการเขียน การใช้ภาษา วิธีการบรรยายข้อมูล การเล่าเรื่อง เล่าประสบการณ์ รวมทั้งอารมณ์ที่แสดงออกมาในเรื่อง

4.3.วิเคราะห์กลวิธีการเขียน ตั้งแต่การตั้งชื่อเรื่องว่าดึงดูดความสนใจของผู้อ่านหรือไม่ การวางโครงเรื่อง วิธีการดำเนินเรื่อง และผู้เขียนได้สรุปโดยเสนอแนวคิดอะไรแก่ผู้อ่านบ้าง

4.4.วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระกับการใช้ภาษา ควรคิดว่าสารคดีเรื่องนั้นเสนอข้อมูลต่างๆ ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นกลมกลืนกันหรือไม่ มีการใช้ภาษาและโวหารเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่

การอ่านสารคดีโดยใช้วิจารณญาณดังกล่าว จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจสาระสำคัญของเรื่อง ได้แนวคิดจากการอ่าน สามารถนำความรู้ ความคิดเห็นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม

แมวน้ำ

บ่อยครั้งเลขที่เดียวที่เราเห็นแมวน้ำถูกนำฝีกกับคณะละครสัตว์ทั้งหลายและความน่ารักแบบธรรมชาติของเจ้าแมวน้ำนี่เอง ทำให้หลายๆ คนหลงใหลในเสน่ห์ที่แสนจะน่ารักของมัน

แมวน้ำเป็นสัตว์เลือดอุ่น ว่ากันว่า แมวน้ำนั้นสืบเชื้อสายมาจากสัตว์บกแล้วจึงค่อยๆ พัฒนาตัวเองให้กลายเป็นสัตว์น้ำในเวลาต่อมา

ลักษณะโดยธรรมชาติแล้วแมวน้ำเป็นสัตว์เมืองหนาวไม่สามารถอาศัยอยู่ในน้ำได้เป็นระยะเวลานานๆ เหมือนปลาฉลาม แมวน้ำจึงมีขาหน้าและขาหลังเป็นลักษณะพังศืด และมีกริบน้ำข้างตัว เพื่อช่วยในการเคลื่อนไหวไปมาขณะว่ายน้ำ เราจึงไม่ต้องแปลกใจเลยว่าทำไมแมวน้ำจึงว่ายน้ำได้เร็ว และอาหารอันแสนจะโอชะของมันคือ ปลาและบรรดาสัตว์เล็กสัตว์น้อยต่างๆ

ถึงธรรมชาติจะสร้างให้แมวน้ำเกิดมาอยู่ในน้ำบ้างเป็นบางโอกาส แต่มันก็จะชอบที่จะอยู่บนบกมากกว่า เพราะความเป็นสัตว์เมืองหนาว แสงแดดจึงเป็นสิ่งที่พวกมันชอบมาก เราจึงเห็นแมวน้ำนอนกายกันอยู่ตามชายหาดเต็มไปหมด

แมวน้ำเป็นสัตว์ที่เชื่องมาก และมันก็ต้องตกเป็นเหยื่อของมนุษย์อยู่ตลอดเวลา ในช่วงฤดูผสมพันธุ์เพราะพวกมันชอบมาชุมนุมกันอยู่ตามชายหาด เหล่าบรรดาเอสกีโมทั้งหลายก็ชอบมาล่าเอาเนื้อของแมวน้ำไปทำอาหาร เอาหนังของมันทำเป็นเครื่องนุ่งห่มกันหนาว มีหน้าซำๆ ไขมันของมันยังนำไปประกอบอาหารและเป็นเชื้อเพลิงได้อีกด้วย

ถึงแม้เมืองไทยของเราจะไม่ใช่ที่อยู่อาศัยของแมวน้ำ แต่ไทยเราก็ยังมีสัตว์อื่นๆ อีกมากมายที่เด็กๆ คงไม่คิดจะทำร้ายมันให้สูญพันธุ์ไปจากประเทศของเราอย่างแน่นอน

แหล่งมรามา <https://sites.google.com/site/kp001th/hnwy-kar-reiyn-ru/hnwy-thi-3/sarkhdi-reuxng->

[maewna](#)

การใช้เทคนิค KWDL

K	<ol style="list-style-type: none"> 4. แมวน้ำใช้ชีวิตในทะเล 5. มีการแสดงแมวน้ำในขณะละครสัตว์ 6. แมวน้ำเป็นสัตว์น่ารัก 7. แมวน้ำเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม
W	<ol style="list-style-type: none"> 6. แมวน้ำอ้วนขนาดนี้ วางน้ำได้อย่างไร 7. แมวน้ำสืบเชื้อสายพันธุ์จากไหน 8. อาหารของแมวน้ำคืออะไร 9. ที่อยู่อาศัยของแมวน้ำอยู่ที่ไหน 10. มีคนกินเนื้อของแมวน้ำหรือไม่
D	<ol style="list-style-type: none"> 10. นักศึกษาแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องข่าวอย่างรายละเอียด 11. จัดเส้นใต้กับประโยคสำคัญ 12. เขียนคำสำคัญ(Key word) เพื่อหาคำตอบ 13. ตรวจสอบคำตอบ 14. ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น เว็บไซต์ หนังสือ ฯลฯ
L	<ol style="list-style-type: none"> 1. แมวน้ำมีขาหน้าและขาหลังเป็นลักษณะพังศืด และมีครีบหน้าข้างตัว เพื่อช่วยในการเคลื่อนไหวไปมาขณะว่ายน้ำอยู่ในน้ำ 2. แมวน้ำสืบเชื้อสายพันธุ์จากสัตว์บก แล้วพัฒนาเป็นสัตว์น้ำที่หลัง 3. อาหารของแมวน้ำคือ ปลาและบรรดาสัตว์เล็กสัตว์น้อยต่างๆ 4. แมวน้ำเป็นสัตว์เมืองหนาว ถึงแม้ว่าบางทีเกิดในน้ำและใช้ชีวิตในน้ำ แต่ไม่สามารถอาศัยอยู่ในน้ำเป็นระยะเวลาานาน นอกจากไปหาอาหารแล้ว แมวน้ำส่วนมากอยู่ตามชายหาดอาบแดด

	<ol style="list-style-type: none"> 5. คนเอสกิโมมักจะจับแมวน้ำมาทำเป็นอาหารในช่วงฤดูผสมพันธุ์ของแมวน้ำ และเอาน้ำของมันทำเป็นเครื่องนุ่งห่มกันหนาว มีหน้าซ้ำไขมันของมันยังนำไปประกอบอาหารและเป็นเชื้อเพลิงได้อีกด้วย 6. เมืองไทยไม่ใช่ที่อยู่อาศัยของแมวน้ำ 7. แมวน้ำชอบแสงแดด 8. การล่าสัตว์แมวน้ำมากเกินไปจนมากเกินไปไม่ดี จะทำให้ขาดความสมดุลทางนิเวศวิทยา เราต้องอยู่ร่วมกับแมวน้ำอย่างสงบสุข ไม่ทำร้ายแมวน้ำให้สูญพันธุ์
--	--

การอ่านเรื่องสั้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสั้นและวิธีการอ่านวิเคราะห์เรื่องสั้น
2. สามารถวิเคราะห์เรื่องสั้นและตอบคำถามจากการอ่านวิเคราะห์เรื่องสั้นได้

สาระสำคัญการเรียนรู้

1. ความหมายของเรื่องสั้น

เรื่องสั้นเป็นงานเขียนร้อยแก้วที่จัดอยู่ในประเภทบันเทิงคดี บันเทิงคดีนั้นเป็นเรื่องสมมุติ มิใช่เรื่องจริง ผู้แต่งเรื่องสั้นอาจสมมุติบุคคลหรือตัวละครขึ้นชุดหนึ่ง แล้วสมมุติเหตุการณ์หรืออุบัติเหตุที่สถานที่ กาลเวลาได้ตามความพอใจของตน

2. ลักษณะของเรื่องสั้น

2.1 มีขนาดสั้นและมุ่งเสนอแนวคิดสำคัญเพียงอย่างเดียว

2.2 มีโครงเรื่องที่สนุก เร้าใจให้ติดตาม

2.3 มีการดำเนินเรื่องในช่วงระยะเวลาอันสั้น

2.4 มีตัวละครสำคัญน้อย

2.5 มีการสร้างฉาก บรรยากาศ บทสนทนา และองค์ประกอบต่างๆ ด้วยภาษาและกลวิธีการแต่งที่กระชับรัดกุม และทำให้เรื่องสมจริง

3. โครงเรื่องของเรื่องสั้น

โครงเรื่องหมายถึงการกำหนดเค้าโครงเรื่อง เหตุการณ์หรือพฤติกรรมหรือความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาในเรื่องซึ่งมีความผสมผสานเป็นอันหนึ่งเดียวกัน ส่วนสำคัญในการสร้างโครงเรื่องมี 3 อย่างคือ

3.1 ตอนเปิดเรื่อง เป็นตอนเริ่มพฤติกรรมซึ่งจะกำหนดสภาพและเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องให้

ดำเนินไปตามลำดับ

3.2 ตอนดำเนินเรื่อง จะเป็นการสร้างปม สร้างอุปสรรคความขัดแย้งต่างๆให้เกิดความยุ่งยาก ชวนติดตาม การสร้างความขัดแย้งนั้น อาจอยู่ในลักษณะขัดแย้งกับผู้อื่น ขัดแย้งกับธรรมชาติ ขัดแย้งกับตนเองหรือขัดแย้งกับสังคมได้

3.3 ตอนปิดเรื่อง เป็นตอนที่ความตื่นเต้นสนใจของผู้อ่านจะทวีถึงจุดสุดยอดหรือจุดสูงสุด เรื่องสั้นบางเรื่องจะจบตรงสูงสุดแต่บางเรื่องก็จะคลี่คลายความยุ่งยากที่เกิดขึ้น ตอนจบเรื่องจะมีหลายลักษณะ กล่าวคือจุดจบของเรื่องอาจไม่เป็นไปตามที่ผู้อ่านคาดไว้ จบด้วยความเศร้า จบแบบหวานชื่น หรือจบตามที่เป็นจริงในชีวิต

4. วิธีการอ่านวิเคราะห์เรื่องสั้น

4.1 วิเคราะห์ชื่อเรื่องและเนื้อเรื่องว่าสอดคล้องกันหรือไม่เพียงใด

4.2 วิเคราะห์รูปแบบการเขียนว่าใช้แนวการเขียนแบบใด เช่น การเขียนโดยใช้เหตุการณ์เป็นหลัก หรือใช้ความรู้สึกที่มีต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหรือใช้สัญลักษณ์ เป็นต้น

4.3 วิเคราะห์ลักษณะเด่นต่างๆของเรื่องสั้น เช่น โครงเรื่อง ตัวละคร ฉากบทสนทนาหรือสำนวนภาษา วิธีดำเนินเรื่องว่าเหมาะสมเพียงใด

4.4 วิเคราะห์แก่นเรื่องว่าคืออะไร ผู้เขียนสามารถสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างชัดเจนหรือคลุมเครือ

สี่สหายอดมารดา -- มารดาเม็งจื่อ

บิดาเม็งจื่อจากโลกตั้งแต่เม็งจื่ออายุยังน้อย มารดาเองก็ไม่ยอมแต่งงานใหม่ กลายเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว ที่อดทนมุมานะเลี้ยงดูลูก เดิมที่อาศัยอยู่ใกล้บริเวณสุสานสามีเพื่อสะดวกในการเช่นไหว้สามี พบว่า เม็งจื่อที่ยังเด็กอยู่นั้นมักตามไปเล่นกับพวกมาจัดงานศพบริเวณสุสาน วันๆทำให้โวยวายไปกับพิธีศพ ด้วย มารดาเม็งเห็นว่าเป็นเช่นนี้ต่อไปจะส่งผลกระทบต่อลูก จึงย้ายบ้านมาอยู่ในชุมชนตลาดแทน แต่เมื่อย้ายเข้ามาอยู่ในชุมชนตลอด กลับพบว่าเม็งจื่อวันๆคลุกคลีกับพวกพ่อค้าแม่ค้าที่มาขายของ เลียนแบบพวกเขารำร้องโฆษณาค้าขาย ซึ่งมารดาเม็งไม่ปรารถนาให้ลูกคนโตไปเป็นอันธพาลร้าน ตลาดเหล่านั้น จึงย้ายบ้านไปอยู่ใกล้โรงเรียน

จากนั้นเป็นต้นมาเม็งจื่อก็เข้าร่วมกับพวกนักเรียน นักศึกษา ตั้งใจศึกษาร่ำเรียนหนังสือ จนได้เป็น นักปราชญ์แห่งยุค

ตอนเม็งจื่อเป็นนักเรียนคิดถึงบ้านมาก วันหนึ่งเขาหนีเรียนกลับมาเยี่ยมบ้าน ขณะนั้นมารดาเม็ง กำลังปั่นเส้นด้าย กล่าวว่า “เจ้ารำเรียนมาเป็นอย่างไบบ้าง?” เม็งจื่อแสดงอาการเบื่อหน่ายตอบไปว่า “ก็เหมือนเดิมเหมือนกับที่ผ่านมา” มารดาเม็ง ได้ยินก็โกรธมาก ไข่มดตัดเส้นด้ายที่กำลังทออยู่ เม็งจื่อทั้งแตกตื่นทั้งตกใจ ถามมารดาทำไมถึงทำเช่นนี้

มารดาเม็งตอบว่า “เจ้าหนีเรียนมากกลางคัน มันก็เหมือนกับขาดด้ายเส้นนี้ งานที่ทำก่อนหน้านี้ กลายเป็นไร้ความหมาย คนที่มีปณิธานต้องตั้งใจรำเรียนเพื่อได้เจ็ดหน้าซุตา ต้องรู้จักไฝหาความรู้จากผู้รอบรู้ทั้งหลาย” จากนั้นเป็นต้นมา เม็งจื่อก็ไม่หนีเรียนอีก ทั้งยังพยายามเสาะหาผู้รอบรู้เพื่อขอคำชี้แนะ ศึกษาเล่าเรียน

แหล่งที่มา :

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=2274839252764853&id=1442401696008617&

[tn_ =K-R](#)

การใช้เทคนิค KWDL

K (What we know)	<ol style="list-style-type: none"> 1. เม็งจื่อเป็นลูกศิษย์ของข่งจื่อ 2. เม็งจื่อเป็นนักปราชญ์ของจีนสมัยโบราณ 3. มารดาเม็งจื่อเป็นมารดาคนหนึ่งในสี่สุดยอดมารดาในสมัยโบราณจีน 4. มารดาเม็งจื่อรักเม็งจื่อมาก 5. มารดาเม็งจื่อเคยย้ายบ้านเพื่อเม็งจื่อ
W (What we Want to know)	<ol style="list-style-type: none"> 1. มารดาเม็งจื่อย้ายบ้านกี่ครั้ง แต่ละครั้งอยู่ที่ไหน 2. สาเหตุมารดาเม็งจื่อย้ายบ้านคืออะไร 3. ทำไมมารดาเม็งจื่อถึงจะตัดเส้นด้าย 4. สาเหตุที่มารดาเม็งจื่อเป็นสี่สุดยอดมารดามารดาคนหนึ่งคืออะไร 5. วิธีการเลี้ยงดู สั่งสอนลูกของมารดาเม็งจื่อในเรื่องมีอะไรบ้าง ดีหรือไม่ 6. เราเรียนรู้ได้อะไรบ้างจากเนื้อเรื่องนี้
D (how to do to find out)	<ol style="list-style-type: none"> 15. นักศึกษาแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องข่าวอย่างรายละเอียด 16. จดเส้นใต้กับประโยคสำคัญ 17. เขียนคำสำคัญ(Key word) เพื่อหาคำตอบ 18. ตรวจสอบคำตอบ <ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น เว็บไซต์ หนังสือ ฯลฯ
L (What we Learned)	<ol style="list-style-type: none"> 1. มารดาเม็งจื่อย้ายบ้าน 3 ครั้ง ครั้งแรกใกล้กับบริเวณสุสาน ครั้งที่สองอยู่ที่ชุมชนตลาด ครั้งที่สามอยู่ใกล้โรงเรียน 2. สาเหตุที่มารดาเม็งจื่อย้ายบ้านคือ หาสิ่งแวดล้อมต่อตัวเด็กที่ดีให้กับเม็งจื่อ 3. มารดาเม็งจื่อถึงนำเส้นด้ายมาเปรียบเสมือนการเรียนของเม็งจื่อ ตัดเส้นด้ายเพื่อบอกเม็งจื่อว่า ต้องตั้งใจร่ำเรียน ไม่ควรหนีเรียนกลางทาง ไม่อย่างนั้นจะเหมือน

	<p>เส้นด้ายที่ตัดไป สุดท้ายไม่ได้อะไรเลย</p> <p>4. วิธีการเลี้ยงดู สั่งสอนลูกของมารดาเม็งจือทำให้เม็งจือจนประสบความสำเร็จ สามารถเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับคนอื่นได้ ไม่ว่าจะเป็ดยุคสมัยใด</p> <p>5. วิธีการเลี้ยงดู สั่งสอนลูกของมารดาเม็งจือในเรื่องเรื่องมีดังนี้ เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูก นำประสบการณ์ชีวิตมาสั่งสอนลูก หาสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อการเรียน และการดำเนินชีวิตให้กับลูก</p> <p>6. เรื่องนี้สอนให้เราเห็นว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) สิ่งแวดล้อมสำคัญมาก ต่อการเติบโตของคนเรา 2) การงานการเรียนต้องต่อเนื่อง ถ้าทิ้งกลางทางก็จะไม่ประสบความสำเร็จ 3) การเป็นพ่อแม่ต้องทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูก 4) การสั่งสอน เลี้ยงดูลูกต้องให้ความสำคัญกับการเลือกสิ่งแวดล้อม 5) คนใกล้ชาดคิดดีแต่คนใกล้หมึกคิดดีด่า
--	---

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบการอ่านเชิงวิเคราะห์

ข่าว 1

จีนเร่งปรับปรุง สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ ทั่วประเทศเมื่อไม่นานมานี้ สวนสาธารณะริมแม่น้ำแยงซี เมืองฉันตง มณฑลเหอหนานทางตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ ได้ต้อนรับแขกกลุ่มพิเศษที่มีได้มาชมชายแดนจีน) เกาหลีเหนือ-DPRK) ริมฝั่งแม่น้ำแยงซีเช่นคนอื่น ๆ แต่แขกพิเศษกลุ่มนี้มาเพื่อทดลองสิ่งอำนวยความสะดวกใหม่สำหรับคนพิการที่เพิ่งสร้างเสร็จได้ไม่นาน

แขกกลุ่มนี้มีทั้งผู้ที่นั่งรถเข็นและมีความบกพร่องทางสายตา พวกเขาทดลองสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้พิการในสวนสาธารณะเป็นกลุ่มแรก เพื่อให้สวนมีบริการสำหรับกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษได้ดีและเหมาะสมยิ่งขึ้น

“สภาพแวดล้อมไร้อุปสรรคที่สอดคล้องกับความต้องการพื้นฐานของกลุ่มคนพิเศษ เช่นผู้พิการและคนชรา-วินชิวเยียน สมาชิกสหพันธ์ผู้พิการแห่งเมืองฉันตงกล่าว

วินกล่าวว่ามีบริการระดับห้องน้ำสำหรับผู้พิการ เก้าอี้เลื่อนขึ้นบันได สำหรับผู้ใช้รถเข็นทั่วเมืองเพิ่มความปลอดภัยบนทางม้าลายสำหรับผู้พิการทางสายตา รวมถึงติดตั้งป้ายอักษรเบรลล์ในสถานที่สาธารณะมากขึ้นอีกด้วย

การยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการที่ยังดำเนินอย่างต่อเนื่องในเมืองฉันตงนั้น เป็นผลมาจากการรณรงค์พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและผลประโยชน์ให้แก่ผู้พิการในทั่วประเทศ

ตั้งแต่จีนออกข้อบังคับเกี่ยวกับผู้พิการในปี 2012 เมืองต่างๆ ในประเทศก็ยกระดับนโยบายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อมูล และบริการต่างๆ ทั้งในเมืองและชนบทสำหรับคนพิการ

ต้าเหลียน เมืองชายฝั่งและสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมทางตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศเป็นหนึ่งในเมืองแรกๆ ที่ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของสนามบินสำหรับผู้พิการ เพื่อแก้ปัญหาความลำบากของผู้พิการทั้งในลานจอดรถ ทางเดิน ขนส่งสาธารณะและบริการอื่นๆ

“เราหารือกับผู้เชี่ยวชาญและวางแผนปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่างในสนามบิน แม้กระทั่งรายละเอียดเล็กๆ เพื่อผู้พิการ” ซูหย่ง จากแผนกบริการผู้โดยสารกล่าว

เจ้าหน้าที่รัฐทั่วประเทศพยายามช่วยเหลือประชาชนทุกครัวเรือนที่มีผู้พิการด้วยทางแก้ที่สอดคล้องกับความต้องการจริง ปรับปรุงที่พักอาศัยของพวกเขาให้เป็นมิตรกับผู้พิการและผู้ที่มีความบกพร่องทางการรับรู้

สมุดปกขาวที่เกี่ยวข้องระบุว่า ปัจจุบันประเทศจีนมีจำนวนผู้พิการราว 85 ล้านคน โดยมี 1,702 เมืองในประเทศ ที่ได้เริ่มดำเนินการปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้พิการ

“สำหรับผู้พิการ สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นเสมือนดวงตา ใบหู แขนและขา ที่จะผลักดันให้พวกเขามีส่วนร่วมในสังคมอย่างแข็งขันยิ่งขึ้น” จางฉางตง จากสหพันธ์ผู้พิการแห่งมณฑลเหอหนานกล่าว

(ที่มา: ซินหัว ฉบับวันที่ 8 สิงหาคม 2562)

แหล่งที่มา: <https://www.xinhua.com/china>

จงเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. เหตุใด จีนเร่งปรับปรุง 'สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการทั่วประเทศ'
  - A. สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นเสมือนหน้าตาของประเทศจีน
  - B. สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นเสมือนความงดงามของเมืองต้นตง
  - C. สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นเสมือนเสื้อผ้าที่งดงามของผู้พิการ
  - D. สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นเสมือนอวัยวะของผู้พิการ
2. ข้อใดไม่ใช่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการในสวนสาธารณะริมแม่น้ำยาลวี่
  - A. มีป้ายอักษรเบรลล์
  - B. เก้าอี้เลื่อนขึ้นบันได
  - C. ห้องน้ำสำหรับผู้พิการ
  - D. ที่จอดรถสำหรับคนพิการ
3. “ แยกกลุ่มพิเศษ ” มาสวนสาธารณะริมแม่น้ำยาลวี่ มีจุดประสงค์อะไร
  - A. มาชมธรรมชาติของสวนสาธารณะริมแม่น้ำยาลวี่ที่จัดขึ้นสำหรับผู้พิการ
  - B. มาชมดูสิ่งอำนวยความสะดวกใหม่สำหรับคนพิการที่เพิ่งสร้างเสร็จได้ไม่นาน
  - C. มาทดลองสิ่งอำนวยความสะดวกใหม่สำหรับคนพิการที่เพิ่งสร้างเสร็จได้ไม่นาน
  - D. มาประชุมให้ข้อเสนอแนะแก่การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกใหม่สำหรับคนพิการ
4. ข้อใดไม่ตรงกับข่าวที่อ่านมา
  - A. ด้าเหลียนเป็นเมืองเดียวที่ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของสนามบินสำหรับผู้พิการ
  - B. สิ่งอำนวยความสะดวกจะผลักดันให้ผู้พิการมีส่วนร่วมในสังคมอย่างแข็งขันยิ่งขึ้น
  - C. จีนยกระดับนโยบายและมาตรฐานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการในปี 2012
  - D. เจ้าหน้าที่รัฐทั่วประเทศให้ความช่วยเหลือครอบครัวผู้พิการด้วยปรับปรุงที่พักอาศัยให้เป็นมิตรกับผู้พิการ
5. ข้อใดที่คนปกติไม่ควรทำ
  - A. พุดคุยกับผู้พิการอย่างเป็นมิตร
  - B. การไปใช้สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ
  - C. ช่วยดูแลรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ
  - D. ช่วยผลักดันให้ผู้พิการมีส่วนร่วมในสังคมอย่างมีความสุข

ข่าว 2

ทั่วสังคมจีนจับตามอง “นครเซี่ยงไฮ้” เอาจริงการคัดแยกขยะ

ปัจจุบัน ชาวเซี่ยงไฮ้ทุกคนจะต้องพบคำถามหนึ่งทุกวันว่า “คุณคือขยะอะไร” ซึ่งนี่ไม่ใช่เป็นคำคำ แต่เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบจริงๆ จากเจ้าหน้าที่คัดแยกขยะ

โดยนับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคมเป็นต้นมา นครเซี่ยงไฮ้เริ่มใช้กฎข้อบังคับเกี่ยวกับการคัดแยกขยะอย่างจริงจัง โดยเรียกร้องให้ประชาชนทิ้งขยะในถังอย่างถูกต้อง ถ้าประชาชนไม่คัดแยกขยะ จะถูกปรับเงินสูงสุด 200 หยวน ถ้าเป็นองค์กรบริษัทไม่แยกขยะ จะปรับเงินสูงสุดถึง 50,000 หยวน

นครเซี่ยงไฮ้แบ่งขยะเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1).ขยะเปียก 2).ขยะแห้ง 3).ขยะรีไซเคิล 4).ขยะอันตราย ทำให้ประชาชนเซี่ยงไฮ้ต้องคิดทุกวันก่อนทิ้งลงถังว่า ขยะในมือของตนเองเป็นขยะอะไร และ “คุณแยกขยะเป็นไหม” กลายเป็นคำท้าทายใหม่ของประชาชน

แม้ว่ารัฐบาลได้จ้างผู้ช่วย 1,700 คนและเปิดการอบรม 13,000 ครั้ง แต่ประชาชนยังมีความสงสัย จึงตั้งคำถามและคุยกันทางโซเชียลมีเดีย เช่น อยากทราบว่า ถ่าน, เส้นผม, เนื้อติดกระดูก เมล็ดและเปลือกผลไม้ควรแยกทิ้งอย่างไร

ในขณะเดียวกัน มีคนสรุปวิธีแยกขยะมากมาย ที่น่ารักที่สุดก็คือ “วิธีหมูน้อย Peppa Pig” คือ

- สิ่งที่หมูกินได้เป็น “ขยะเปียก”
- สิ่งที่หมูไม่ชอบกินเป็น “ขยะแห้ง”
- สิ่งที่หมูกินแล้วจะเสียชีวิตเป็น “ขยะอันตราย”
- สิ่งที่ยายแล้วซื้อหมูได้เป็น “ขยะรีไซเคิล”

...เมื่อคิดตามความรู้สึกของหมูมากขึ้นแล้ว ก็จะแยกขยะให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นวิธีที่สนุกและสามารถช่วยจำได้โดยเร็ว แต่ไม่ใช่ทุกอย่างที่สามารถทำตามวิธีนี้ได้

นอกจากนี้ ยังมีคนออกข้อสอบให้ผู้ใช้อินเตอร์เน็ตลองตอบ เช่น

1. ถ้ากินขนมไข่มุกไม่หมด ควรทิ้งอย่างไร
2. กระดูกเป็นขยะอะไร
3. กุ้งมังกรเล็ก(กุ้งล็อบสเตอร์น้ำจืด)ทั้งตัวเป็นขยะอะไร เปลือกเป็นขยะอะไร เนื้อเป็นขยะอะไร

คำตอบคือ

1. เทขนมที่เหลือทิ้งในอ่างน้ำก่อน ไข่มุกเป็นขยะเปียก แล้วล้างแก้วให้สะอาด ทิ้งในถังขยะแห้ง ส่วนฝาแก้วทิ้งในถังขยะหมุนเวียน

2. กระจุกใหญ่ เช่น กระจุกหมูเป็นขยะแห้ง กระจุกเล็ก เช่น กระจุกไก่เป็นขยะเปียก
3. กุ้งมังกรเล็กทั้งตัวเป็นขยะเปียก เปลือกเป็นขยะแห้ง เนื้อเป็นขยะเปียก หัวเป็นขยะแห้ง

เมื่อเห็นคำตอบทำให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจีนหลายคนร่วมแสดงความเห็นแบบติดตลกมากมาย เช่น “ฉันเลิกไม่กินชาวมไฉ่มุกอีกแล้วได้ไหม” “เหมือนได้ยินเสียงหัวใจแตกสลายของผู้ที่ชอบกิน กุ้งมังกรเล็กผัดเผ็ด” “ประชาชนเซี่ยงไฮ้ทั้งเมืองคงไม่คุยเกี่ยวกับหุ้น ไม่คุยเกี่ยวกับราคาบ้าน ไม่คบเพื่อน ไม่เล่นเกม สนใจเพียงการแยกขยะ และถึงเล่นเกม ก็คงเล่นเกมแยกขยะ”

สาเหตุที่ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจว่าจะแยกขยะอย่างไรจึงจะถูก เนื่องจาก “ขยะแห้ง” และ “ขยะเปียก” ไม่ได้หมายถึงความแห้งและความเปียกของขยะ คือ ไม่ใช่แยกตามปริมาณน้ำในขยะ แต่ขยะเปียกหมายถึงสิ่งที่เน่าเสียได้ง่าย ส่วนขยะแห้งหมายถึงขยะที่ไม่สามารถทิ้งในอีก 3 ถังได้ เพราะฉะนั้น ทิชชูจึงเป็นขยะแห้ง ทิชชูเปียกก็เป็นขยะแห้งเหมือนกัน ส่วนเปลือกและเมล็ดผลไม้ไม่ว่าจะแห้งอย่างไร ก็ยังเป็นขยะเปียก!

(ที่มา : CRI ฉบับวันที่ 29 กรกฎาคม 2562)

แหล่งที่มา <http://thai.cri.cn/20190729/ba0da80a-4f4e-5589-aeb4-1f8e83b58f3c.html>

จงเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. การเอาจริงเอาจังกับการคัดแยกขยะมีความสำคัญต่อสังคมเงินอย่างไร
  - A. ลดมลพิษทางอากาศลง
  - B. ทำให้สังคมเงินสะอาดขึ้น
  - C. มีถึงขยะมีหลายรูปแบบขึ้น
  - D.สามารถนำขยะบางอย่างมาใช้ได้อีกครั้งหนึ่ง

2. ตามวิธีแยกขยะ “หมู่น้อย Peppa Pig” ผ้าเช็ดโต๊ะเป็นขยะอะไร เพราะอะไร
  - A. เป็นขยะเปียก เพราะผ้าเช็ดโต๊ะเปียกไปแล้ว
  - B. เป็นขยะแห้ง เพราะผ้าเช็ดโต๊ะหมูกินไม่ได้
  - C. เป็นขยะอันตราย เพราะถ้าหมูกินผ้าเช็ดโต๊ะแล้วจะเสียชีวิต
  - D. เป็นขยะรีไซเคิล เพราะผ้าเช็ดโต๊ะเปียกขายแล้วซื้อหมูได้

3. ทำไมมีคนจึงบอกว่าจะเลิกกินชานมไข่มุก
  - A.ชานมไข่มุกต้องหาซื้อลำบาก
  - B.การทำชานมไข่มุกมีวิธีที่ละเอียด
  - C.การแยกขยะชานมไข่มุกซับซ้อนมาก
  - D. ชานมไข่มุกมีส่วนผสม 3 อย่างด้วยกัน

4. คุณคิดว่าเชียงใหม่ใช้ถังขยะบั้งคับเกี่ยวกับการคัดแยกขยะอย่างจริงจัง ดีหรือไม่
  - A. ดี เพราะเป็นขยะที่นำมาเลี้ยงหมูได้
  - B. ดี ช่วยลดปริมาณขยะลง ลดการสิ้นเปลืองพลังงาน
  - C.ไม่ดี ทำให้คนเชียงใหม่วุ่นวายไปหมด
  - D.ไม่ดี ทำให้เสียเวลาและต้องเสียค่าปรับด้วย

5. มะละกอกเป็นขยะอะไร

- A.เป็นขยะเปียก เพราะ เปลือกและเมล็ดถึงจะแห้งแล้ว แต่ก็เน่าเสียได้ง่าย
- B.เป็นขยะแห้ง เพราะ เปลือกและเมล็ดผลแห้งไปแล้ว จะไม่เน่าไม่เสีย
- C.เป็นขยะเปียก เพราะเปลือกและเมล็ดสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
- D.เป็นขยะแห้ง เพราะเปลือกและเมล็ดสามารถใช้ครั้งที่สองได้

บทความ 1

อ่านหนังสือการ์ตูนไม่ใช่เรื่องไร้สาระ แถมยังมีประโยชน์มากกว่าที่คุณคิด

พ่อแม่หลายท่านเห็นลูกอ่านหนังสือการ์ตูน แล้วบอกให้ลูกเอาไปเก็บ หรือบางครั้งถึงกับเอาไปทิ้งเลย ซึ่งหารู้หรือไม่ว่าการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กๆ นั้น นอกจากความสนุกแล้ว ยังมีประโยชน์อีกมากมายเลย อย่างไรก็ตามหากวันนี้พ่อแม่ที่คิดแบบนี้กำลังอ่านบทความนี้อยู่ ก็พยายามเปิดใจกันหน่อยว่า การอ่านหนังสือการ์ตูนนั้น ไม่ได้ร้ายแรงหรือไร้สาระอย่างที่หลายคนคิดไว้ ในวันนี้เราจึงจะมาพูดถึงประโยชน์ของหนังสือการ์ตูนกัน ว่ามันมีประโยชน์อย่างไรกันบ้าง

หลายคนทราบอยู่แล้วว่า การอ่านหนังสือไม่ว่าประเภทใดก็ตาม จะมีส่วนช่วยในการเสริมสร้างสมาธิให้กับผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเป็นคนที่มีความอดทนสูง ทำให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่เร็วกว่าคนอื่น ๆ ที่มีสมาธิสั้นกว่า แถมยังมีส่วนช่วยกันการตัดสินใจที่แม่นยำขึ้น แต่ในส่วนของการอ่านหนังสือการ์ตูนนั้น นอกจากความสนุกสนานเพลิดเพลินจากเนื้อเรื่อง รวมไปถึงสมาธิแล้ว หนังสือการ์ตูนยังช่วยให้ผู้อ่าน ได้เรียนรู้ในเรื่องของทักษะทางภาษาด้วย เพราะการที่เด็กคนหนึ่งอ่านการ์ตูนแต่ละเรื่องนั้น แสดงว่าเขานั้นต้องการที่จะเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน เขาจึงพยายามที่จะทำความเข้าใจภาษาเขียนที่อยู่ตรงหน้า พยายามที่จะเข้าใจความหมายอันลึกซึ้งจากข้อความ ทำให้เขานั้นได้ตีความหมายหลายๆ อย่าง ให้มีความแตกฉานมากขึ้น ส่วนนี้จะช่วยเสริมทักษะนี้จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ไวมากกว่าปกติ นอกจากนี้หนังสือการ์ตูนแต่ละเรื่อง มักจะมีเรื่องราวที่ค่อนข้างยาว ทำให้ผู้อ่านนั้นต้องพยายามที่จะจำเรื่องราวที่ตัวเองอ่านผ่านมาแล้ว เพื่อที่จะได้ไม่ลืมเรื่องราวในตอนแรกเมื่ออ่านจบ ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะช่วยบริหารสมองของผู้อ่านให้มีการทำงานที่ดี ช่วยให้เด็กมีความจำในเรื่องต่างๆ ได้อย่างดี และเมื่อเด็กอ่านหนังสือการ์ตูนบ่อยๆ เข้าเขาจะสามารถอ่านหนังสือเรียนได้อย่างสบาย และทำความเข้าใจได้เร็วกว่าเด็กคนอื่น ๆ ช่วยให้การเรียนดีขึ้น นอกจากอ่านหนังสือเข้าใจเร็วแล้ว การทำข้อสอบก็จะไวขึ้นด้วย เพราะเด็กที่อ่านหนังสือบ่อยๆ จะสามารถวิเคราะห์ข้อความได้รวดเร็ว ซึ่งโจทย์ข้อสอบนั้นต้องใช้การวิเคราะห์ในการทำความเข้าใจ เด็กบางคนที่ผ่านมาการอ่านหนังสือมาน้อย ก็จะต้องใช้เวลาในการวิเคราะห์โจทย์นานพอสมควร หรือเด็กที่อ่านหนังสือบ่อยๆ จะใช้เวลาตรงนี้ไม่นาน ทำให้มีเวลาในการวิเคราะห์ตัวเลือก ได้มากขึ้น มีโอกาสทำคะแนนได้สูงกว่าเด็กคนอื่น ๆ

แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าการอ่านหนังสือการ์ตูนจะมีประโยชน์หลายอย่างมาก และช่วยเสริม

พัฒนาการเพียงใด ก็ควรได้รับการดูแลจากพ่อแม่ โดยให้เขาอ่านหนังสือการ์ตูนที่มีเนื้อเรื่องที่
เหมาะสม รวมถึงใช้เวลาในการอ่านที่ไม่มากจนเกินไป ถึงขั้นกับติดจนไม่กินข้าวกินปลา ไม่ออกมา
เจอสังคม ไม่สนใจเรียน แบบนี้ถือว่ากำลังมีปัญหาและควรเข้าไปทำความเข้าใจ แล้วพูดคุยกับเด็ก
อย่างมีเหตุผล พร้อมกับตั้งข้อตกลงตามความเหมาะสมที่พ่อแม่จะเห็นควร

ที่มา <http://www.cozylibrary.com/>

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่พ่อแม่หลายคน ไม่อยากให้เด็กอ่านหนังสือการ์ตูน
  - A. พ่อแม่คิดว่า เด็กอ่านหนังสือการ์ตูนร้ายแรงหรือไร้สาระ
  - B. พ่อแม่คิดว่า เด็กอ่านหนังสือการ์ตูนแล้ว จะติดจนไม่กินข้าวกินปลา
  - C. พ่อแม่คิดว่า เด็กอ่านหนังสือการ์ตูนจะสนับสนุนการเรียนหนังสือ
  - D. พ่อแม่คิดว่า เด็กอ่านหนังสือการ์ตูนจะส่งผลเสียให้กับการเรียนหนังสือ
2. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการอ่านหนังสือการ์ตูนสำหรับเด็ก
  - A. ช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน
  - B. ช่วยสร้างสมาธิและปัญญาให้แก่เด็ก
  - C. ช่วยให้เกิดเป็น วิเคราะห์ได้มากขึ้น
  - D. ช่วย让孩子ได้อยู่ในบ้าน ไม่ไปก่อเรื่องข้างนอก
3. จากประโยค“ทำให้เขานั้น ได้ตีความหมายหลายๆ อย่าง ให้มีความแตกฉานมากขึ้น” คำว่า
“แตกฉาน” มีความหมายตรงกับคำใด
  - A. เชี่ยวชาญ รู้ลึกซึ้ง
  - B. เฉลียวฉลาด สติปัญญาดี
  - C. หลักแหลม เกือบแหลม
  - D. ความรู้เฉพาะด้าน ความรู้พิเศษ

4. เด็กอ่านหนังสือการ์ตูนควรได้รับการดูแลจากพ่อแม่ ถูกต้องหรือไม่ (การประเมินค่า)
- A. ถูกต้อง พ่อแม่ดูแลเด็กการอ่านหนังสือการ์ตูนจะทำให้ความสัมพันธ์ครอบครัวใกล้ชิดยิ่งขึ้น
  - B. ถูกต้อง พ่อแม่สามารถเลือกเนื้อเรื่องที่เหมาะสม และควบคุมเวลาของเด็กในการอ่านที่ไม่มากจนเกินไป
  - C. ไม่ถูกต้อง เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนด้วยตัวเองมีประโยชน์มากมาย พ่อแม่ไม่ควรเกี่ยวข้อง
  - D. ไม่ถูกต้อง เด็กเลือกเนื้อเรื่องที่สนใจด้วยตนเอง และอ่านหนังสือการ์ตูนด้วยตนเองสามารถช่วยให้เด็กเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น
5. หากลูกติดหนังสือการ์ตูนจนไม่กินข้าวกินปลา การปฏิบัติข้อใดเหมาะสมมากที่สุด (การนำไปใช้)
- A. เมื่อเห็นเด็กอ่านหนังสือการ์ตูน บอกให้เอาไปเก็บหรือเอาไปทิ้ง
  - B. ควบคุมเวลาในการอ่านของเด็กให้ไม่มากจนเกินไป
  - C. แนะนำหรือหาเนื้อเรื่องการ์ตูนที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก
  - D. พูดคุยกับเด็กอย่างมีเหตุผล ตั้งข้อตกลงตามความเหมาะสม

บทความ 2

“ค่ายอาสา” ของ “เยาวชนอาเซียน”

สุเจน วรรณฤทธิ์ : รายงาน

เครดิตภาพ : มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

คนที่เคยทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัยจำนวนมากรู้จักสิ่งที่เรียกว่า “ค่ายอาสา” มานานแล้ว แต่ในยุคนี้ การออกค่ายในพื้นที่ห่างไกล สร้างสิ่งปลูกสร้างแล้วก็จบโครงการ คุณ “เก่า” ไปแล้วในบริบทโลกปัจจุบัน

ในปี 2016 นักศึกษา 345 คน จาก 3 มหาวิทยาลัยในสิงคโปร์คือ Nanyang Technological University (NTU) National University of Singapore (NUS) และ Singapore Management University (SMU) ภายใต้การสนับสนุนของ ASEAN Foundation หน่วยงานภายใต้สำนักเลขาธิการอาเซียน แบ่งกลุ่มคิดโครงการพัฒนาโดยได้รับเงินสนับสนุนกลุ่มละ 30,000 ดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 9.4 แสนบาท) ภายใต้โครงการ Maybank’s empowering Youths และคัดเลือกชุมชนในอาเซียนเพื่อทำค่ายอาสาแนวใหม่

ทั้งนี้ แต่ละกลุ่มคิดโครงการเพื่อแก้ปัญหาในชุมชนในประเทศเป้าหมาย ใช้เวลาดำเนินโครงการทั้งหมด 1 ปี จากนั้นนำเข้าสู่ระบบประเมินที่มีคณะกรรมการตัดสิน โดยนอกจากเป็นค่ายอาสาแนวคิดใหม่นี้ยังเป็นครั้งแรกที่มีการทำงานอย่างเป็นระบบตั้งแต่การรวมกลุ่มนักศึกษาหลากหลายสาขาเพื่อนำความรู้ในห้องเรียนมาใช้งานจริง โดยก่อนจะอนุมัติเงินทุนนั้น กลุ่มที่เสนอโครงการจะมี workshop วางแผนอย่างรอบคอบ โดยมีตัวแทนจากองค์กรท้องถิ่นเจ้าของพื้นที่และผู้ออกทุนเข้ามาร่วมประชุมด้วย

ในปี 2016 โครงการที่โดดเด่นได้รับรางวัลคือโครงการพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพชีวิตในสลัมบาเซโก (Baseco) ชุมชนแออัดที่มีประชากรราว 2 แสนครอบครัวในพื้นที่ 350 ไร่ของกรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ โดยในชุมชนแห่งนี้ไม่มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานคือน้ำประปา หากคนในชุมชนต้องการน้ำจะต้องจ่ายเงินเพื่อติดตั้งท่อประปาจ่ายน้ำเข้าบ้านเอง

เมื่อได้ชื่อว่าสลัม นั้นหมายถึงคนส่วนมากที่นี้ยากจน พวกเขาจึงถูกบังคับให้ซื้อน้ำอุปโภคบริโภคในราคาแพง อัตราการใช้น้ำใช้ราคาตกแกลลอนละ 5 เปโซ น้ำกินแกลลอนละ 30 เปโซ ส่วนน้ำในบ่อบาด แม้จะฟรีแต่ก็ปนเปื้อนด้วยมลพิษและน้ำเค็ม (เพราะอยู่ติดทะเล) แน่่อนว่าไม่กี่คนที่ซื้อน้ำได้ตลอดเวลา การขับถ่ายของเสียชุมชนนี้ยังลงไปไหลลงน้ำทั้งหมด ในชุมชนจึงเกิดอหิวตโรคและโรคระบบทางเดินอาหารระบาด

คนในสลัมแห่งนี้ส่วนมากมีรายได้จากการรับจ้างปอกกระเทียมซึ่งพวกหนึ่งมีน้ำหนักราว 14 กิโลกรัม พวกเขาต้องใช้เวลาราวครึ่งวันต่อการแกะกระเทียม 1 พวง และจะได้รับค่าจ้าง 50 เปโซต่อหนึ่งพวง คนปอกกระเทียมส่วนมากเป็นผู้หญิง โดยมีมือและแขนของพวกเขาจะปรากฏร่องรอยครดกระเทียมกัดอย่างชัดเจน

ทีมจาก NUS เข้าไปสร้างระบบน้ำประปาในชุมชน ประดิษฐ์เครื่องปอกกระเทียมที่ช่วยให้ทำงานได้มากขึ้นและสะดวกขึ้น สร้างห้องครัว ห้องสุขา เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตในชุมชน ปลูกป่าชายเลน ป้องกันคลื่นกัดเซาะชายฝั่ง สร้างระบบบำบัดน้ำเสียซึ่งนำน้ำส่วนหนึ่งกลับมาใช้ได้ โดยพวกเขาใช้เวลาราว 14 วันทำงานร่วมกับคนท้องถิ่น นักศึกษาหลายคนยังสอนภาษาและทำงานอื่นให้ชุมชน เมื่อโครงการจบ คนในชุมชนก็รับช่วงดูแลต่อไป

เอลเลน ตัน (Elain Tan) ผู้บริหาร ASEAN Foundation ระบุว่าปรกติ(ปกติ)ก่อนลงมือทำจะมีการฝึกรอบรวมและวางแผน โดยปีนี้มีแนวคิดสอดคล้องกับคำขวัญที่ไทยเสนอในฐานะประธานอาเซียนว่า “พัฒนาความร่วมมือสู่ความยั่งยืน” (Advancing Partnership for Sustainability) “ที่ผ่านมาโครงการพัฒนาแค่ใส่เงินลงไปแล้วก็จบ สุดท้ายพอคนทำโครงการถอนตัว คนในท้องถิ่นก็ไม่ได้อะไร จึงต้องคิดกันใหม่ เราอยากให้งานนี้เชื่อมโยงคนอาเซียนเข้าด้วยกัน”

ขณะที่ชาร์อน อั้ง (Sharon Eng) ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารเพื่อสังคมของ Maybank ระบุว่าธนาคารสนับสนุนสำนักเลขานุการอาเซียนด้านเงินทุนเพราะ “เป็นการ **ให้เบ็ด แทนที่จะให้ปลา** กับคนท้องถิ่น”

นี่จึงเป็น “ค่ายอาสา” แห่งศตวรรษที่ 21 ของอาเซียนที่ค่อยๆ เติบโตอย่างช้าๆ

ที่มา [https://www.sarakadee.com/2019/02/20/asean-youth-](https://www.sarakadee.com/2019/02/20/asean-youth-camp/?fbclid=IwAR2xHpWvJEJBk_uxRZ75S6wGRWwO-GtavOGPqpPYS3vfpbjAK3PY72bQtJQ)

[camp/?fbclid=IwAR2xHpWvJEJBk_uxRZ75S6wGRWwO-GtavOGPqpPYS3vfpbjAK3PY72bQtJQ](https://www.sarakadee.com/2019/02/20/asean-youth-camp/?fbclid=IwAR2xHpWvJEJBk_uxRZ75S6wGRWwO-GtavOGPqpPYS3vfpbjAK3PY72bQtJQ)

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดเป็นปัญหาของสลัมบาเซโก (Baseco) มากที่สุด
  - A. คนส่วนใหญ่ในชุมชนยากจน
  - B. น้ำในบ่อบาดาลปนเปื้อนด้วยมลพิษ
  - C. ชุมชนเกิดโรคอหิวาตก
  - D. ชุมชนโรกระบบทางเดินอาหารระบาด

2. จากข้อความที่ว่า “ผู้หญิงในสลัมปอกกระเทียมซึ่งพวกหนึ่งมีน้ำหนักราว 14 กิโลกรัม พวกเขาต้องใช้เวลาราวครึ่งวันต่อการแกะกระเทียม 1 พวง และจะได้รับค่าจ้าง 50 เปโซต่อหนึ่งพวง”
ถ้าผู้หญิงปอกกระเทียมจำนวน 5 วัน จะต้องปอกกระเทียมกี่กิโลกรัม และได้เงินเท่าไร
  - A. 28 กิโลกรัม, 100 เปโซ
  - B. 56 กิโลกรัม, 200 เปโซ
  - C. 112 กิโลกรัม, 400 เปโซ
  - D. 140 กิโลกรัม, 500 เปโซ

3. คำว่า “เป็นการ ‘ให้เบ็ด แทนที่จะให้ปลา’ ” ตรงกับข้อใด
  - A. สอนให้ทำเป็น สามารถเลี้ยงตัวได้
  - B. ทำให้สำเร็จรูปและนำไปแจก
  - C. สอนให้รู้วิธีการ และช่วยทำให้สำเร็จ
  - D. ให้เงินไปซื้อปลามากินได้เลย

4. “ค่ายอาสาแนวคิดใหม่” ตรงกับข้อใด
  - A. ดำเนินโครงการ ร่วมตัวเป็นกลุ่ม ฝึกอบรมและวางแผนโครงการ นำเข้าสู่ระบบประเมิน
  - B. ฝึกอบรมและวางแผนโครงการร่วมตัวเป็นกลุ่ม ดำเนินโครงการ นำเข้าสู่ระบบประเมิน
  - C. ฝึกอบรมและวางแผนโครงการ ดำเนินโครงการ ร่วมตัวเป็นกลุ่ม นำเข้าสู่ระบบประเมิน
  - D. รวมตัวเป็นกลุ่ม ฝึกอบรมและวางแผนโครงการ ดำเนินโครงการ นำเข้าสู่ระบบประเมิน

5. ข้อใดถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับการตัดสินใจให้โครงการได้รับรางวัล
- A. สร้างระบบบำบัดน้ำเสียสลัมบาเซโก
  - B. สร้างห้องครัว ห้องสุขา เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตในชุมชน
  - C. ประดิษฐ์เครื่องปอกกระเทียมที่ช่วยให้ทำงานได้มากขึ้นและสะดวกขึ้น
  - D. ปรับแก้ปัญหาการใช้น้ำของประชาชนสลัมบาเซโกอย่างมีประสิทธิภาพ

สารคดี 1

กินผลไม้พื้นบ้านต้านโรค (Wellbeing & Health Modernmom)

เมืองไทยมีผลไม้พื้นบ้านราคาข่อมเยาอยู่มากมายที่ให้ประโยชน์และคุณค่าทางโภชนาการต่อร่างกายในปริมาณสูง อีกทั้ง ยังได้มีการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์แล้วว่าสารเคมีที่อยู่ในผลไม้เหล่านี้มีสรรพคุณเป็นยากระตุ้นการทำงานของระบบต่าง ๆ รวมถึงเสริมสร้างภูมิคุ้มกันได้อีกด้วย

ฝรั่ง ผลไม้พื้นบ้านราคาถูก และ

ออกผลตลอดปี ทุกสายพันธุ์ล้วนเป็นสุดยอดผลไม้ที่มีวิตามินซี ใยอาหาร และสารต้านอนุมูลอิสระในปริมาณสูงมาก ช่วยกระตุ้นการทำงานของเม็ดเลือดขาว ทำให้ร่างกายมีภูมิคุ้มกันโรคมากขึ้น จึง

สามารถป้องกันการเป็นไข้หวัดได้ หรือช่วยสร้างรวมทั้งป้องกันโรคเลือดออกตามไรฟันที่เราเคยท้องจ้ำก้นในสมัยเด็ก ๆ ได้อีกด้วย

มะเฟือง นอกเหนือจากความสวยงามแปลก

ตาในเรื่องรูปทรงแล้วยังให้คุณค่าทางโภชนาการอย่างเต็มเปี่ยม มะเฟืองอุดมไปด้วยวิตามินซี วิตามินเอ

ฟอสฟอรัสและแคลเซียม ช่วยรักษาอาการเลือดออกตามไรฟัน เป็นยาระบายแก้ท้องผูกช่วยขับเสมหะได้

ทับทิม ผลไม้รสหวานอมเปรี้ยว ออกฤทธิ์เป็นยาบำรุงกำลัง แก้เจ็บคอ แก้โลหิตจาง ห้ามเลือด รักษาแผล แก้อาการปวดกระเพาะอาหาร ขับพยาธิในลำไส้ แก้ท้องร่วง นอกจากนี้ หากดื่มน้ำทับทิมตอนเช้าวันละ 1 แก้วจะช่วยลดอาการคลื่นไส้ ในคุณแม่ตั้งครรภ์ได้

มะละกอ แยกคำ ผลไม้สุกร่อยที่มีประโยชน์ใช้สอยอีกมากมาย เนื้อมะละกออุดมไปด้วยวิตามินซี มีเบต้าแคโรทีน ไลโคพีน รวมถึงมีแมกนีเซียม ทองแดง โพแทสเซียมและใยอาหาร เมื่อรับประทานเป็นประจำจะช่วยบำรุงให้ผิวพรรณชุ่มชื้น มีเส้นใยอาหารที่ช่วยในการขับถ่าย ขจัด

ไขมันในผนังลำไส้ ช่วยให้ลำไส้สะอาดดูดซึมอาหารได้ดีขึ้น

ส้มโอ ในส้มโอมีสารเพคติน (Pectin) สูง มีคุณสมบัติช่วยลดคอเลสเตอรอลในเลือดและมีสาร โมโนเทอร์ปีน ที่ช่วยในการจับสารก่อมะเร็ง นอกจากนี้หากรับประทานส้มโอหลังมื้ออาหารจะช่วยขับลมในกระเพาะและลำไส้ช่วยให้ระบบย่อยทำงานได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มะขาม

เนื้อมะขามมีสารแอนทราควินิน (Antraquinone) ซึ่งช่วยให้ประจำเดือนมาเป็นปกติ อีกทั้งยังมี

กรดอินทรีย์ (Organic Acid) อยู่หลายชนิด เช่น กรดทาร์ทาริก

(Tartaric Acid) และกรดซิตริก (Citric Acid) มีฤทธิ์เป็นยาระบายอ่อน ๆ เพิ่มกากใยอาหาร และช่วยให้ขับถ่ายสะดวก

มะยม เป็นผลไม้พื้นบ้านที่ให้รสเปรี้ยวอมฝาด อุดมไปด้วยแคลเซียม ฟอสฟอรัส วิตามินเอ และวิตามินซีสูง มีฤทธิ์ช่วยสมานแผลและใช้เป็นยาขับปัสสาวะ แก้อาการหลอดลมอักเสบ

การเลือกกินผลไม้ทุกชนิด นอกจากต้องกินผลไม้ที่สดสะอาดเพื่อให้ร่างกายได้รับคุณค่าสูงสุดแล้ว สิ่งสำคัญที่ต้องทำควบคู่กัน ไปก็คือ การดูแลสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงสม่ำเสมอเพียงเท่านี้ก็ไม่ต้องกลัวโรคร้ายใด ๆ มากล้ากรายแล้ว

ที่มา <https://health.kapook.com/view24770.html>

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

- ผลไม้อะไรช่วยในการจับสารก่อมะเร็ง
  - ฝรั่ง
  - มะละกอแขกดำ
  - ส้มโอ
  - มะเฟือง
- ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
  - มะละกอแขกดำช่วยขับลมในกระเพาะและลำไส้
  - มะยมช่วยสมานแผลและใช้เป็นยาขับปัสสาวะ
  - มะเฟืองช่วยระบายแก้อท้องผูกและช่วยขับเสมหะ
  - ทับทิมช่วยลดอาการคลื่นไส้สำหรับหญิงตั้งครรภ์
- ผลไม้อะไรช่วยการดูแลเหงือกและฟันได้ (ความเข้าใจ)
  - มะละกอแขกดำ มะขาม
  - มะยม มะเฟือง
  - ฝรั่ง มะเฟือง
  - ส้มโอ ทับทิม

4. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับการกินผลไม้ที่บ้านต้านโรค
- A. มีราคาถูกและมีประโยชน์ต่อร่างกาย
  - B. หาซื้อได้ง่ายและมีคุณค่าต่อร่างกาย
  - C. ชาวบ้านปลูกและไม่บูยเคมี มีคุณค่าต่อร่างกาย
  - D. มีอยู่ในท้องถิ่นและมีประโยชน์ต่อร่างกาย
5. นอกจากการกินผลไม้แล้ว เรายังต้องทำอะไรควบคู่กันไปด้วย
- A. กินอาหารให้ถูกสุขลักษณะ
  - B. ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
  - C. นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ
  - D. ไปตรวจสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ

สารคดี 2

แผนที่ชีวิตของ คุณวิกรม กรมดิษฐ์

แหล่งข้อมูลต่างๆที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งหนังสือ บทความ และสื่อต่างๆ ก็เปรียบเสมือนแผนที่ชีวิตที่มีเส้นทางเดินที่หลากหลายให้เราได้วิเคราะห์ พิจารณา หากเราศึกษา อ่าน และทำความเข้าใจ ก็จะทำให้เรามีแผนที่ชีวิตประจำตัว และเดินทางชีวิตไปตามเส้นทางของแผนที่นั้น ทำให้ถึงจุดหมายอย่างรวดเร็วและไม่หลงทาง

การเรียนรู้ตนเอง ทำความรู้จักตนเอง ใช้ใจสอนใจ เป็นสิ่งที่สมควรพิจารณา กระทำ เพื่อการจัดการชีวิตของตนเองได้อย่างถูกต้อง

เวลาทำให้ความคิดของเราตกผลึกหล่อหลอมให้มนุษย์เกิดความเบื่อหน่ายในสิ่งที่ตนกระทำอยู่ ซ้ำๆ และแก้ไขสิ่งต่างๆให้สูงขึ้น ดีขึ้นอย่างที่ใจตนปรารถนา และย้อนกลับมามองสิ่งที่ตนต้องการอย่างแท้จริง

"เรารักตัวเราเองอันใด ผู้อื่นก็ต้องรักตัวเขานั้น" ธรรมชาติให้ชีวิตเรามา ไม่มีพ่อแม่เราก็เกิดไม่ได้ ไม่มีธรรมชาติเราก็อยู่ไม่ได้ ดังนั้นเราเองต้องรู้จักรักษาและตอบแทนบุญคุณผู้มีพระคุณของเรา

ความกลัวเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้มนุษย์หาหนทางเพื่อปกป้องตนเองให้ห่างจากความกลัวนั้นโดยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การพึ่งเครื่องรางของขลัง การสัจยันต์ แต่วิธีดังกล่าวก็ไม่ได้ทำให้ความกลัวนั้นสลายไป เมื่อเกิดความกลัวขึ้นมาแล้วไม่ว่าจะเป็นกลัวผี กลัวความตาย หรือกลัวอะไรต่างๆ สิ่งที่จะทำให้ความกลัวนั้นหายไปได้ ก็คือ การดับความกลัวที่จิตใจ เพราะเหตุของความกลัวก็มาจากจิตของเรานั้นเอง

แนวทางที่จะทำให้ชีวิตมีความสุขตามแนวของ คุณวิกรม กรมดิษฐ์

1. ต้องรู้จักความจริงในความเป็นตัวตนของตนเอง ความจริงในปัจจุบันที่เรากำลังเผชิญอยู่
2. ทำทุกสิ่งต้องมีเหตุผล ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ยืนอยู่บนความถูกต้องยุติธรรมของสังคมและเป็นสุภาพชน

3. จะทำอะไรต้องมองไกล ไม่มองเท่าที่ปลายจมูกเราเห็น จะทำให้เราเกิดการพัฒนายิ่งขึ้นเรื่อยๆ

ใช้ชีวิตอย่างมีเหตุและผล และมีสติเสมอ รู้ว่าสิ่งใดควรทำและสิ่งใดไม่ควรทำ การดำเนินชีวิตก็จะเป็นไปอย่างเรียบง่ายและประสบความสำเร็จ

แหล่งที่มา : วัดพระราม ๘ กาญจนภิเษก

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ผู้เขียนเปรียบแหล่งข้อมูลที่มีอยู่ในปัจจุบัน เสมือนแผนที่ชีวิต เพราะอะไร
  - A. แหล่งข้อมูลต่าง ๆ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้
  - B. เราสามารถใช้เรื่องราวต่างๆ ในหนังสือมีจำลองชีวิตเราได้
  - C. เราสามารถเดินทางไปตามหนังสือ บทความ และสื่อต่างๆ ที่คนอื่นเขียนไว้ได้
  - D. สามารถเรียนความรู้และหาประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาวางแผนชีวิตได้
2. จากเรื่องที่ย่าน เราควรทำอย่างไรเพื่อการจัดการชีวิตของตนเองถูกต้องและดีขึ้น
  - A. การเรียนรู้ ทำความรู้จักตนเอง ทบทวนและปรับอยู่เสมอ
  - B. แก้ไขสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่คิดตามที่ตนเองตั้งใจไว้
  - C. เมื่อวางแผนชีวิตแล้ว ก็ต้องเดินทางตามแผนที่ชีวิต
  - D. นำความรู้ที่ได้มาปรับตนเอง ทำให้เกิดความคิดที่ตกผลึก
3. จากเรื่องที่ย่าน ข้อใดไม่ใช่แผนที่ชีวิตของคุณวิกรม กรมดิษฐ์
  - A. ไม่เบียดเบียนและทำร้ายผู้อื่น
  - B. ทำอะไรตามใจตนเอง
  - C. มองการณ์ไกล มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า
  - D. มีความจริงใจต่อตนเองและผู้อื่น

4. ข้อใดไม่ใช่แนวทางที่ทำให้ชีวิตมีสุขของคุณ วิกรม กรมดิษฐ์
- กล้าเผชิญความจริงที่เป็นอยู่
  - ขอทำทุกอย่างอย่างมีเหตุมีผล
  - มองอะไรให้ไกลจากตนเอง
  - มีสติ รู้คิด รู้ทำ
5. ข้อความที่กล่าวถึง การมองอะไรไม่ควรมองเท่าที่ปลายจมูกเราเห็น จะทำให้เราเกิดการพัฒนายิ่งขึ้น ตรงกับข้อใด (การนำไปใช้)
- การก้มหน้ามองเห็นพื้นดิน
  - การมองไปรอบ ๆ ตัว
  - การมองไปข้างหน้าเห็นท้องฟ้า
  - การมองในระยะสั้นๆ

เรื่องสั้น 1

เจิงจื่อฆ่าหมู

เช้าวันหนึ่ง ภรรยาของเจิงจื่อออกจากบ้านไปซื้อของที่ตลาด ลูกน้อยร้องไห้วิ่งตามจะไปตลาดด้วย ภรรยาเจิงจื่อบอกลูกว่า “เจ้ากลับไปรอที่บ้าน แม่กลับมาจะเชือดหมูให้เจ้ากิน” ลูกน้อยได้ฟังว่าจะได้กินเนื้อหมูก็หยุดร้องไห้ กลับไปรอที่บ้านแต่โดยดี (ยุคโบราณสองพันกว่าปีที่แล้ว การได้กินเนื้อไม่ว่าจะวัว หมู ไก่ มีแต่ในงานเลี้ยงฉลองหรือวันปีใหม่เท่านั้น ปกติไม่มีโอกาสได้กิน)

ภรรยากลับจากตลาด เห็นเจิงจื่อกำลังจะฆ่าหมูก็รีบเข้าไปห้าม กล่าวว่า “ท่านพี่จะทำอะไร ข้าแค่หลอกต่อลูกไม่ให้ตามไปตลาดด้วยแค่นั้นเอง” เจิงจื่อกล่าวว่า “เราไม่ควรกล่าวล้อเล่นกับเด็ก เด็กไม่ควรได้รับฟังคำโกหกหลอกลวง เด็กน้อยยังไม่รู้ความ ไม่รู้จักแยกแยะถูกผิด”

“เด็กมองดูบิดามารดาแล้วประพฤติเลียนแบบ จดจำคำพูดคำจาของบิดามารดา วันนี้เด็กถูกหลอกลวงก็เหมือนสั่งสอนเด็กว่าสามารถโกหกหลอกลวงคนอื่นได้ หากมารดากล่าวโกหกกับลูก ลูกก็จะจดจำ และจะไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของมารดาอีกต่อไป” เจิงจื่อกล่าวจบก็ลงมือฆ่าหมู นำเนื้อมาต้มให้ลูกกินตามคำพูดของภรรยา

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=2274839252764853&id=1442401696008617&_tn_ =K-R

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เหตุผลใดที่ภรรยาของเจจี้บอกลูกว่า ตอนกลับจากตลาดมาจะเชือดหมูให้ลูกกิน
  - A. เพราะภรรยาก็อยากกินเนื้อหมู
  - B. เพราะลูกอยากกินเนื้อหมู
  - C. เพราะอยากปลอบใจลูก หลอกล่อลูกไม่ให้ตามไปตลาดด้วย
  - D. เพราะภรรยาอยากให้ลูกได้กินเนื้อหมู
2. เพราะเหตุใด เจจี้ถึงจะฆ่าหมู
  - A. เพราะที่บ้านมีงานเลี้ยง
  - B. เพราะลูกกับภรรยาอยากกินเนื้อหมู
  - C. เพราะรักษาคำพูดของภรรยาที่บอกลูกว่าจะเชือดหมูให้ลูกกิน
  - D. เพราะใกล้ถึงวันปีใหม่อแล้ว จะฆ่าหมูเพื่อฉลองวันปีใหม่
3. ข้อใดแสดงคุณลักษณะของเจจี้ได้ตรงที่สุด
  - A. ซื่อสัตย์ รักษาคำพูด
  - B. ประจบประแจง
  - C. ชอบหลอก
  - D. ชอบล้อเล่น
4. คุณคิดว่าการกระทำของเจจี้ถูกต้องหรือไม่
  - A. ถูกต้อง เพราะรักษาคำพูด และทำเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูก
  - B. ถูกต้อง เพราะฆ่าหมูให้ลูกกิน ลูกจะได้ดีใจ
  - C. ไม่ถูกต้อง เนื่องจากลูกอายุไม่มาก จำอะไรไม่ได้ หลอกลูกเพื่อปลอบใจลูก
  - D. ไม่ถูกต้อง เพราะยังไม่ถึงวันปีใหม่ และที่บ้านก็ไม่มีการเลี้ยง ฆ่าหมูเปล่าๆ
5. จากเรื่องสั้นเรื่องนี้ ข้อใด ไม่ถูกต้อง
  - A. เราต้องรักษาคำพูด พูดอะไรต้องทำตาม
  - B. พ่อแม่สามารถหลอกลวงลูกเพื่อปลอบใจ
  - C. คำพูดคำจาพฤติกรรมของผู้ใหญ่ส่งผลกระทบต่อเด็กอย่างมากมาย
  - D. ลูกจะทำตามพฤติกรรมแบบพ่อแม่ เพราะฉะนั้น พ่อแม่ต้องทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดี

เรื่องสั้น 2

โป้เล่อดูม้า

เรื่องราวของคนที่ได้ชื่อว่าโป้เล่ คนแรกมีชื่อเดิมว่าซุนหยางเป็นบุคคลในยุคซุนชิว เนื่องจากเขามีความเชี่ยวชาญเรื่องม้าเป็นอันมาก ผู้คนจึงเรียกเขาว่า โป้เล่จนแทบไม่มีใครรู้ชื่อเดิมของเขา

มีวันหนึ่งเจ้ารัฐฉู่ต้องการม้าที่วิ่งได้วันละพันลี้ ขอให้โป้เล่ช่วยเสาะหา โป้เล่กล่าวว่า “ม้าพันลี้มีน้อย หายาก ต้องไปตระเวนหาตามดินแดนต่างๆ แต่ท่านอย่าได้กังวล ข้าจะพยายามสุดความสามารถ หาม้าพันลี้มาให้ท่าน”

โป้เล่เดินทางไปยังดินแดนต่างๆ แม้กระทั่งรัฐเยินรัฐจ้าวที่มีแหล่งเพาะเลี้ยงม้าก็ตระเวนดูจนทั่ว แต่ยังไม่พบม้าพันลี้ วันหนึ่งโป้เล่เดินทางจากรัฐฉู่เพื่อกลับรัฐฉู่ เห็นม้าตัวหนึ่งกำลังลากรถบรรทุกเกลือขึ้นเนินด้วยความยากลำบาก

ม้าหอบหายใจก้าวขาอย่างเหนื่อยยาก โป้เล่เดินเข้าไปดู ม้าเห็น โป้เล่เข้ามาใกล้ก็เงยหน้าตลึงตามอง ส่งเสียงร้อง เหมือนจะบอกกล่าวอะไรบางอย่างกับเขา เมื่อโป้เล่ได้ยินเสียงร้องของม้าก็ทราบในทันทีว่านี่คือม้าดีที่ยากพบพาน จึงกล่าวกับคนขับรถเกลือว่า “ม้าตัวนี้หากควบจับบนทุ่งหญ้าไม่มีม้าตัวใดเทียบฝั้เท่าได้ แต่เมื่อนำมาลากรถกลับทำได้แยกแยะว่าม้าธรรมดา ท่านขายม้าตัวนี้ให้เข้าได้หรือไม่?”

คนขับรถเห็น โป้เล่คิดอย่างนั้นก็นึกว่าเป็นคนสติไม่ดี ม้าตัวนี้ไม่มีแรงลากรถ กินจุกว่าม้าตัวอื่น แต่ก็ยังพอมกะห่องก่องดั่งฟันแท่ง เขาจึงขายม้าให้กับโป้เล่ทันที

โป้เล่ นำม้ากลับรัฐฉู่ เมื่อถึงวังหลวง โป้เล่กล่าวกับม้าว่า “ข้าจะพาเจ้าไปพบกับเจ้านายใหม่” ม้าเหมือนเข้าใจคำพูด ส่งเสียงร้องก้องกังวานดังไปทั่ว เจ้ารัฐฉู่ได้ยินเสียงม้าจึงออกมาดู โป้เล่กล่าวว่า “ข้าพเจ้านำม้าพันลี้มาถวาย ขอท่านทรงพิจารณา”

เจ้ารัฐฉู่เห็นม้าที่โป้เล่จูงมาพอมกะห่องอย่างกับม้าชีโรค เข้าใจผิดคิดว่าโป้เล่ล้อเล่น จึงกล่าวอย่างไม่พอใจว่า “ข้าเชื่อมั่นในความสามารถดูม้าของท่าน จึงวางใจให้ท่านจัดหาม้า แต่ท่านนำม้าอะไรกลับมา แค้ก้าวเดินยังยากลำบาก แล้วจะสามารถควบขี่ในสนามรบได้หรือไม่?”

โป้เล่ตอบว่า “ม้าตัวนี้คือม้าพันลี้จริง เพียงแต่ก่อนหน้านี้ทำงานลากรถ ทั้งไม่ได้รับอาหารอย่างเพียงพอจึงซุบซอม ขอเพียงให้อาหารดูเลอย่างดี ไม่ถึงครึ่งเดือนม้าก็จะฟื้นฟูร่างกาย”

เจ้ารัฐฉู่เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่งแต่ก็ทำตาม สั่งให้คนเลี้ยงม้าดูเลอย่างดี จากม้าซุบซอมกลายเป็นม้าสง่าสมบูรณ์แข็งแรง เมื่อขึ้นควบขี่ เพียงเร่งแสะก็ได้ยินเสียงลมผ่านหูทั้งสองข้าง ใช้เวลาไม่นานก็

ควบคุมได้นับร้อยลี้ เจ้ารัฐผู้มีอำนาจนี้รับทั้จับศึก สร้างผลงาน ได้ช่วยหลายครา เจ้ารัฐผู้จึงยิ่งเกรรพ
นับถือความสามารถในการคุม้าของโป้เล่อ

หันอวี บัณฑิตยุคราชวงศ์ถัง) กล่าวถึงโป้เล่อในหนังสือ (วิพากษ์ม้า) ไว้ว่า
“โลกนี้มีโป้เล่อจึงมีม้าพันธุ์ ม้าพันธุ์มีอยู่ทั้แต่ไม่มีโป้เล่อ แม้เป็นม้าดีแต่อยู่ในมือของคนธรรมดา
จึงได้แต่เกิดและตายในคอกม้า ไม่ได้ซื้อขายว่าม้าพันธุ์
ม้าพันธุ์กินอาหารวันละหนึ่งค้ำ(ประมาณ 60 ก.ก.)ผู้เลี้ยงไม่รู้จักม้า ย่อมไม่ทราบ แม้เป็นม้าพันธุ์
หากกินไม่อิ่มดูแลไม่ดี ย่อมไม่มีแรง ไม่สามารถแสดงศักยภาพที่แท้จริงออกมา ทั้งยังแยกว่าม้า
ธรรมดา”

“ได้หล้าไร้ม้าพันธุ์ ไม่มีม้าจริงหรือ?หรือว่าไม่มีคนรู้จักม้า?”

แหล่งที่มา:

<https://baike.baidu.com/item/%E4%BC%AF%E4%B9%90%E7%9B%B8%E9%A9%AC/787772?fr=aladdin&fbclid=IwAR0Z8d9bfrPH3uXhXn5OUvDrrxqA0MFttEc8iQBPTclJmjLJU2CYXWtRiu8>

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เจ้ารัฐผู้ให้โป้เล่อทำอะไร
  - A. ไปเลี้ยงม้าพันธุ์
  - B. ไปฝึกรบม้าของเจ้ารัฐผู้
  - C. ไปออกแบบสร้างคอกม้า
  - D. ไปเสาะหาม้าที่วิ่งได้วันละพันลี้

2. สาเหตุที่คนขับรถนึกว่าโป้เล่เป็นคนสติไม่ดี
  - A. โป้เล่เสียดังไปซื้อผ้าที่หอมและไม่มีแรงลากรด
  - B. โป้เล่ตกใจตอนที่ผ้าแขยหน้ารถส่งเสียงร้อง
  - C. คำพูดของโป้เล่แปลก
  - D. โป้เล่ให้คังน้อย
3. เมื่อเจ้ารัฐผู้เห็นผ้าที่โป้เล่ที่นำมาถวาย เจ้ารัฐผู้คิดอย่างไร
  - A. คิดว่าโป้เล่ล้อเล่น โทหก ไม่พอใจ
  - B. เชื่อวางใจโป้เล่มาก และเชื่อผ้าที่โป้เล่ถวายเป็นผ้าพันลี้
  - C. ให้คำชื่นชมโป้เล่มากที่เขาเลือกผ้าพันลี้มา
  - D. โมโห คิดว่าโป้เล่ และส่งโป้เล่เข้าคุก
4. ถ้าเปรียบเสมือนตนเป็นผ้าพันลี้ที่ยัง ไม่มีใครทราบ ข้อใดที่คุณควรทำ
  - A. อยู่เฉยๆ รอโป้เล่จนเจอ
  - B. กินน้อย จี๋เกียจ จนกว่าโป้เล่เจอ
  - C. เก็บความสามารถไว้ จนกว่าโป้เล่เจอ
  - D. กล้าแสดงความสามารถของตัวเอง สร้างโอกาสให้โป้เล่เจอ
5. คุณคิดว่าโป้เล่สำคัญต่อผ้าพันลี้หรือไม่ อย่างไร
  - A. สำคัญ ถ้าไม่มีโป้เล่ ไม่ว่าผ้าพันลี้เก่งแค่ไหน ก็ไม่มีใครรู้ใครเห็น ไม่ได้ซื้อขายว่าผ้าพันลี้
ไม่มีโอกาสสร้างผลงาน
  - B. สำคัญ เพราะ โป้เล่ซื้อผ้าพันลี้มา และดูแลผ้าพันลี้เป็นอย่างดี ผ้าพันลี้จึงไม่ต้องทำงานหนัก
เหมือนผ้าธรรมดา
  - C. ไม่สำคัญ เป็นผ้าพันลี้ยังไงก็เก่ง ไม่ต้องมีโป้เล่ก็ได้
  - D. ไม่สำคัญ เพราะโป้เล่ทำให้ผ้าพันลี้ต้องไปรบทัพจับศึก ลำบากกว่าทำงานธรรมดา

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์หน้าก

นกสองตัวเป็นเพื่อนกัน เมื่อหาปลาได้ก็มาแบ่งกันกิน นกตัวหนึ่งชอบหาปลาในน้ำลึก อีกตัวหนึ่งชอบหากินตามชายฝั่ง วันหนึ่งนกทั้งสองช่วยกันจับปลาตะเพียนได้ตัวหนึ่ง แต่ไม่สามารถแบ่งปลากันได้เพราะต่างก็เถียงจะเอาท่อนข้างหัว ไม่ยอมเอาท่อนข้างหาง ขณะนั้นมีหมาจิ้งจอกเดินผ่านมาพอดี นกทั้งสองจึงขอให้หมาจิ้งจอกช่วยตัดสินใจ หมาจิ้งจอกตัดสินใจว่า ให้ท่อนข้างหัวแก่นกน้ำลึก ท่อนข้างหางให้นกน้ำตื้น ส่วนท่อนกลางตัวเป็นของผู้ตัดสินใจ เมื่อจบคำพูด หมาจิ้งจอกก็คาบเอาปลาท่อนกลางเดินหนีไป นกสองตัวได้แต่มองตามปลานั้นในใจว่ายอมเสียเปรียบให้แก่กันยังดีกว่าหาผู้อื่นมาตัดสินใจ

นิทานสุภาษิตของ สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส
จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. นกคือสัตว์ชนิดใด

- ก. ปลาชนิดหนึ่ง
- ค. นกชนิดหนึ่ง

- ข. สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม
- ง. สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

๒. นกสองตัวแบ่งอะไรกันไม่ลงตัว

- ก. แบ่งปลาตะเพียน
- ค. แบ่งปลาทับทิม

- ข. แบ่งปลาสลิด
- ง. แบ่งปลานิล

๓. ใครเป็นผู้ช่วยตัดสินใจเรื่องนี้

- ก. วัว
- ค. หมา

- ข. สุนัขจิ้งจอก
- ง. จิ้งจก

๔. นากน้ำลึกได้ปลาส่วนใด

ก. ส่วนกลางตัว	ข. ส่วนครีบ
ค. ส่วนหัว	ง. ส่วนหาง

๕. นิทานเรื่องนี้มีสัตว์กี่ชนิด

ก. ๒	ข. ๓
ค. ๔	ง. ๕

๖. นิทานเรื่องนี้ต้องการสอนเรื่องใด

ก. คนฉลาดมักจะได้เปรียบ	ข. คนเราไม่ควรทะเลาะกัน
ค. คนเราต้องพึ่งพาตนเอง	ง. คนเราไม่ควรให้ใครช่วยเหลือ

ยาแก้ปวดหัว

สรรพคุณ: บรรเทาอาการคัดจมูก น้ำมูกไหล ปวดศีรษะและเป็นไข้

วิธีใช้: ผู้ใหญ่รับประทานครั้งละ 2 เม็ด ทุก 6-8 ชั่วโมง

คำเตือน: ห้ามใช้ในเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี

*ห้ามใช้ยาติดต่อกันนานเกิน 5 วัน เนื่องจากอาจมีพิษต่อตับได้

*ยานี้อาจทำให้ง่วงซึม จึงไม่ควรขับขี่ยานยนต์ หรือทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรกล

*ผู้ป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคเบาหวาน ให้ปรึกษาแพทย์ก่อน

ใช้

จากแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดย ทินรัตน์ จันทราภินันท์

จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ยานี้ใช้บรรเทาอาการหลายอย่าง ยกเว้นอาการอะไร

ก. ปวดศีรษะ

ข. น้ำมูกไหล

ค. อาเจียน

ง. ไข้หวัด

๒. ยาชนิดนี้ควรใช้กับใคร

ก. พอลอายุ ๗ ปี

ข. พิมอายุ ๑๐ ปี

ค. พลอยเพิ่งเกิดได้ ๓ เดือน

ง. แพรวอายุ ๑๕ ปี

๓. เมื่อรับประทานยาชนิดนี้จะทำให้เกิดอาการอย่างไร

ก. ง่วงซึม

ข. เวียนศีรษะ

ค. หน้ามืด

ง. คลื่นไส้

๔. ถ้าใช้ยานี้ติดต่อกันเกิน ๕ วัน อาจทำให้เป็นอันตรายต่ออวัยวะใดได้

ก. ปอด

ข. ม้าม

ค. ไต

ง. ตับ

๕. ผู้ป่วยโรคใดที่สามารถใช้ยาชนิดนี้ได้โดยไม่ต้องปรึกษาแพทย์ก่อนใช้

ก. โรคหวัด	ข. โรคหัวใจ
ค. โรคเบาหวาน	ง. โรคความดันโลหิตสูง

เด็กน่องรัก

เช้าวันนี้พี่ต้องรับคนไข้อาการหนัก คนเจ็บถูกยิงด้วยปืนลูกซองเพราะมีเรื่องทะเลาะกัน เมื่อมาถึงสถานีนามัยนั้น คนไข้ก็ร่อแร่มากแล้ว พี่สั่งให้เตรียมเตียงผ่าตัดทันที แต่ไม่ทันลงมือ คนเจ็บก็ขาดใจตายเสียก่อน พี่เสียใจมาก นี่นับเป็นคนไข้รายที่สองของพี่ที่ต้องตายไปตั้งแต่มาอยู่ที่อนามัย แม้พี่จะรู้ว่าเป็นเรื่องสุดวิสัยแต่ก็อดเสียใจไม่ได้ เป็นธรรมดาของหมอที่เป็นคนไข้ของตัวมาตายไปต่อหน้า เด็กต้องจำไว้ว่าชีวิตของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุด แพทย์ต้องทำทุกวิถีทางที่จะรักษาชีวิตคนไข้นั้นไว้ให้ได้ พี่เศร้าใจทุกครั้งที่ได้ยินข่าวว่ามีคนไข้ต้องตาย เพราะหมอไม่รับไว้รักษาที่โรงพยาบาล เนื่องจากไม่มีเงินค่ายา นำแปลกที่คนเราเห็นเงินสำคัญกว่าชีวิตเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

จาก เกิดเป็นหมอ ของ นายแพทย์ วิศิษฐ์ กิจการ

จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้ประกอบอาชีพอะไร

ก. แพทย์

ข. ตำรวจ

ค. พยาบาล

ง. หมอฟัน

๒. ผู้เขียนทำงานที่ใด

ก. โรงพยาบาล

ข. สถานีนามัย

ค. สาธารณะสุข

ง. สถานีรถไฟ

๓. ผู้ป่วยได้รับบาดเจ็บจากสาเหตุใด

ก. ถูกกระเบิด

ข. ถูกแทง

ค. ถูกยิง

ง. ถูกซ้อม

๔. ผู้เขียนจดหมายเศร้าใจเรื่องใด

ก. หมอไม่รักษาคณจน

ข. คนไข้ไม่มีเงินจ่าย

ค. หมอช่วยชีวิตคนไข้ไม่ได้

ง. โรงพยาบาลไม่มียารักษา

๕. ใจความสำคัญของเนื้อเรื่องนี่คือ

ก. เงินสำคัญกว่าชีวิต

ข. ค่ารักษาพยาบาลเป็นสิ่งจำเป็น

ค. ชีวิตมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญที่สุด

ง. ความตายเป็นเรื่องธรรมชาติ

ความเข้าใจผิด

ชายหนุ่มเลิกงานและกลับบ้านช้าด้วยความเหน็ดเหนื่อยและอ่อนเพลีย เขาพบว่าลูกชายวัย ๕ ขวบรอเขาอยู่ที่หน้าประตู

ลูก : พ่อครับ ผมมีคำถามถามพ่อข้อหนึ่ง

พ่อ : ว่ามาสิลูก

ลูก : พ่อทำงานได้เงินชั่วโมงละเท่าไรครับ

พ่อ : ทำไมถามอย่างนี้ล่ะ มันไม่ใช่เรื่องของลูกนะ (พ่อตอบด้วยความหงุดหงิด)

ลูก : ผมอยากรู้จริงๆ โปรดบอกผมเถอะ พ่อทำงานได้เงินชั่วโมงละเท่าไรครับ (ลูกพูดร้องขอ)

พ่อ : ถ้าจำเป็นจะต้องรู้ละก็ พ่อได้ชั่วโมงละ ๒๐ เหรียญ

ลูก : โอ! (ลูกอุทาน และคอดก พุดกับพ่ออีกครั้ง) พ่อครับ ผมอยากขอยืมเงินพ่อ ๑๐ เหรียญครับ

พ่อ : เหตุผลที่ถามก็เพื่อจะขอเงินแล้วไปซื้อของเล่นอะไรที่ไม่เข้าท่าหรือ (พ่อพุดด้วยน้ำเสียงที่ดั่งขึ้น)

รับขึ้นไปนอนเลยนะ แล้วลองคิดว่า ลูกนะเห็นแก่ตัวมาก พ่อทำงานหนักหลาย ๆ ชั่วโมงทุกวันและไม่มีเวลาสำหรับเรื่องอะไรอย่างนี้หรือ

เด็กน้อยเงยบงก เดินไปที่ห้องแล้วปิดประตู ชายหนุ่มนั่งลง และยัง โกรธอยู่กับคำถามของลูกชายว่าเขากล้าที่จะถามคำถามนั้นเพื่อจะขอเงินได้อย่างไร

หลังจากนั้นเกือบชั่วโมง อารมณ์ของพ่อก็เริ่มสงบลง และเริ่มคิดถึงสิ่งที่ทำลงไป กับลูกชายตัวน้อย บางทีเขาอาจจำเป็นต้องใช้เงิน ๑๐ เหรียญนั้นจริง ๆ และลูกก็ไม่ได้ขอเงินเขา บ่อยนัก ชายหนุ่มจึงเดินขึ้นไปบนห้องของลูกแล้วเปิดประตู

พ่อ : กลับหรือยังลูก

ลูก : ยังครับ

พ่อ : พ่อมาคิดดู เมื่อกี้พ่ออาจทำรุนแรงกับลูกเกินไป นานแล้วนะที่พ่อไม่ได้คุยกับลูก เฮ้อ! นี่เงิน ๑๐ เหรียญที่ลูกขอ

ลูก : ขอขอบคุณครับพ่อ (ว่าแล้วเด็กน้อยก็ล้วงไปได้หมอน และหยิบเงินจำนวนหนึ่งออกมาแล้วนับซ้ำๆ)

พ่อเห็นดั่งนั้น จึงเริ่มอารมณ์เสียอีกครั้ง พร้อมพุดเสียงดั่งว่า

พ่อ : ลูกมีเงินแล้วนี่ จะมาขอพ่ออีกทำไม

ลูก : เพราะผมมีไม่พอครับ แต่ตอนนี้ผมมีครบ ๒๐ เหรียญแล้ว ผมขอซื้อเวลาพ่อหนึ่ง ชั่วโมงพุงนี้พ่อกลับบ้านเร็วๆ นะครับ ผมอยากทานข้าวเย็นกับพ่อ

จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. พ่อทำงานได้ชั่วโมงละกี่เหรียญ

ก. ๑๐

ข. ๒๐

ค. ๓๐

ง. ๔๐

๒. ทำไมลูกไปรอฟ่อยู่หน้าบ้าน

ก. เข้าบ้านไม่ได้

ข. มีคำถามอยากถามพ่อ

ค. ต้องการขอยืมเงินจากพ่อ

ง. ไม่อยากให้พ่อทำงานดึก

๓. ทำไมพ่อถึงตัดสินใจให้ลูก ๑๐ เหรียญ

ก. เพราะลูกร้องขอ

ข. เพราะลูกต้องเอาไปซื้อของสำคัญ

ค. เพราะลูกอาจจะต้องการเงินนั้น

ง. เพราะเขาไม่อยากให้ลูกโกรธ

จริงๆ

๔. นักเรียนคิดว่าลูกจะรู้สึกอย่างไรเมื่อโดนพ่อโมโหใส่ตอนขอเงิน ๑๐ เหรียญ

ก. โกรธ

ข. เสียใจ

ค. น้อยใจ

ง. เกลียดพ่อ

๕. ลูกต้องการเงินพ่อเพื่อสิ่งใด

ก. นาฬิกา

ข. ให้พ่อพาไปกินข้าว

ค. ของเล่น

ง. เวลา

ฝนตกหนักในออสเตรเลีย น้ำท่วมจนบ้านเรือน 26,000 หลังไม่มีไฟฟ้าใช้ ประชาชนอพยพเข้าศูนย์พักพิง

สำนักข่าวรอยเตอร์รายงานเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน ฝนที่ตกอย่างรุนแรงในพื้นที่ฝั่งตะวันออกของประเทศออสเตรเลียจนเกิดน้ำท่วม ส่งผลให้บ้านเรือน 26,000 หลังไม่มีไฟฟ้าใช้ และทำให้ประชาชนหลายร้อยคนต้องอพยพเข้าอาศัยที่ศูนย์พักพิง

กรมอุตุนิยมวิทยาออสเตรเลียระบุว่า ในช่วง 24 ชั่วโมงจนถึงช่วงเช้าวันที่ 5 มิถุนายน ฝนตกหนักระหว่าง 4-7.9 นิ้ว ขณะที่มีบางแห่งรุนแรงถึง 469 มิลลิเมตร และคาดว่าในช่วงเย็นวันเดียวกันจะมีฝนตกหนักขึ้นขณะที่สภาพอากาศจะเคลื่อนตัวไปทางตอนใต้

พลเมืองจากหลายเมืองรอบชายฝั่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ได้รับการอพยพหลังจากระดับน้ำท่วมเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ออสเตรเลีย บริษัทไฟฟ้าของรัฐบาลคาดว่า จะมีบ้านเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้เพิ่มขึ้นจากผลกระทบของเหตุการณ์นี้

สภาพอากาศที่รุนแรงยังทำให้สนามบินซิดนีย์ต้องงดใช้รันเวย์ 2 ทางจากทั้งหมด 3 ทาง และส่งผลให้เที่ยวบินสายการบินแควนตัสแอร์เวย์สที่เดินทางจากเซี่ยงไฮ้ ประเทศจีน ต้องลงจอดที่ฐานทัพอากาศแห่งหนึ่งแทน

ที่มา <http://www.matichon.co.th/news/16156>

จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. สาเหตุของการอพยพผู้คนในครั้งนี้คืออะไร

ก. น้ำท่วมจากฝนตกหนัก

ข. บ้านเรือนพังจากพายุ

ค. ความมืดจากไฟฟ้าดับ

ง. คนตายจากคลื่นความร้อน

๒. กรมอุตุนิยมวิทยามีหน้าที่ทำอะไร

ก. พยากรณ์ (คาดเดา) อากาศ

ข. ประกาศข่าว

ค. อพยพคนเข้าศูนย์พักพิง

ง. ผลิตไฟฟ้า

๓. ผลกระทบของฝนที่ตกหนักในครั้งนี้อะไร

ก. บ้านเรือนไม่มีไฟฟ้าใช้

ข. พื้นดินแห้งแล้ง

ค. โรคระบาด

ง. ขาดอาหาร

๔. ข่าวนี้ต้องการจะให้ข้อมูลอะไรกับผู้อ่าน

ก. ปัญหาที่สนามบินชิดนีย์

ข. ความเป็นอยู่ของคนออสเตรเลีย

ค. ผลกระทบจากฝนที่ตกหนัก

ง. คำทำนายของกรมอุตุนิยมวิทยา

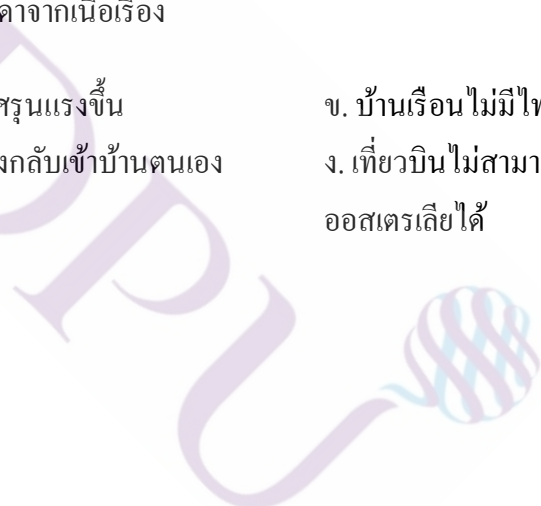
๕. ข้อใดเป็นการคาดเดาจากเนื้อเรื่อง

ก. สภาพอากาศรุนแรงขึ้น

ข. บ้านเรือนไม่มีไฟฟ้าใช้เพิ่มขึ้น

ค. ผู้คนเดินทางกลับเข้าบ้านตนเอง

ง. เที่ยวบินไม่สามารถลงจอดที่
ออสเตรเลียได้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล

นางสาว Liang Jumping

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2557

สาขาวิชาภาษาไทย

คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกว่างซี

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

อาจารย์ ภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยเหอหนือประเทศจีน

